XXXVI. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM   **Ára: 2,80 Ft**   1980. FEBRUÁR 7.

Ludas Matyi

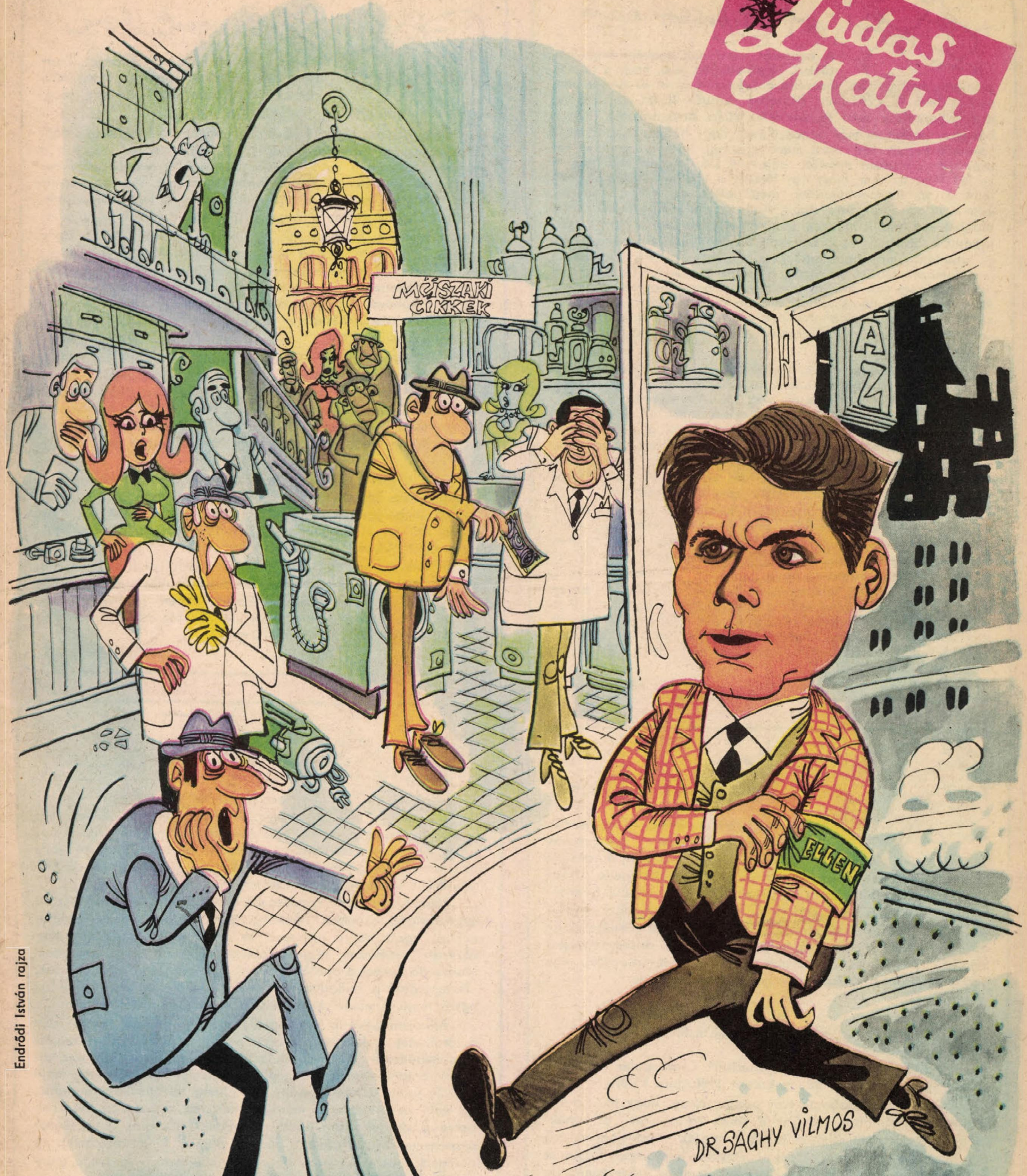
MŰSZAKI CIKKEK
ÁZ
ELLEN
DR SÁGHY VILMOS

Endrődi István rajza

A MINISZTER ÖSSZEVONJA A SZEMÖLDÖKET

– Kérem a csúszópénzeket ellenőrzésre felmutatni!

A legfrissebb kenyér

A kenyeret, amelynek címkéje nagy betűkkel, egyértelműen jelzi, hogy a termék szombati, kolléganőm vásárolta a Fehérvári út és az Andor utca sarkán levő KÖZÉRT-ben. Pénteken, január 18-án délelőtt. Az első pillanatban nem is értettem, miért bosszankodik, hiszen hányszor hallottam már panaszt arra, hogy hétfőn délelőtt csak szombati kenyér van, most meg az a baj, hogy a szombati kenyér már pénteken délelőtt elérhető? Hát nekünk már semmi se jó? Még az sem, hogy úgy látszik, a Fővárosi Sütőipari Vállalat 3. sz. üzemegységében megértették az idők parancsát: nem nyugodhatunk bele abba, hogy gazdálkodási óránk késik, előbbre kell tolni a mutatót. Lám, ők előbbre tolták. Még a péklapátot is. Ja, hogy ez a szombati kenyér valójában pénteki volt és szombatra másnapos lett? Kolléganőm megnézte: szombaton is „szombat" jelzésű kenyerek feküdtek a polcon. De ez a kenyér már nem volt annyira friss, mint a pénteken vett szombati. Az üzemegység mégis támadhatatlan emiatt: hiszen szombaton szombati kenyérrel elégítette ki a vásárlókat és ha valaki mégsem találta frissnek, az ő érzékelésében, vagy egyszerűen a fogában van a hiba.

Mindezt végiggondolva, irigyelni kezdtem az üzemegységet és erre késztettem kolléganőmet is, aki napi hírek szerkesztésével foglalkozik. Hiszen nekünk még sohasem sikerült egy szombati hírt pénteken elsütni. Fordítva annál többször. Sőt, például egy előrelátó ember, aki tudja, hogy haláláról gyászhír jelenik majd meg, nem hal meg péntek este, mert az élők szabad szombatja és szabad vasárnapja miatt előfordul, hogy csak kedden kerül nyilvánosságra a halála, előbb ugyanis el kell dönteni, hogy kinek halt meg, azaz melyik szerv saját halottja.

Ám kolléganőmet ez a magyarázat sem elégítette ki, mondván, hogy a tejtermékeknél is zavarja az előredátumozás, bár egy pénteken árusított szombati tejföl vasárnap aránylag még friss, de a kenyér nem. Ezért az lenne a természetes és az szilárdítaná meg a bizalmát, ha a „szombat" valóban mindig és mindenütt szombatot jelentene, a „péntek" pénteket – és így tovább. Végül csak azzal tudtam megnyugtatni, hogy azt állítottam: ez a szombat jelzésű kenyér csupán véletlenül kerülhetett már pénteken a boltba, mert valahogy elkerülte a Főfőpékmesterek figyelmét, különben a kiszállítás előtt nyilván alaposan megrágták volna.

Földi Iván

Krumpli vízió

A szóban forgó burgonya – népiesebb titulusa szerint: krumpli – egy takaros neccből került elő vasárnap – január 20-án – reggel, a konyhaasztalunk magasságában, és sűrű átkozódások közepette. Utóbbi jóanyámtól eredt, aki a kiválasztott tíz burgonyából hármatnégyet talált hibásnak, romlottnak, részben ütődöttnek, egyszóval jórészt hasznavehetetlennek. S mindezt annak ellenére, hogy a reprezentatív hálóban, amely a burgonyát őrizve, egyúttal megóvta a vásárlót tüzetesebb gusztálási lehetőségétől, egy hetyke papírdarab is találtatott, az alábbi szöveggel:

„Desiree
Burgonya
3 kg 15,00 Ft (ez átfirkálva tintával, s fölötte 18 Ft)
I. O. I. Fajtacsoport"

Oldalvást még ezt is megtudhattam: Csomagolta, TSZ KER. Debrecen ... A ráütött dátum szerint 1980. jan. 11-én!

Amennyire szívdobogtatóan pozitív dolog, hogy íme, a ramatyért is öntudattal vállalják a „cívis városbeliek" az útnakindítók felelősségét (illetve felelőtlenségét), olyannyira vízióra ingerlő is ez a flancos szövegű „Desiree burgonya". Engemet legalábbis heves tépelődésre késztetett, melynek végeredményétől mind a mai napig képtelen vagyok megszabadulni. Mindegyre az motoszkál a fejemben, hogy vajon mit találtunk volna a neccben, ha Debrecenben nem első osztályú krumplit suvasztottak volna 18 forintért a fővárosba, hozzánk? Mert – tűnődtem –, ha a tapasztalt **egyharmados** használhatatlanságot veszem alapul a fenti esetben, akkor a másodosztályúnak nyilván a **kétharmada** került volna a szemétbe, harmadosztály esetében viszont főúri mozdulattal – talán – az **egész** zacskót a kukába hajíthattuk volna. Igaz, nem ismeretleneket „emlegetve", hanem a krumpli-vízióra késztető TSZ KER-t, Debrecenből ...

Barkovits István

Be vagyok Sózva

Kérem a tisztelt Fővárosi Tanácsot, hogy az engem megillető hatszáz (azaz 600) forintot postafordultával címemre megküldeni szíveskedjék.

Ez az összeg egy közönséges, nagyon is közönséges férfi félcipő: egy **sócipő** ára. Hajdani telek hasznos viselete volt a hócipő. Ma más a módi. Amikor az első hó lehull, az ember maga elé rendeli az egész lábbeliállományt. Alapos szemle után rábök az egyikre, a legmeguntabbra, a legkiszolgáltabbra: te leszel az áldozat! Téged egyen meg a latyak, a hólé, az utakra szórt só. Ez a döntés egyenlő a halálos ítélettel, az a szegény cipő több tavaszt már nem remél. Ez így volt tavaly és tavalyelőtt is, minden szezonban legalább egy pár cipőt lerágott a lábamról a só. De hol van már a tavalyi só! – sóhajtoznék a költővel, ha volna kedvem a poézishoz, miközben úszó jégtáblák és kásás hóhalmok között araszolva próbálom megközelíteni a buszmegállót.

Prózában mondom inkább: az idén sem tudtuk megoldani a hóeltakarítást a költséges és kártékony sózás nélkül. Ki az oka, mi az oka? Azt nem tudjuk. Mindenki mást okol. A Fővárosi Közterületfenntartó az Ingatlankezelőt, az IKV a házmestert, a házmester ... hagyjuk a felsorolást, nézzünk szét inkább a ruhásszekrény aljában: az idei telet aligha ússzuk meg két sócipő nélkül.

Ezért érzem jogosnak, hogy legalább az egyiknek az árát visszakapjam. De én nem is ragaszkodom a cipőhöz, illetve az árához, megelégszem azzal is, ha egy pár korcsolyát, vagy két sílécet utalnak ki számomra, hogy hóban-fagyban azon próbáljam megközelíteni a munkahelyemet.

Elismerem, ez egy nagyon gonoszkodó indítvány. Tudom ugyanis, hogy se korcsolyából, se sílécből nincs elég. Egyébként is mindent visszavonok. Olvasom éppen, mennyi pénzbe, munkába került már eddig is az idei hó. Mi ahhoz az én egy pár, két pár cipőm! Sóra sem érdemes ...

Radványi Barna

Tábortűz

Egy erzsébetvárosi öreg ház a történet színhelye. Amolyan szükséglakásos. Ha a világgazdaság nem alakulna számunkra kedvezőtlenül, bizonyára készen lenne szanálási terve, de így a javítgatások vannak napirenden. A terv pedig előírta, hogy az év elején ki kell cserélni a villanyvezeték-hálózatot.

Elkezdődött hát a kopácsolás, a bontás. A helyszínre kiszállt munkabrigád azonban felettébb tapintatosan végezte dolgát, nehogy egész napra megzavarják a ház nyugalmát. Az udvar közepén két-három tégla alátéttel tábortűzfészket csináltak. Munkaidő kezdetre általában mind az öten-hatan együtt voltak. Összeszedték a hulladék deszkákat és alágyújtottak. Előbb az egyik, majd a másik reggelizett, szalonnázott, anekdotázott.

Időnként egyikük felállt a tűz mellől – nyilván ismerte már a történetet – és vésni, faragni kezdte a falat. Aztán megjött a munkaellenőr, ő is odaállt a tűzhöz – hogyan is festene ajtóstul rontani a házba –, meghallgatott egy-két történetet, majd neki is jutott eszébe néhány, mert még felvágósnak tűnhetne, ha nem beszélgetne a munkásokkal. Így komótosan, nem elsietve a dolgot, cserélődött a vezeték, a régiek meg lógtak összevissza, akadályozva a járást, állandó figyelmeztetésül: itt dolgozni kellene. Ez azonban mindenkit zavart – kivéve a munkásokat. Ők nyugodtan szalonnázgattak, kvaterkáztak.

Hogy miről volt közöttük szó, nem tudom, de bizonyosan panaszkodtak az árakra és kevesellték a bért. Az is szóba kerülhetett, mekkora szamarak, akik ezt a munkát ennyi napra tervezték, hiszen ha valamennyiük hasznos munkáját összeadnák, akkor is alig tenne ki naponta másfél órát. Mi szükség van akkor nyolcórás munkanapra – hiszen így is elkészül.

Az bizonyára nem hangzott el, hogy talán nemcsak öreg házak vezetékeit kellene tervszerűen cserélni, hanem hasznos lenne az agytekervények felfrissítése is. Akár tábortűz nélkül is.

Fellegi Tamás

EMANCIPÁCIÓ

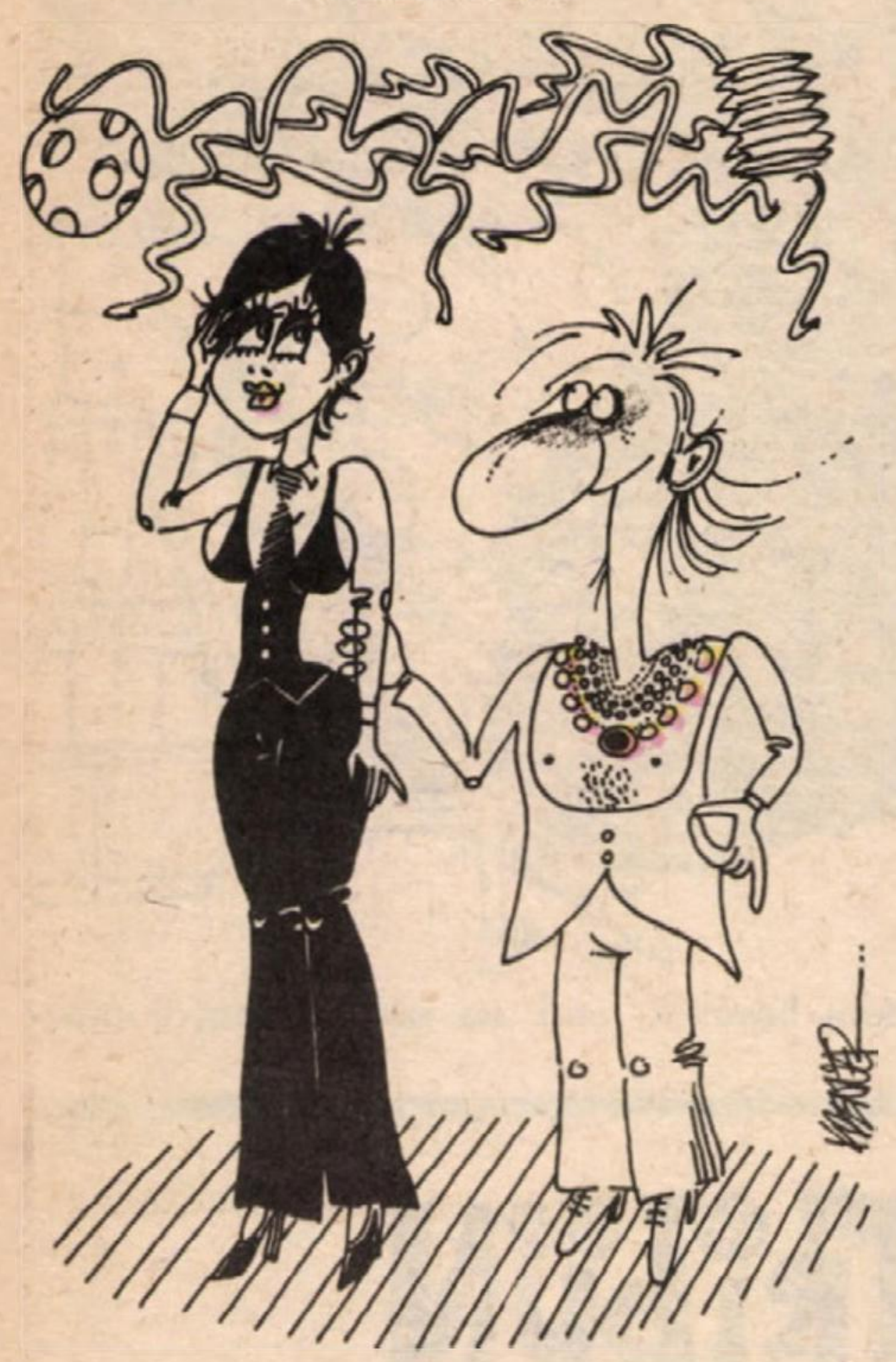

WASHINGTONI FORRÓ DRÓT

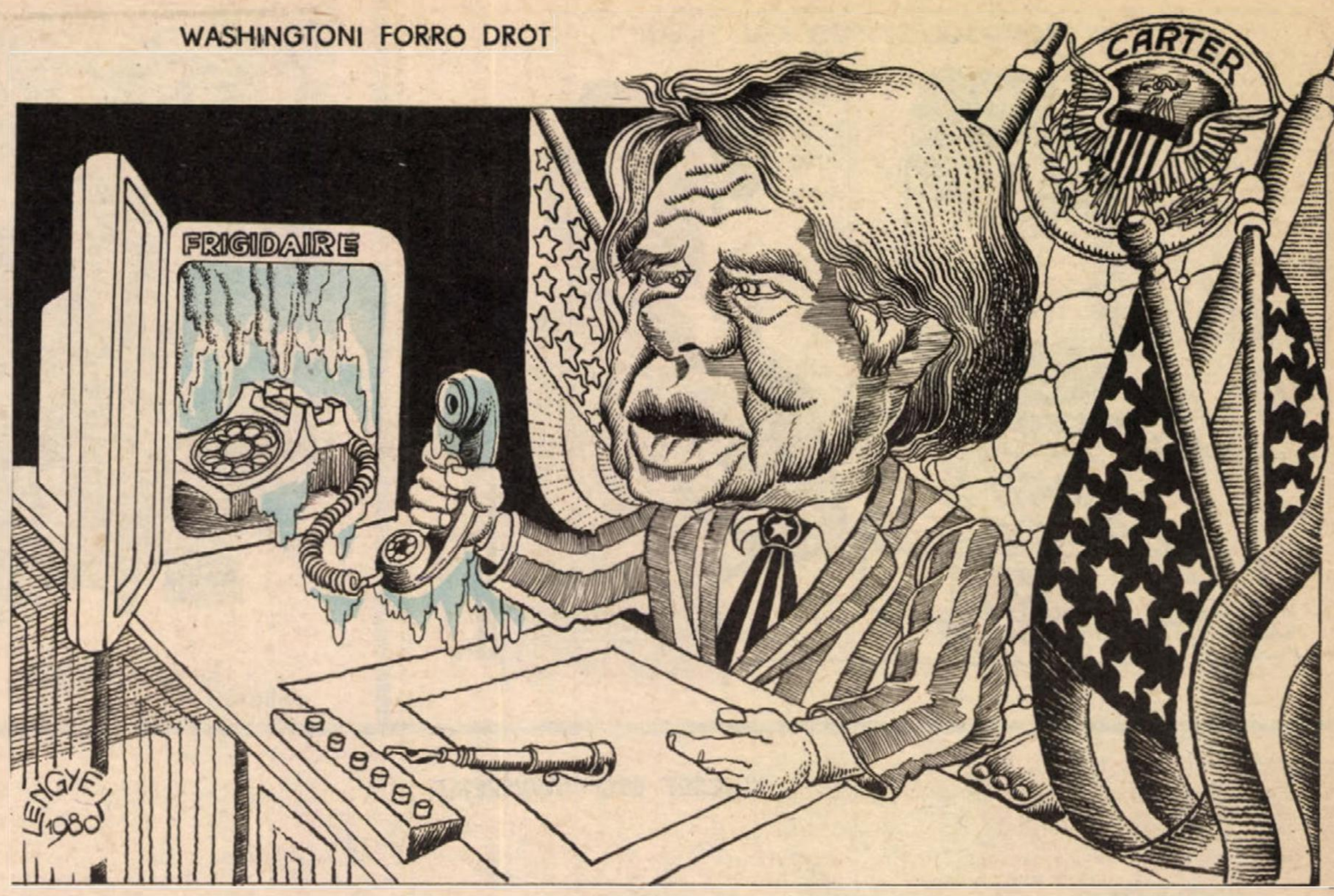

TENGERI BETEGSÉG

Újsághír: *„Átcsapott az iskolák küszöbén a demográfiai hullám... Mind népesebb gyermekkorosztályok érnek diáksorba, ... az általános iskolákban egyre nagyobb a zsúfoltság... ideiglenesen középiskolai tantermeket adnak át az alapfokú oktatás céljára."*

Olyan ez a demográfia, mint a tenger. Vagy, ahogy a hajdani újságíró hasonlította: olyan, mint a lavina, egyszer fel, egyszer le. Folyvást csak hullámzik. Harminc esztendőre visszatekintve, egyebet se látok, mint hullámhegyeket, hullámvölgyeket. Apályt, meg dagályt.

Most éppen az általános iskolákat érte el a hullám. Sok az általános iskolás, viszont kevesebb a középiskolás, mert az a korosztály még apály idején született. Cserébe azonban sok a csecsemő, meg nagyon sok odafent a tetőn a friss diplomás, akik még az emlékezetes legmagasabb demográfiai vízállás idején (abortusztörvények) látták meg a napvilágot.

Átkozott hullámverés, sehogy sem akarnak összejönni a dolgok! Más időszakban rengeteg volt a felsőtagozatos, de kevés volt a kisdiák. Amikor meg sok volt a bölcsődés, óvodás — akkorra fogytak el a gondozónők, óvónők. Mire a sok pici iskolába érett, és betódultak az alsó tagozatokba, éppen akkor „tódultak ki" a kislétszámú tanítónők a főiskolákról. Amikor viszont zúdult kifelé a nagylétszámú diplomás korosztály, akkorra már kislétszámú gyerekek vártak rájuk az óvodákban, iskolákban.

Eközben a hullámok már az épületeket nyaldosták. Jön a hullám! — hangzott —, nosza, csináljunk bölcsődéket, óvodákat! Mire a bölcsik, ovik készen lettek, addigra a nagylétszámú korosztály benyomult az iskolába, amiből kevés volt. Ha középiskolát csinálunk, az óvoda kevés, ha óvodát építünk az általános iskola zsúfolt, ha általános iskola van, középiskola nincs. Varia iskolák kellenének, meg egy hullámjelző riasztószolgálat. Egy-két mozdulattal bölcsődéből tudományegyetemmé alakítható intézmények, hullám esetére. És főiskola kéne, ahonnan a végzettek olyasféle diplomát kapnak, mint a kombinált villamos-buszbérlet, egyesített óvónői-tanítói-tanári-egyetemi oktatói oklevelet. Értsenek mindenhez, a bilire ültetéstől a kvantumelméletig, aszerint, hol tart a hullám.

És ezzel még nincs vége. Mert jönnek az új hullámok. Az első „nagy" demográfiai hullám nagylétszámú gyerekeiből máris nagylétszámú papák, mamák lettek és nagylétszámú gyermekeket fognak a világra hozni a nagy számok törvényénél fogva. Ámde őket követi a demográfiai apály kislétszámú csapata: kislétszámú szülők kislétszámú utódokkal. Aztán következik a második hullám szülőserege nagy létszámú, majd a kislétszámú fiatal párok kislétszámú utánpótlása. Vagyis, megint sok lesz a bölcsődés, kevés az óvodás, sok lesz a kisiskolás, kevés a nagyiskolás, nagy lesz a kisóvodás, kicsi lesz a nagybölcsődés, nagylétszámú lesz a kislétszámú...

Nem is tudom, miket hebegek itt összevissza, de csoda-e ekkora hullámverésben? Az embert elkapja a tengeri betegség, mintha lélekvesztő vitorlással járná a Földközi-tengert, vagy vindszörfingezném a Bermuda-háromszögben, amelynek — most már tudjuk — nincsenek titkai, ellentétben a mi demográfiai Bermuda-háromszögünkkel.

Hanem, tessék mondani, ez így lesz most már az idők végezetéig? A nagy létszámú papákból, mamákból nagy létszámú nagypapák, nagymamák lesznek, de lesznek kis létszámú dédmamák, dédpapák is, utódaik pedig aszerint fognak szorongani, vagy lézengeni az iskolatermekben, hogy felmenőiket melyik hullám vetette partra annak idején Demográfia szigetén?

Lehet itt valaki okos? Lehet erre tervezni iskolát, óvodát, pelenkát, radírgumit, tréningruhát, farmernadrágot, pedellust, mászókát? Hiszen mi egy kiszámíthatatlan nép vagyunk, mi nem népszaporodunk, hanem hullámzunk! Boldogult de Gaulle elnök mondta a franciákról: nehéz olyan népet kormányozni, amelyik háromszázféle sajtot eszik.

Pedig a sajtból nem lesz demográfiai hullám.

Novobáczky Sándor

ELVÁLT SZÜLŐK

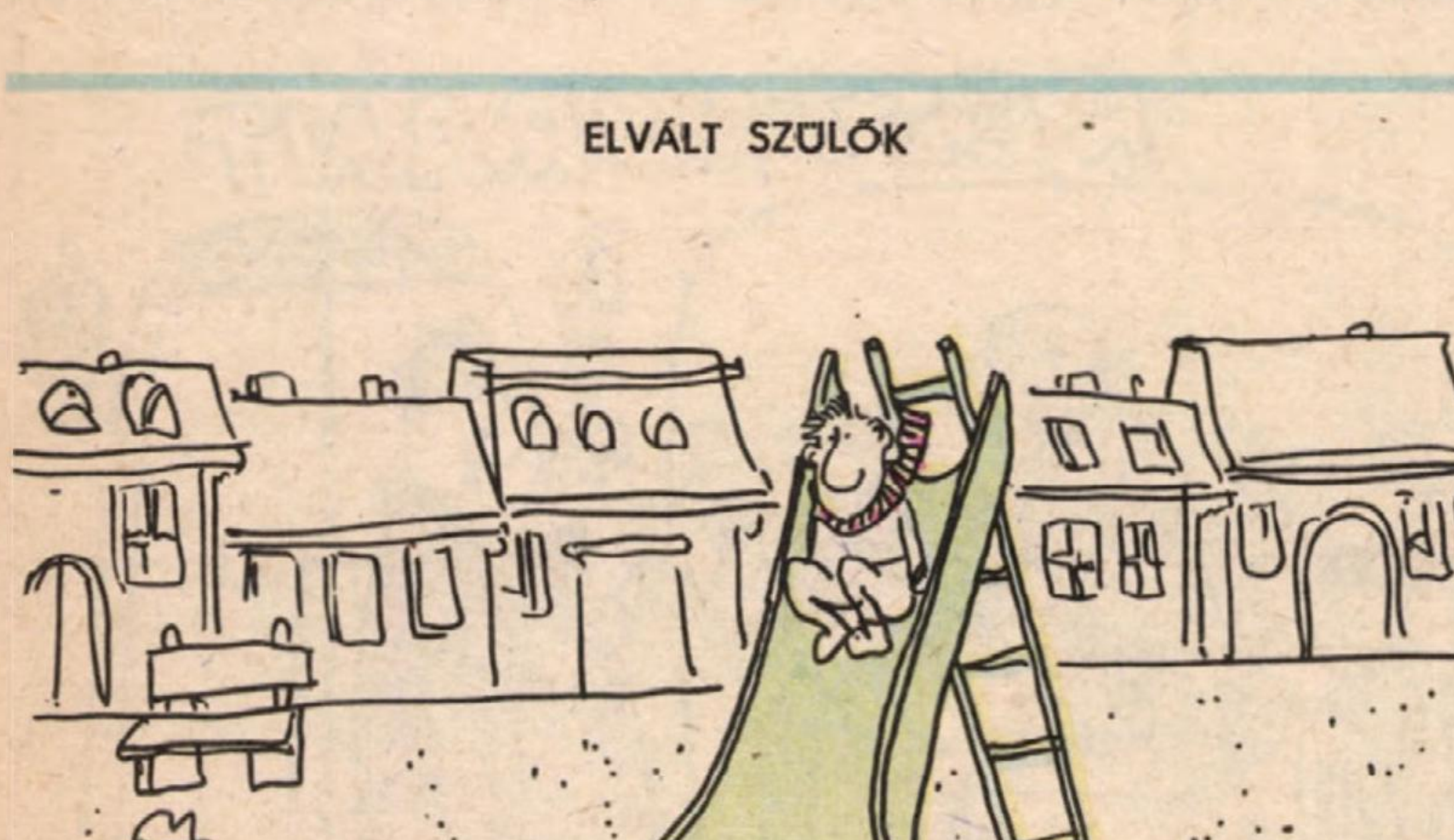

ÚJ KONSTRUKCIÓ

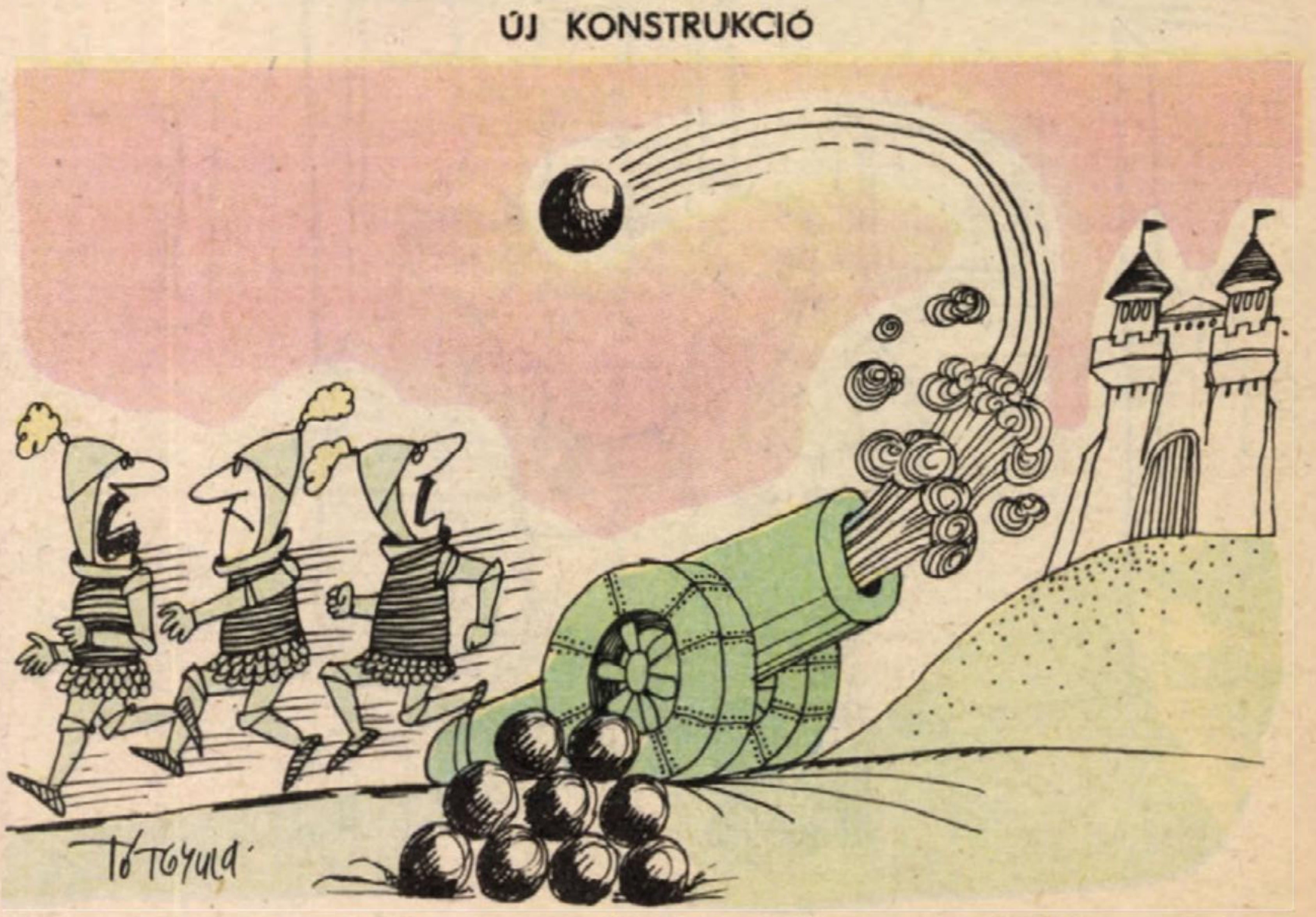

– Ne csak a hibáit nézzük. Gondoljunk arra is, hogy milyen sok golyóbist takarítunk meg!

A CSOMAGOLÁST MEG KELL FIZETNI

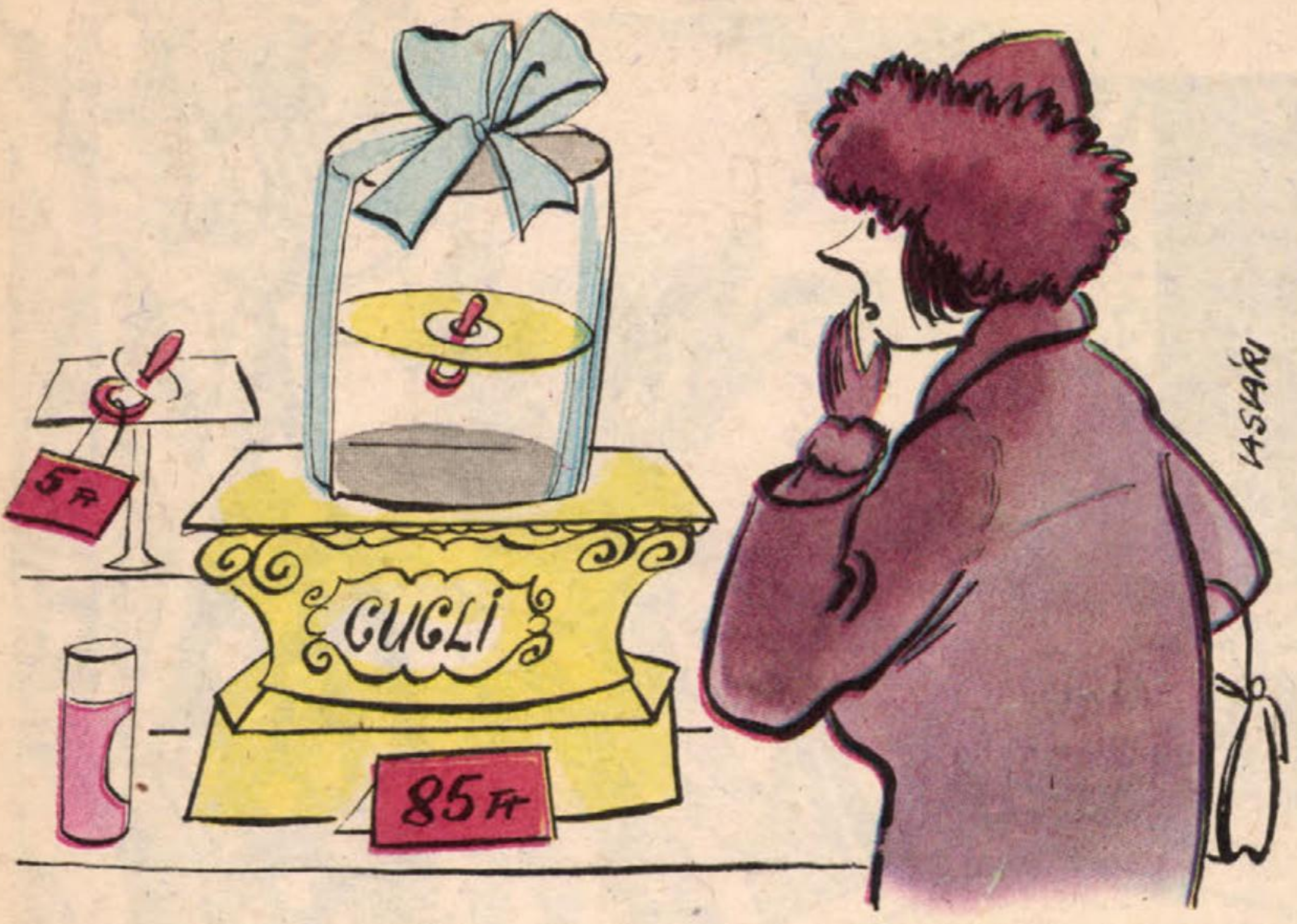

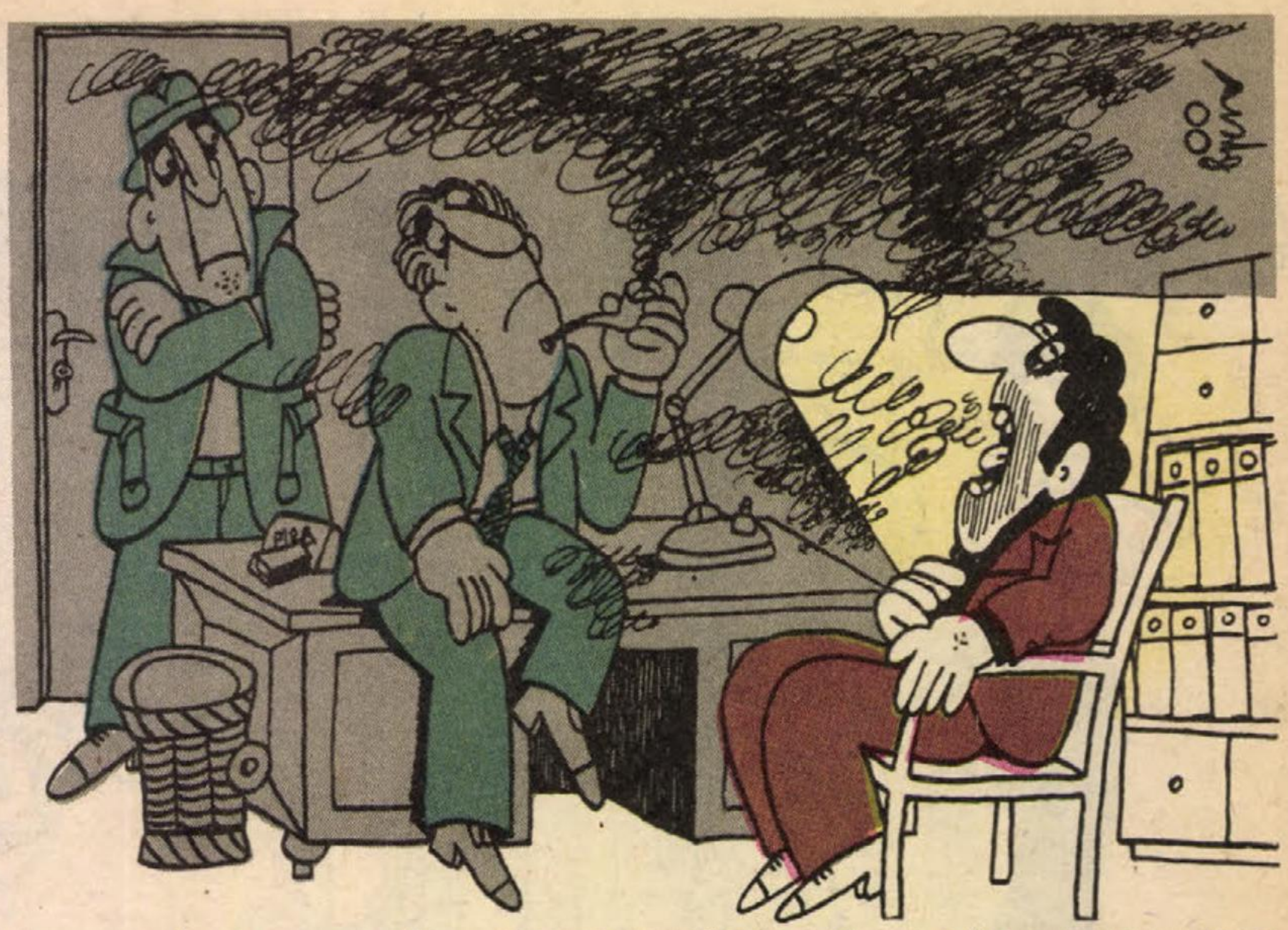

– Az ég szerelmére, mindent bevallok, csak ne szívjon magyar pipadohányt!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy műkedvelő galambtenyésztő büszkén mutatja egy látogatónak a tenyészállatát:

— Íme, itt van, keresztetem egy postagalambot egy papagájjal . . .

— És milyen elgondolásból?

— Ez, ha eltéved, legalább meg tudja kérdezni az utat.

*

— Mondja, miért olyan későn nősült a fia?

— Hát tudja, mielőtt rászánta volna magát erre a komoly lépésre, azt akarta, hogy biztos és állandó jövedelme legyen.

— És most már van?

— Igen, megkapta a nyugdíjat.

KINCSET ÉRŐ TÁVVEZETÉK

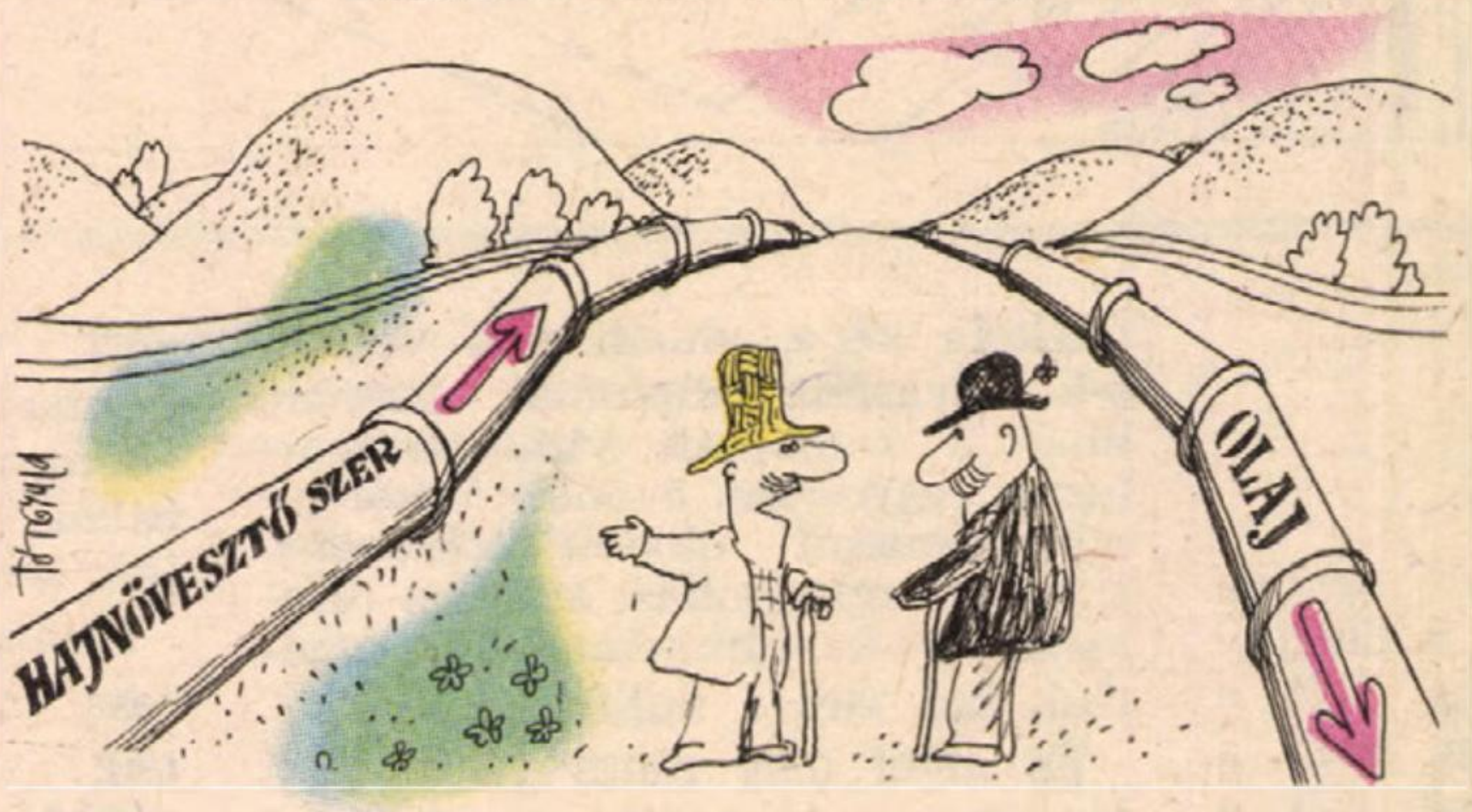

– Ugyanennyi olajat kapunk érte!

HÁZI NYOMOZÁS

Folyton fürkész, nyomoz, kutat,
Amerre csak szeme pillant,
Ki nem küldte le a liftet,
Ki felejtett égve villanyt.

Melyik lakó az, akinél
Csap-csöpögés fordul elő,
És a lakó arca fakó:
„Jön Maigret-házfelügyelő!"

Hidvéghy Ferenc

TRIBÜN

Bob Thaves írja:

— Az ember valóban a sport által ismerheti meg igazán önmagát. Amióta például rendszeresen kocogok, olyan testrészeim is fájnak, amelyeknek azelőtt még csak a létezéséről sem tudtam.

A Derby County csapata a bajnoki táblázat alján tanyázik és aligha kerülheti el a kiesést.

— Pedig csak árnyalatnyi különbség van köztünk és a Liverpool bajnokegyüttese között — mondta Dave Webb, a County csatára. — Ők azzal mennek ki a pályára, hogy nem is veszthetnek. Mi meg azzal, hogy nem is győzhetünk.

Roscoe Tannert, a kitűnő teniszjátékost megkérdezték, hogy — például Björn Borggal ellentétben — miért üti ma is félkézzel a fonákot?

— Nézzék uraim — mondta, — ha valakinek olyan ügyetlen kezei vannak, mint az enyémek, annál egy kéz több, mint kettő.

Az angol liga egyik szabálya, hogy külföldi játékost — hacsak nem válogatott — kizárólag a Közös Piac országaiból vásárolhatnak a klubok. Az FC Sunderland most mégis megvásárolta Claudio Marangonit. Claudio argentin, sosem volt válogatott és nem a Közös Piac valamelyik országából való. Mit tett tehát a Sunderland? Előzőleg felvétette a fiúval az olasz állampolgárságot!

Larry Holmesról, a nehézsúlyú profiboksz új világbajnokáról írják:

— Ez a fiú olyan hatalmas, olyan erős és olyan félelmetes, hogy, ha vadászni megy, a szürke medvék nyüszítve rohannak le az óvóhelyre.

(p. p.)

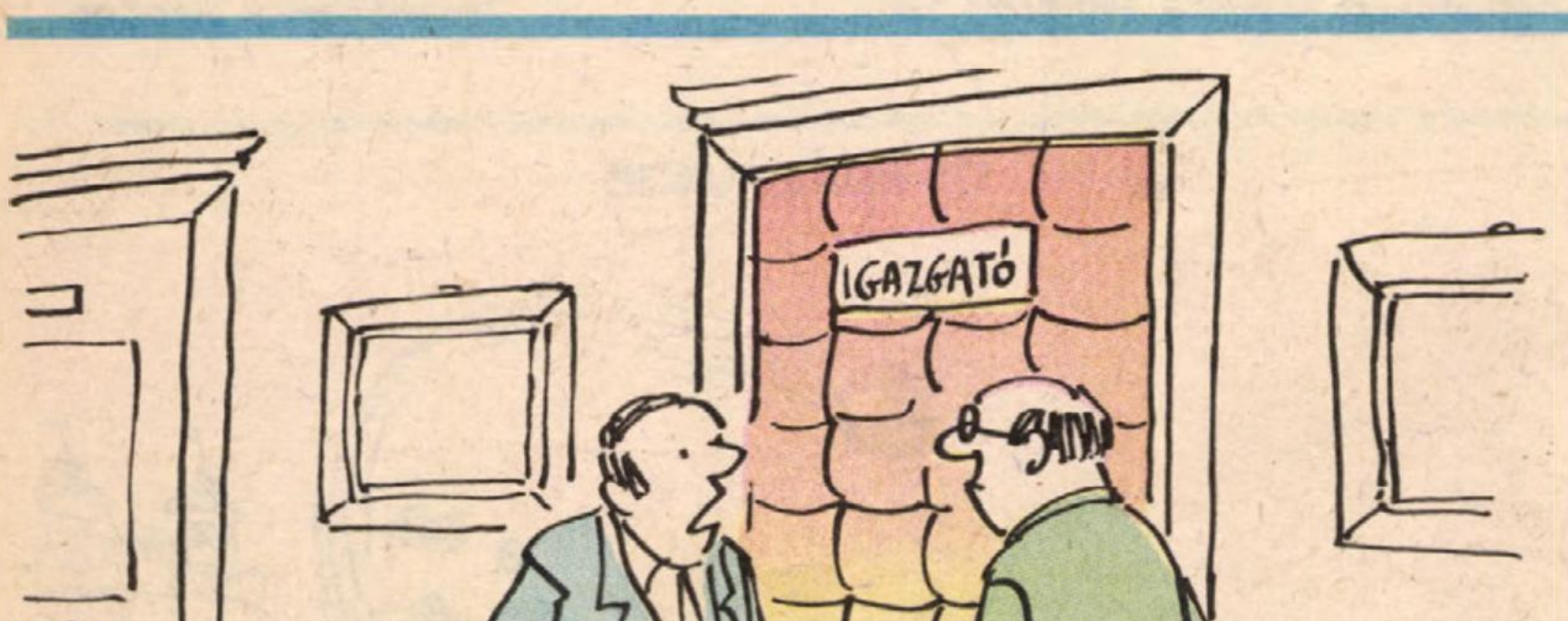

– Naponta legalább tíz új rendeletet meg utasítást kapunk arról, hogyan legyünk önállóbbak.

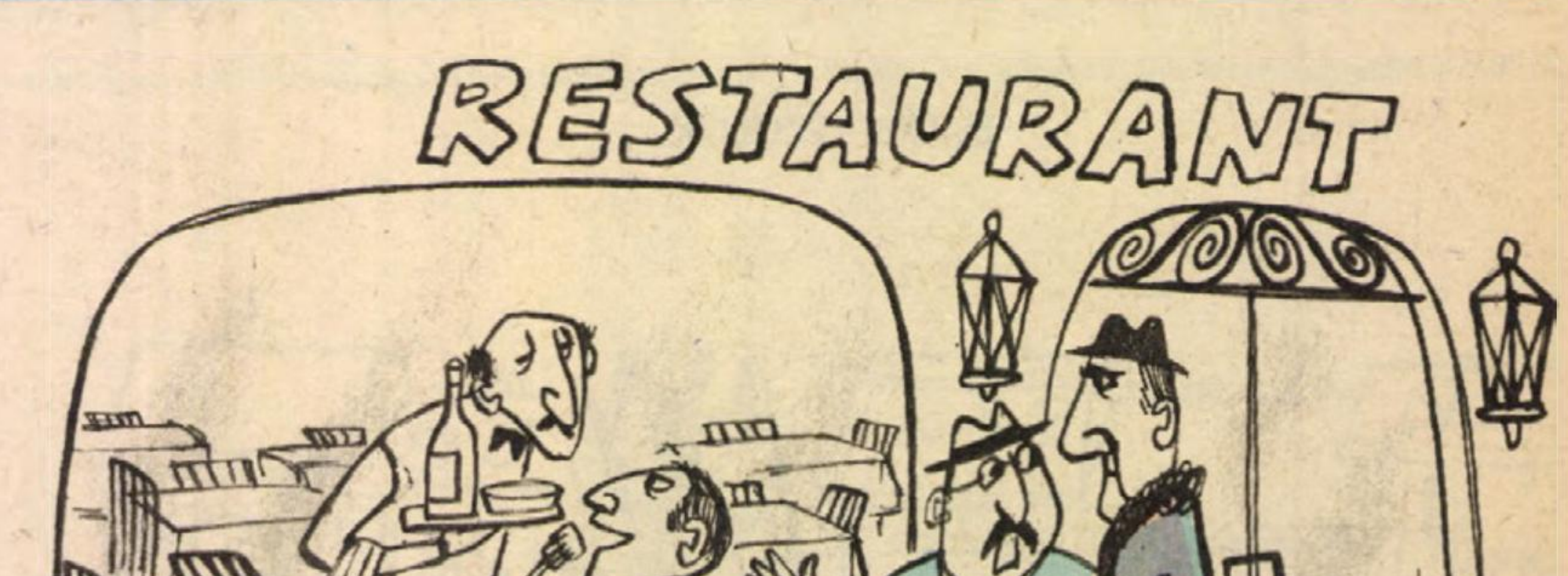

– Tavaly telket vett a Balatonnál, az idén vendéglőben ebédel, ennek nem lesz jó vége!

Fülöp György rajzai

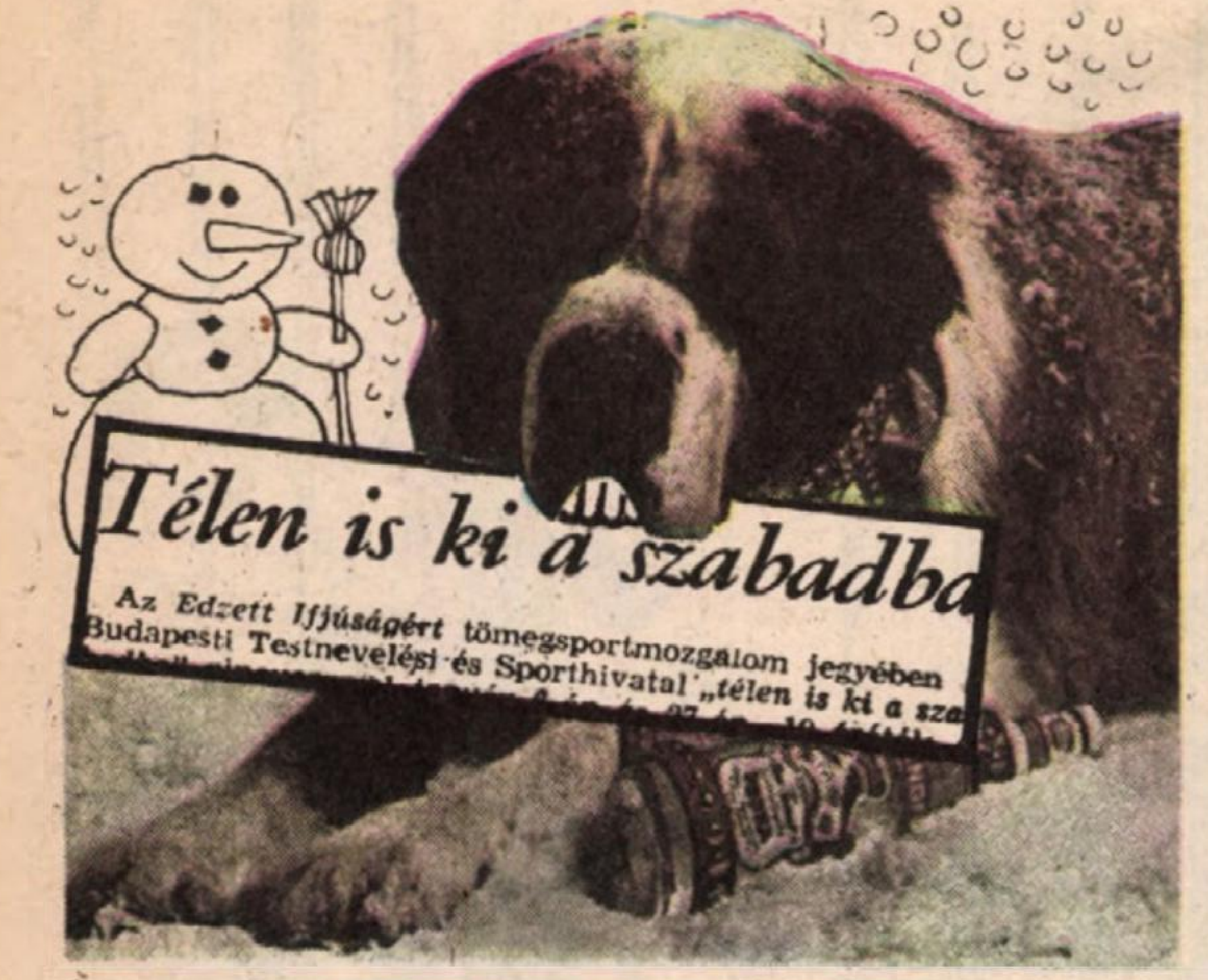
Télen is ki a szabadba
Az Edzett Ifjúságért tömegsportmozgalom jegyében Budapesti Testnevelési és Sporthivatal „télen is ki a sza

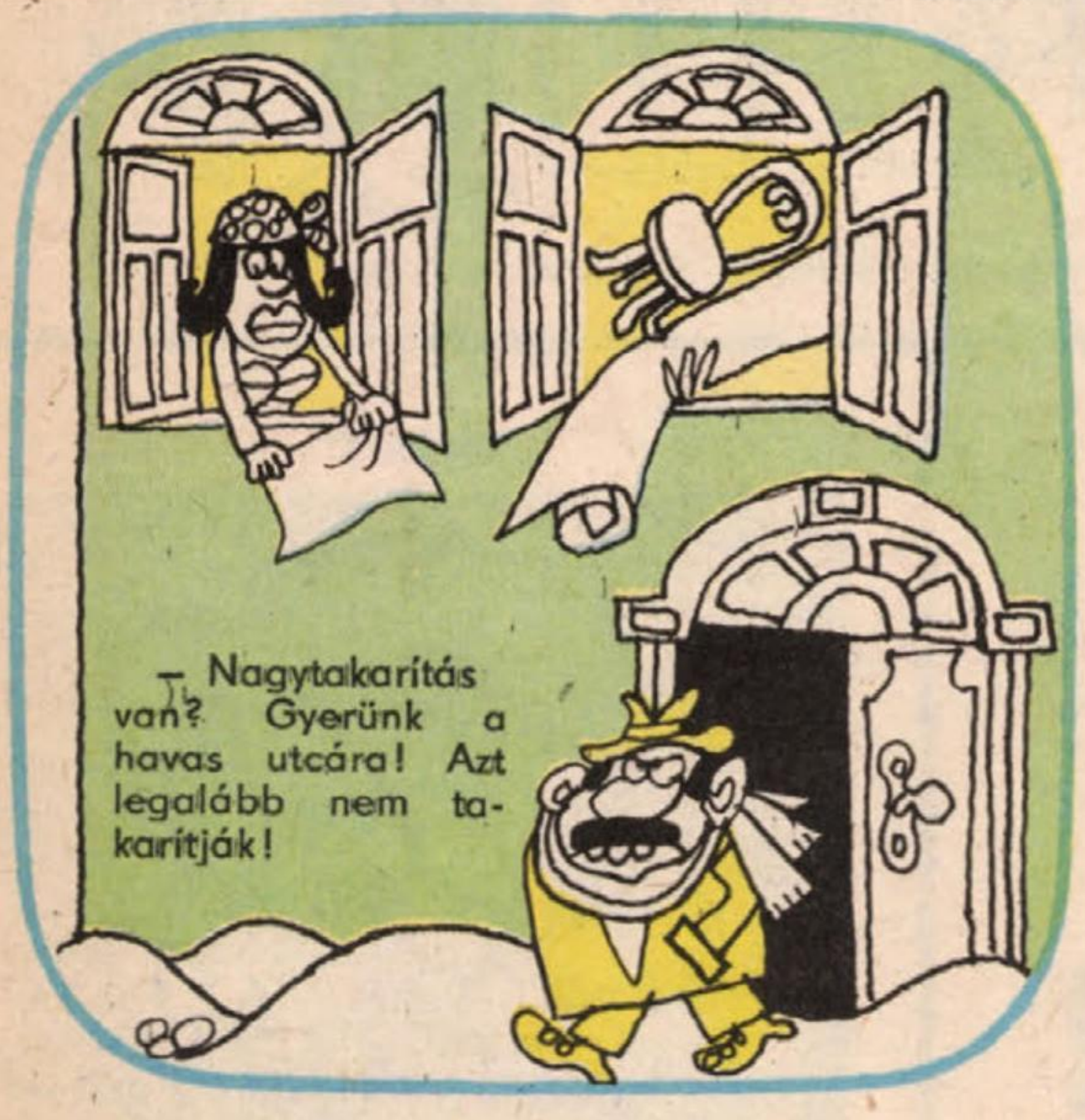
– Nagytakarítás van? Gyerünk a havas utcára! Azt legalább nem takarítják!

– Télen is sportoljon! Egészséges!

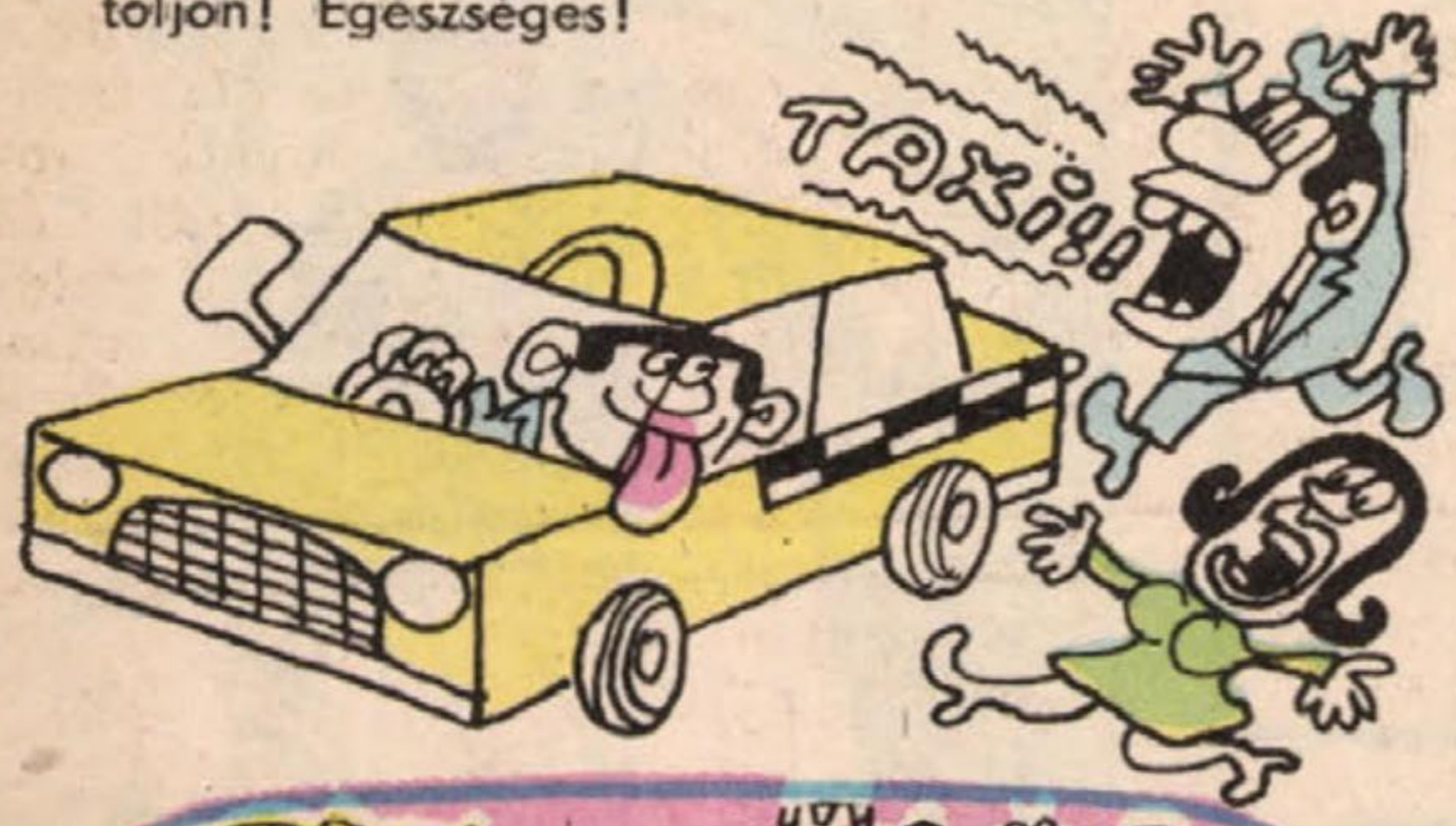

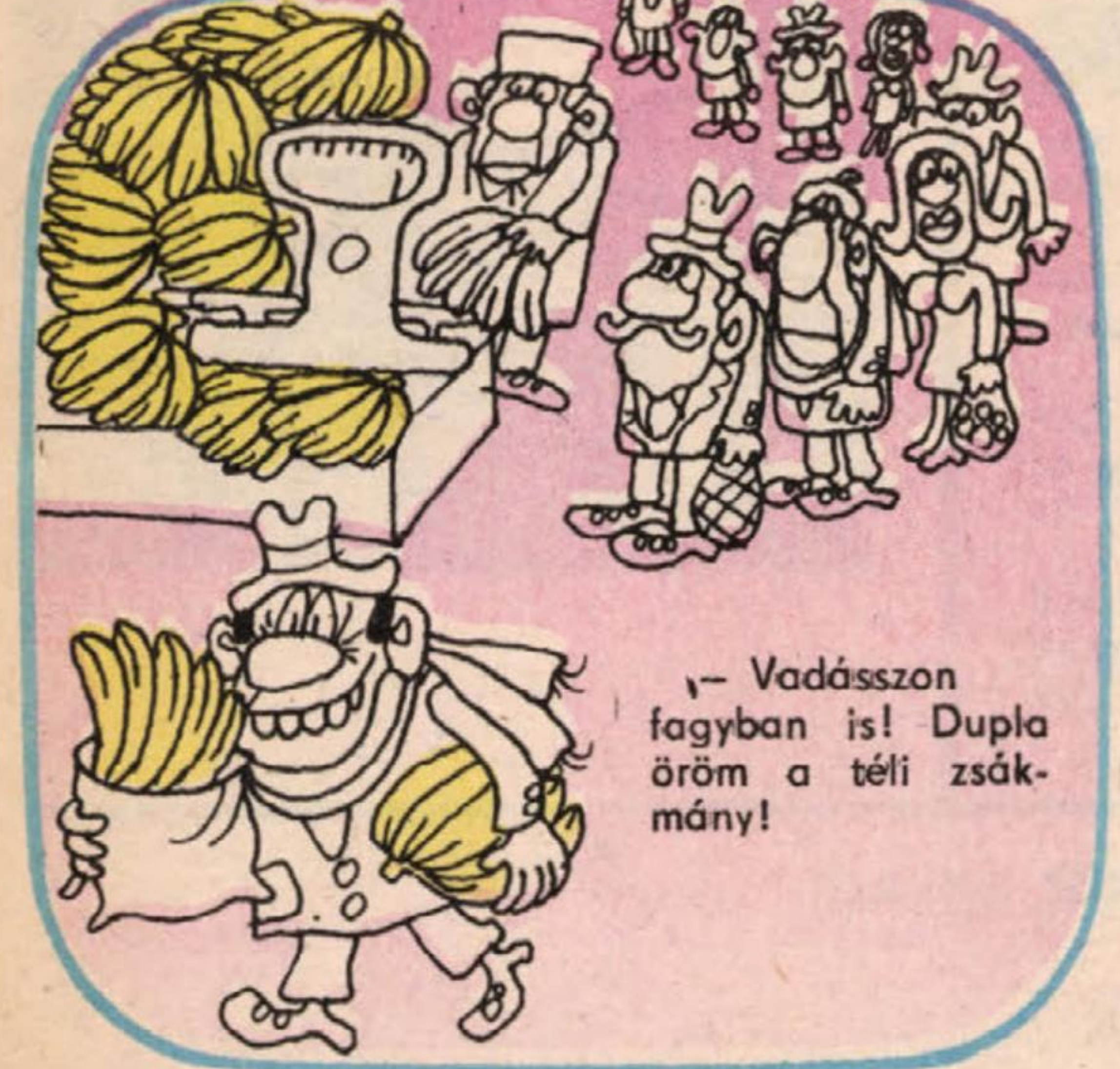
– Vadásszon fagyban is! Dupla öröm a téli zsákmány!

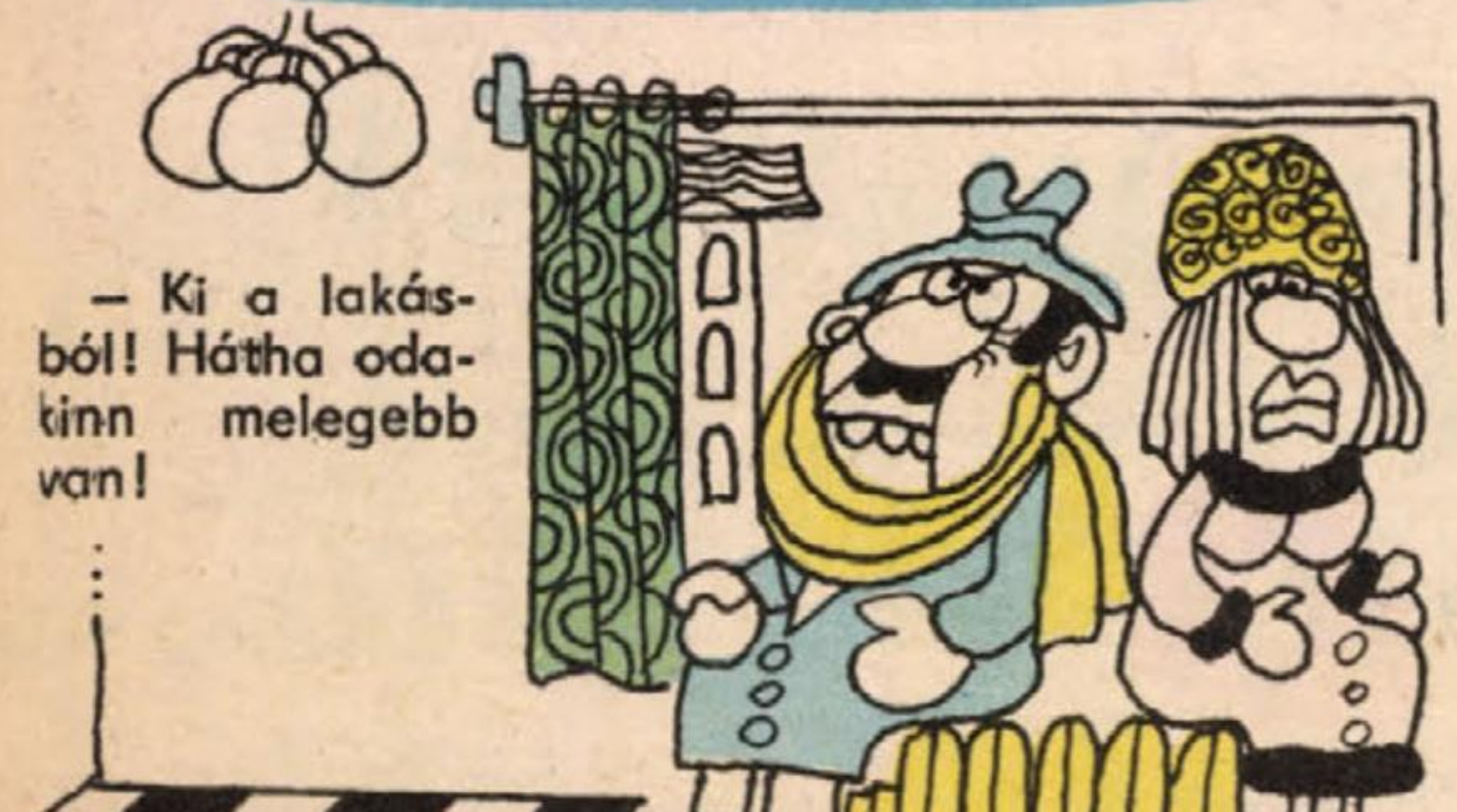
– Ki a lakásból! Hátha odakinn melegebb van!

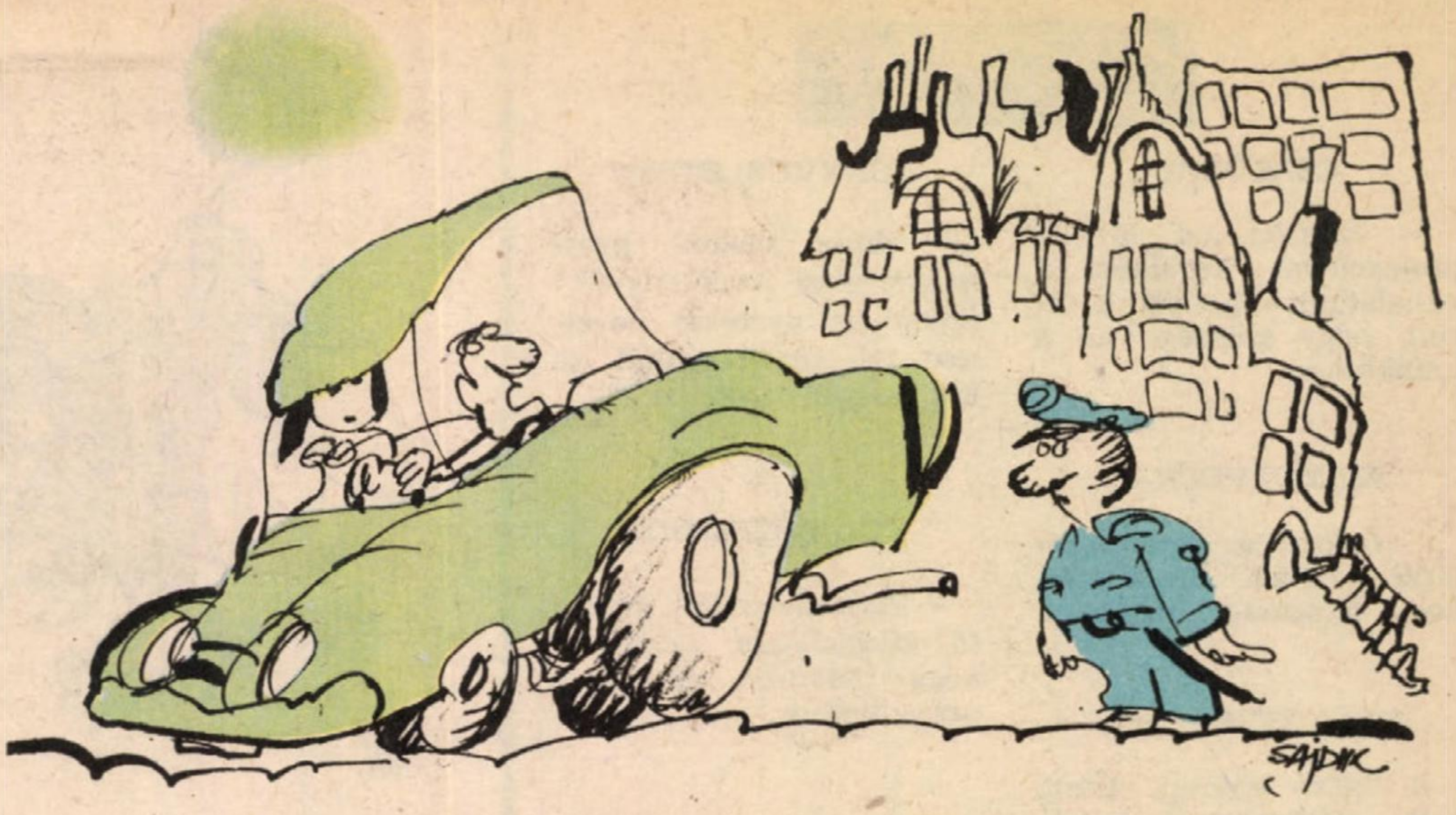

– Mit csináljak, most csak ez van az üzletekben.

Az autószabású ember

A Homo automobilus forgalmi lény, de nem Benz Károlytól, hanem a ma élő emberszabású személygépkocsiktól származik. Kialakulásában nagy szerepet játszott, hogy lejött a járdáról, és az úttesten négy keréken kezdett járni. Az autószabású ember gerincoszlopa az emberéhez hasonlító, de karosszéria alakú görbülete van. Dereka az idők folyamán elmacskásodott, viszont talpán a pedálidegek fejlettebbek, mint a jaguáré.

A Homo automobilust az különbözteti meg a Trabanttól, hogy beszél, és abban tér el az embertől, hogy útkanyarulatban fára mászik. Sajátos tulajdonságai, hogy agykoponyájának lökettérfogata 1000—2500 köbcenti, szíve többhengeres, és irányítószám helyett benzin-oktánszámot használ. Vére lakott területen lassabban kering, mint Samué, a vértesszőlősi ősemberé.

Az autószabású ember fő részei: slusszkulcscsont, reflektorszem, hátsószem, fenéktyúkszem, kuplungláb, fékláb, gázláb, kormányműkéz, botváltókéz, kézikéz, kenőpénz, közlekedésbiztonsági szervek és belső égésű zsigerek. Az autószabású ember szivattyúja és véralkoholszintje önöblítéses.

A Homo automobilus az országutak főemlőse. A zörgő hangoktól sokszor megijed és a motorházba dugja fejét, mint a strucc. Olykor maga alá fekszik. Az autószabású ember a parkírozóhelyeken vedlik, azonban nemegyszer eltűnik, mielőtt megfejik. Kedvenc színe a zöld, és dühösebb, mint a hegyi gorilla, ha éjszaka a külső csökevényeit letörik.

A Homo automobilus a trafipaxtól fél, bár jó a szaglása, és messziről megérzi, ha egy bokorban rendőr bújik. Ilyenkor színt, vagy sávot vált, és emberszabású angyalnak teteti magát. Az autószabású ember legnagyobb ellensége a lovaskocsi, meg az autóalkatrész-szaküzlet. Alkatrészeit többször cseréli, mint a kétlábúak, s a totálkárosodáshoz jobban hozzászokik, mint a Homo szívinfarktus.

A kis Homo automobilus a kocsiban születik, de nagyobb korában összetöri a szülei Ladáját. A lány Homo automobilusok általában Alfa Rómeóhoz mennek férjhez.

Az autószabású ember magán kívül nem kürtöl. Szeret vándorolni, sokszor még a legmagasabb hegyekre is felkapaszkodik, s a futóművein siet oda, ahova a király is gyalog jár.

A Homo automobilus fő tápláléka a szuper. Hébe-hóba normált is eszik, viszont a zebrát utálja. Az OPEC sorozatos áremelései után tápláléka nem mindig biztosított, ám két lábon egy tapodtat se tud menni, ezért a kihalás fenyegeti!

Tormai László

VIDÁM FICKÓK

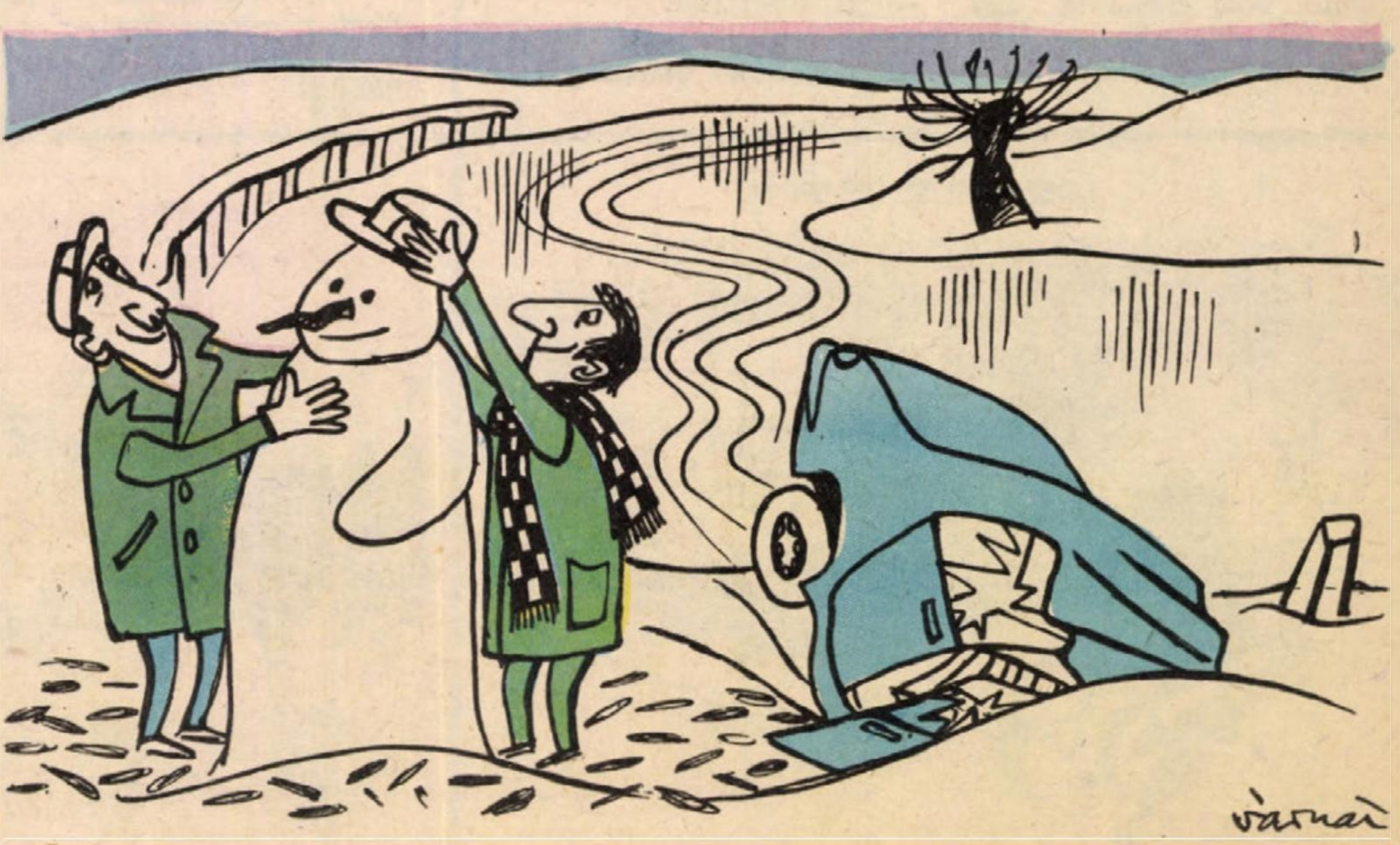

SZILÁNKOK

CSALÓDÁS

— Először azt hittem, protekcióval kerültem a vállalathoz. Később kiderült, hogy szükség van a munkámra.

SZEMORVOSNÁL

— Doktor úr, szeretném látni a fiamat. Beszélje rá, hogy látogasson meg...

KÖLTŐSORS, 1980

A költő éhezett. Lusta volt odamenni a frizsiderhez.

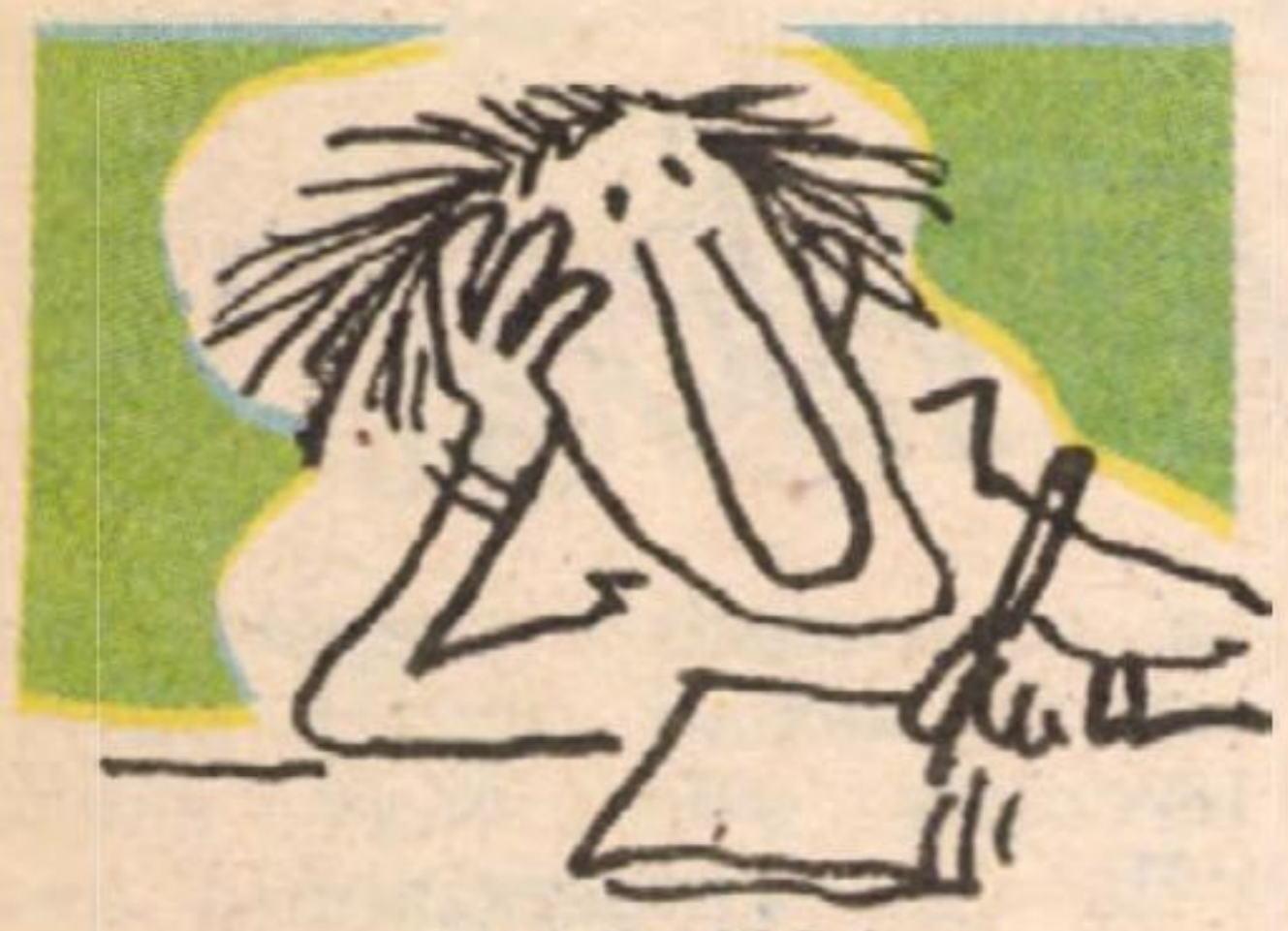

DILEMMA

— Válóokot már sikerült találnunk, de sajnos még mindig szeretjük egymást.

SZERÉNY ESKÜVŐ

— Lakodalmi ebédet nem adunk. Minden vendég hozzon magával papírban egy kis felvágottat.

ÓVATOSSÁG

Lajos barátom érvényes útlevéllel utazik Vecsésre is.

TANÁCS

— Az orvos azt tanácsolta, hogy sétáljak a friss levegőn. Azóta naponta kétszer körbesétálom a környéken levő vegyiüzemet.

SZOCIÁLIS OTTHON

— Az anyám végre hajlandó volt bemenni egy szociális otthonba. De csak mint gondozónővér.

KÖNYVÜZLETBEN

— Nincs valami gyermeknevelési szakkönyvük? Eddig tíz gyereket neveltem fel könyv nélkül, és ezt nagyon röstellem.

JÓL KEZDŐDIK

— Szövetkezetünk alakuló közgyűlésén jelentjük, hogy félmillió forint a veszteségünk.

AGGLEGÉNY

Egy kis gyengédségre vágyott. Megsimogatta a saját arcát.

SIKKASZTÓ

Végre talált egy szabad taxit, de akkor már ő nem volt szabad. Letartóztatták.

POFON

— Mondja, uram, milyen jogon pofozta fel az én fiamat?

— Sajnos, nekem nem adatott meg, hogy saját gyerekem legyen.

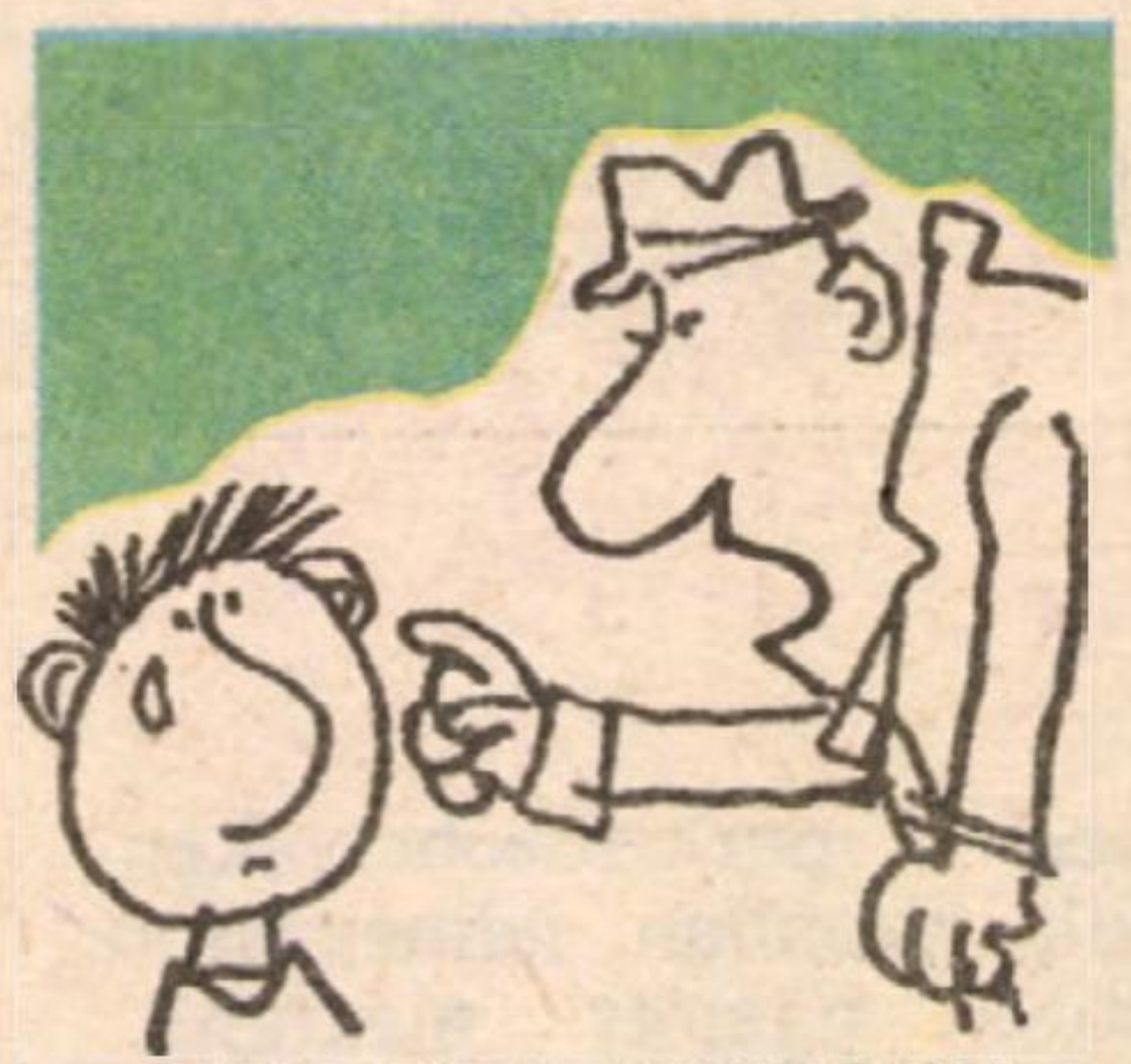

RENDES ASSZONY

Túl nagy volt köztük a különbség — műveltségben. A nő egyetemet végzett, a férfi hat általánost. Mivel a férj nem akart tanulni, az asszony önfeláldozóan vállalta, hogy elfelejti, amit tud.

Galambos Szilveszter

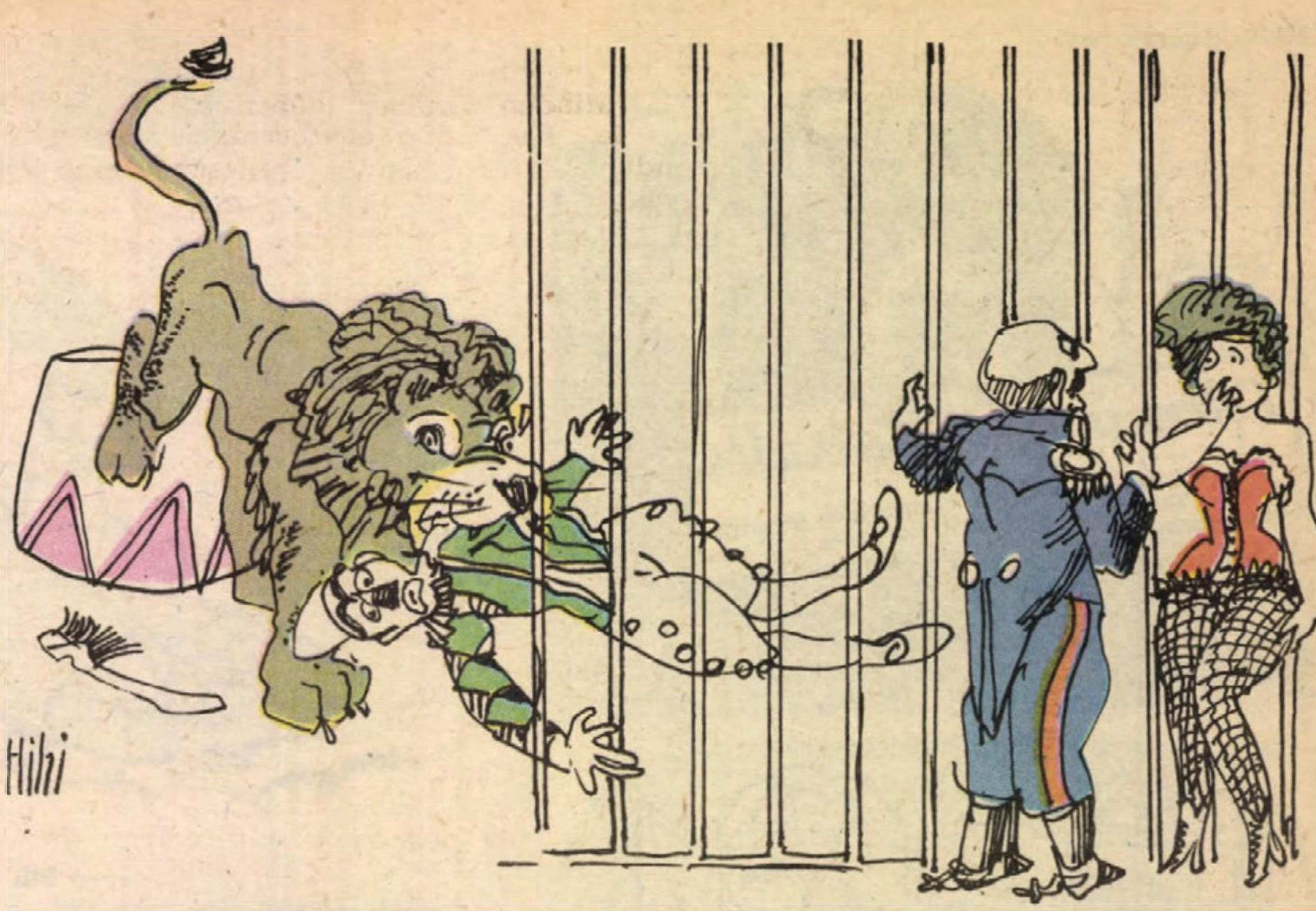

– Mindig azt mondta: kockázatvállalás nélkül nincs siker...

FARSANG

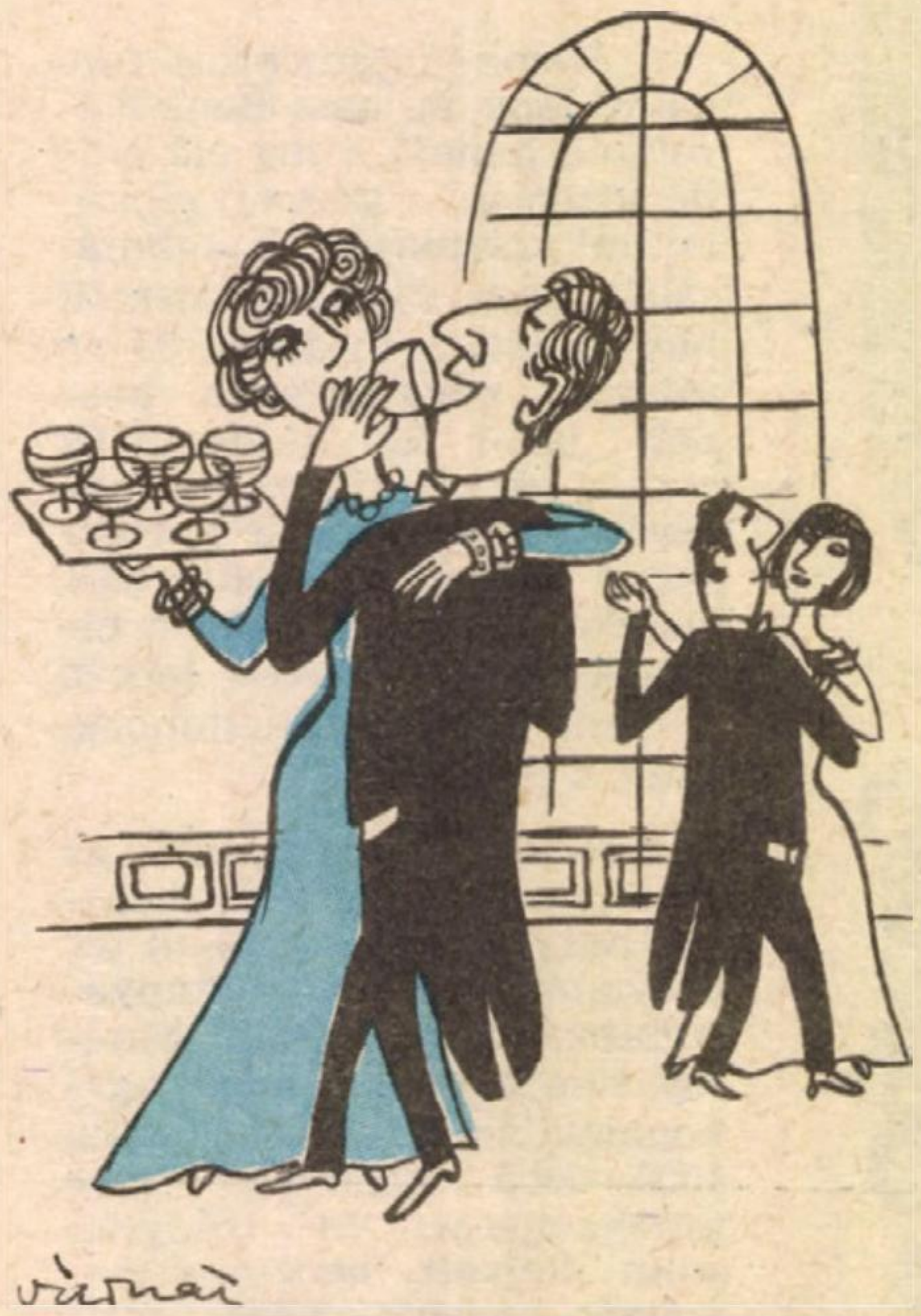

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy sebész, egy építész és egy közgazdász azon vitatkozik, hogy melyikük foglalkozása a legősibb.

— Évát Ádám oldalbordájából teremtették, márpedig ez sebészi művelet — mondta a sebész.

— Lehet — hagyta helyben az építész —, de ez előtt lett megteremtve az őskáoszból a világ, márpedig az az építész dolga.

— Ne feledjétek — szakította félbe őket a közgazdász —, hogy valakinek előbb meg kellett szervezni az őskáoszt!

HIÚSÁG

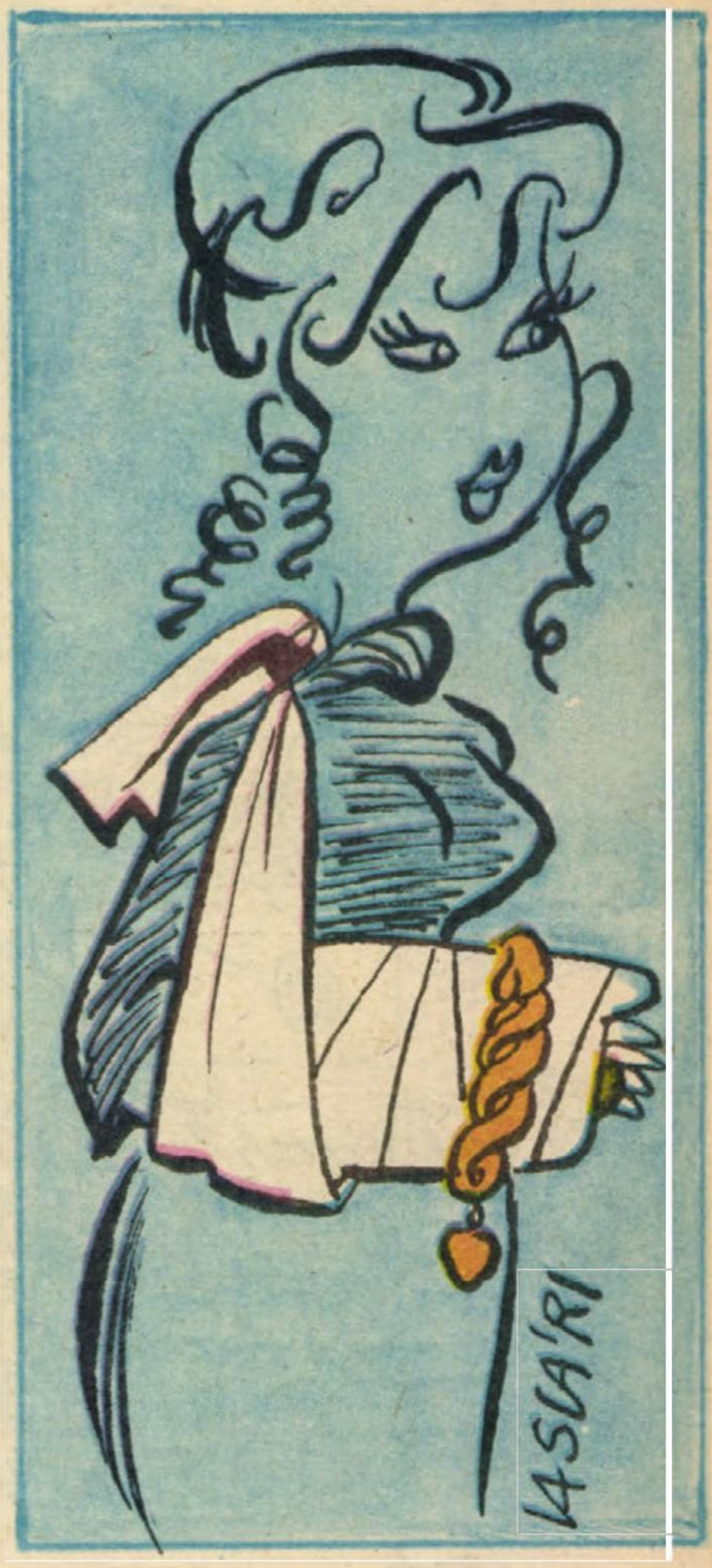

POSZTUMUSZ TELEFON

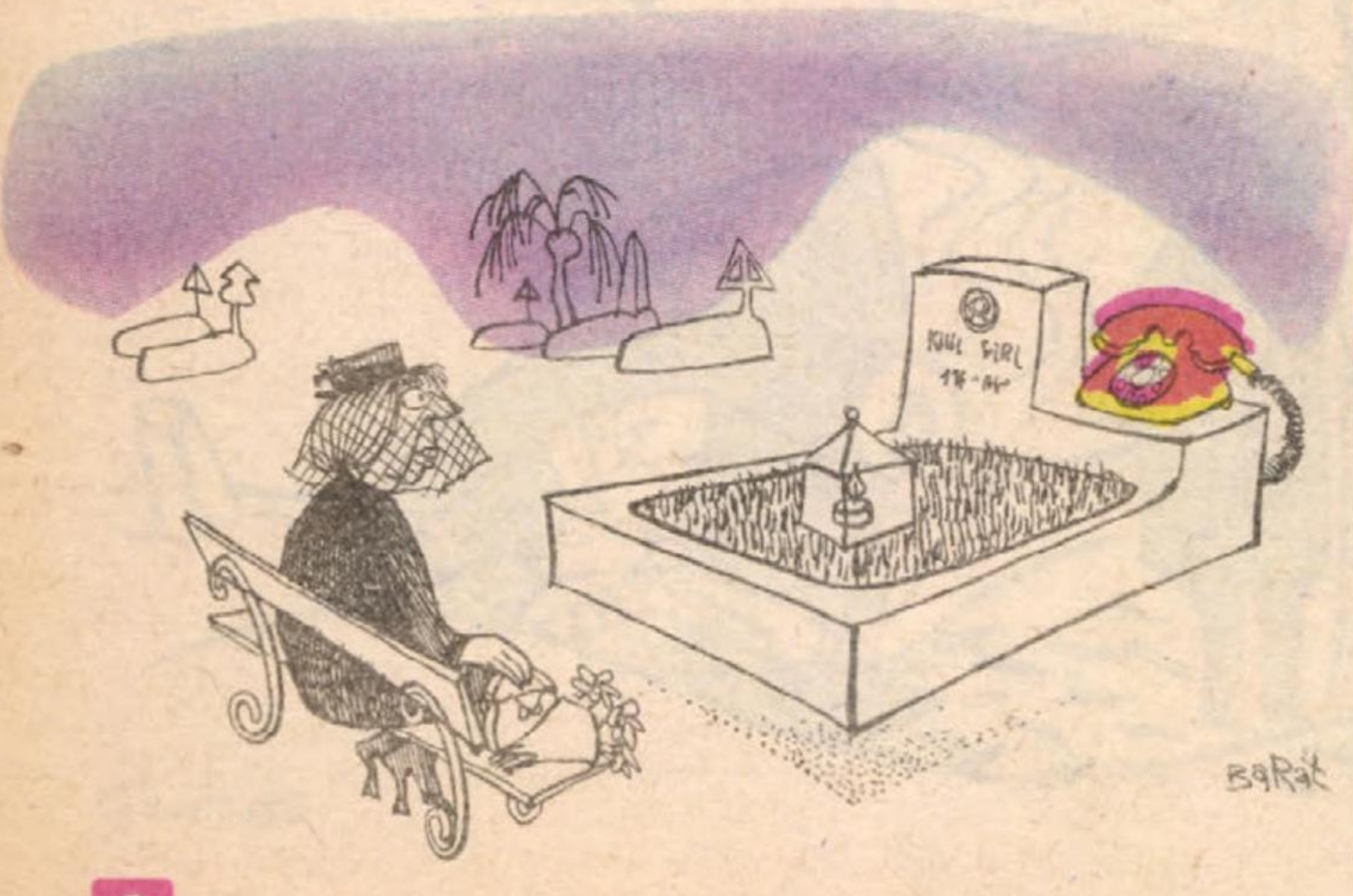

ROSSZ ERŐNLÉT

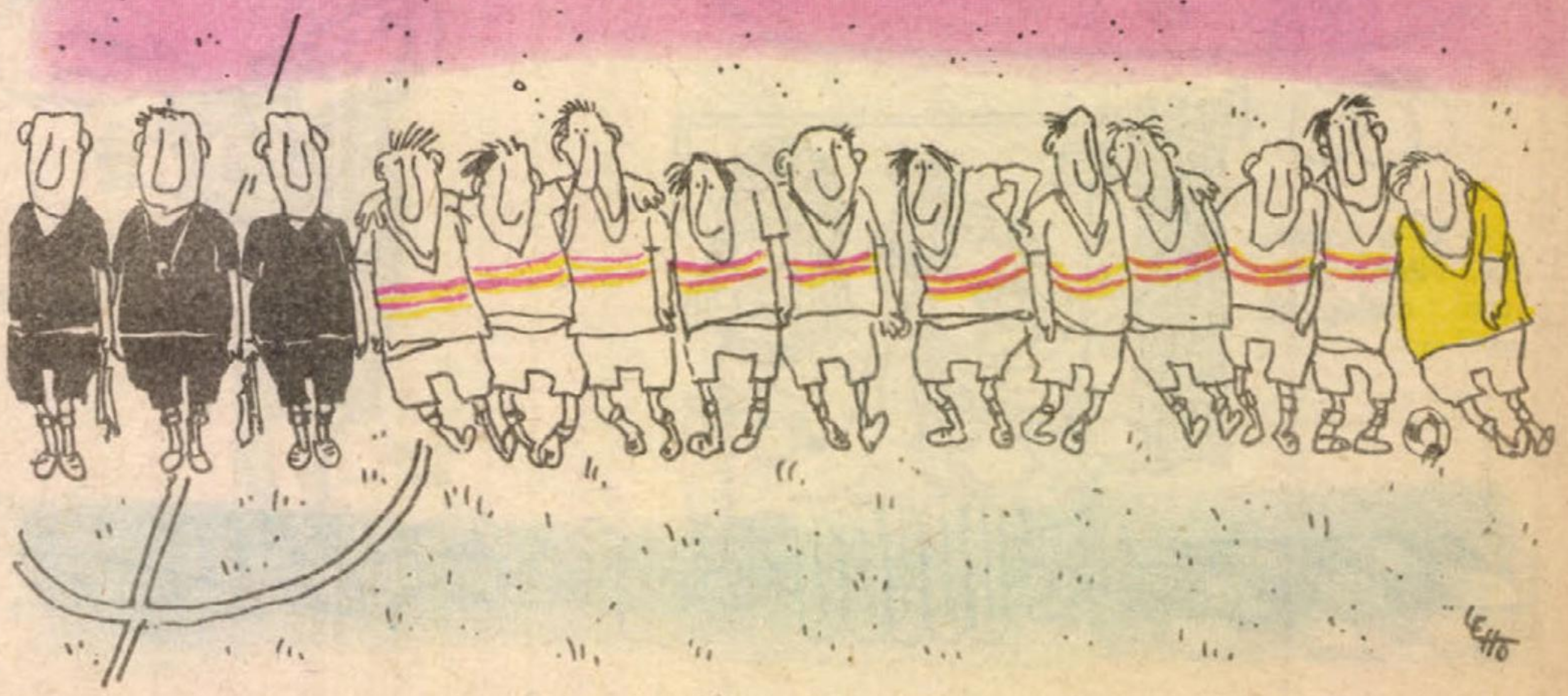

Suli

— Na, Kovács, hát készültél, fiam? Ugyebár, mára egy tetszés szerinti költeményt kellett megtanulnotok, méghozzá úgy, hogy aztán elemezni is tudjátok. Hadd halljam, te melyiket választottad?

Kovács meghajolt és szavalni kezdett:

January, February, March, April,
May, June, July,
August, September, October,
November, December,

vagyis hevenyészett fordításban:

Január, február, március, április,
május, június, július,
augusztus, szeptember, október,
november, december.

A tanár hangja egy kicsit érdes volt.

— Ezt választottad, Kovács? És miért, ha szabad kérdeznem?

— Azért, tanár úr kérem, mert ez a költemény nem csupán az univerzumot tárja fel a maga roppant valójában, nemcsak megrázó művészi élményt nyújt, hanem mindennapjaink égető kérdéseire is válasszal szolgál. Feltárja például az idő legjellegzetesebb ismérvét.

— Igazán? És mi lenne az?

— Hogy nem áll meg. Az idő, mint tudjuk, az események egymásutániságának szemléleti formája. Minden történés időben folyik le. Két időt egyformának mondunk, ha benne teljesen ugyanolyan események játszódnak le. Albert Einstein óta azonban ez teljesen kizárt. A speciális relativitáselmélet szerint egy rendszer két pontján lejátszódó egyidejű folyamat egy másik rendszerben, amely az előbbihez képest egyenletes, egyenes vonalú mozgásban van, nem lesz egyidejű. Tehát legfeljebb annyira hasonlíthat egymáshoz, mint egyik szeplős kutya a másikhoz.

— Kovács — mondta a tanár némileg fáradtan —, ez a szeplős kutya dolog is Albert Einsteiné?

— Nem tisztelettel, ez a sajátom.

— Óh! Folytasd, kérlek.

— Mindehhez Minkovszkij a következő magyarázatot fűzte: „E pillanattól fogva a tér önmagában és az idő önmagában puszta árnyékká válik és csupán kettejük bizonyos egysége őrizheti meg független létüket". H. G. Wells ugyanerről: „Valójában tehát négy dimenzió létezik: hosszúság, szélesség, magasság és idő". Ily módon idézett költeményünket egy épületnek is tekinthetjük, amelynek harmadik emeletéről a segédházfelügyelő éppen most rázza alá a porrongyot.

— Kovács — szólt a tanár most már igazán elgyötörten —, ezt a porrongydolgot ugyebár nem H. G. Wells mondta?

— Nem, tisztelettel. Ez is a sajátom.

— Ah, persze, persze. Folytasd.

— Térjünk át a költemény emocionális-kathartikus hatására. Ovszjanyiko-Kulikovszkij ugyanis — mint tudjuk — kiemeli a művészi érzelmet az egyéb általános esztétikai érzelmek közül, de ezen a művészi emóción főként a gondolatok emócióját érti, vagyis az erőmegtakarításon alapuló öröm emócióját. És az energiatakarékosságnak eme szintjén válik a költemény hatása annyira maivá, hogy a közismert Forgó Morgó is örömét lelné benne. A Forgó Morgóra való utalás természetesen nem Ovszjanyiko-Kulikovszkij gondolata, szíves engedelmével szintén a sajátom.

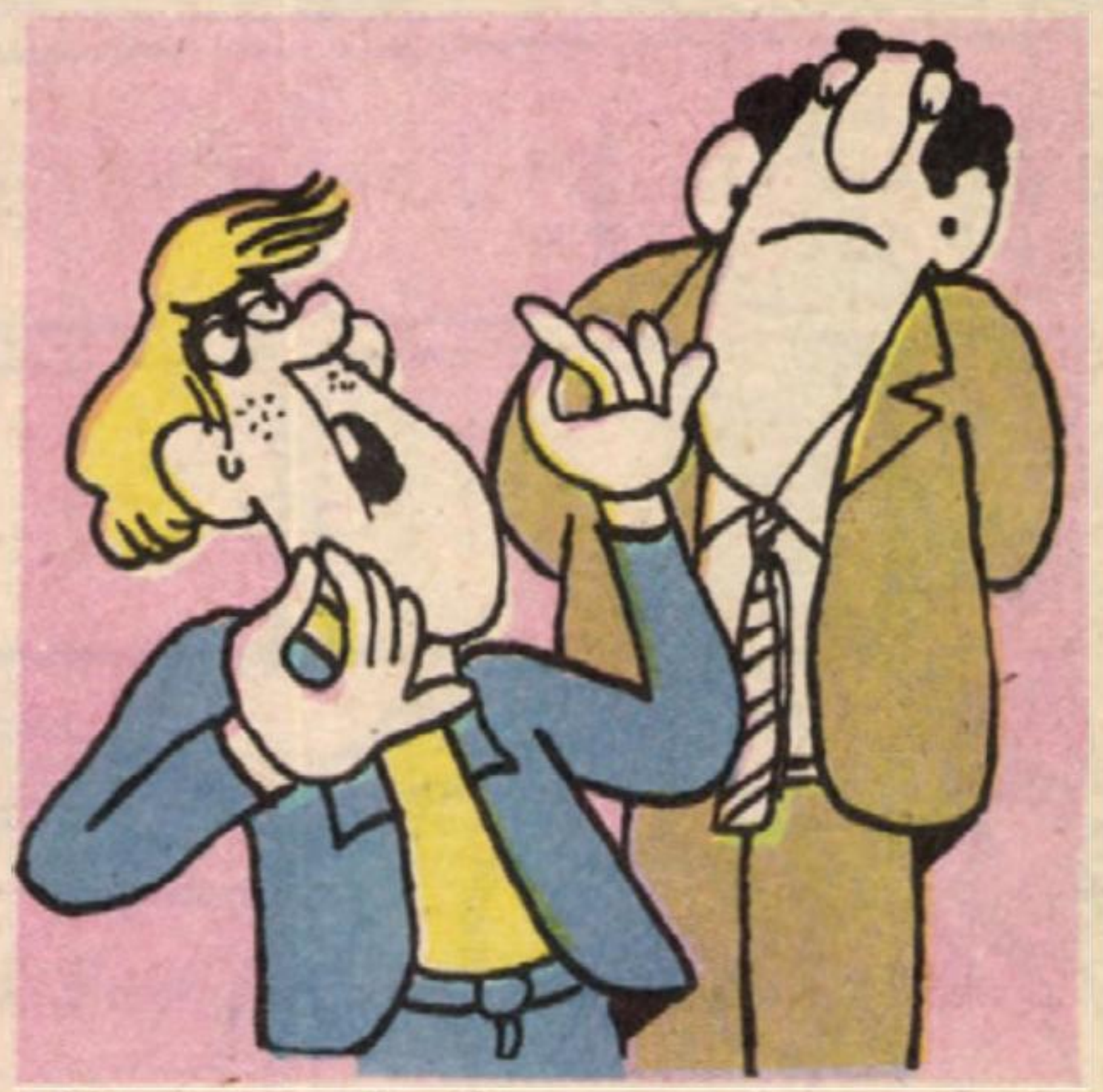

— Óh!

— A szöveg alapos elemzése útján hasznos gyakorlati útmutatásokra bukkanhatunk. A költemény inflexiója, az, hogy bizonyos szavakat hangsúlyozottabban ejt, más hónapok neve felett viszont csak úgy átsiklik, az egyes dátumok értékének relatív voltára utal. Például, hogy meg kell ünnepelnünk Thomas A. Edisonnak, a szénszálas izzó lánglelkű feltalálójának emlékét, de egyáltalán nem kell megünnepelnünk Grauzam Károlyét.

— Kovács... ki az a Grauzam Károly?

— A sarki zöldséges. Nem elég, hogy szemetet árul, még megrögzött táppénzcsaló is. És hadd fejezzem be szerény elemzésemet a mindig említésre méltó William Shakespeare idevágó szavaival:

A gondolat az élet rabja csak
az élet pedig az idő bohóca
és megáll az idő...

— Kész? — mondta a tanár csapzottan.

— Igenis, tanár úr.

— És te mindezt a Boney M kis nótájából szűrted le?

— Igenis, tanár úr.

— Na ülj le, Kovács. Azt hiszem, fiacskám, te egy kicsit bolond vagy. Mi akarsz lenni egyáltalán?

— Tenisztréner, tanár úr.

Peterdi Pál

AZ IGAZGATÓ NŐSÜL

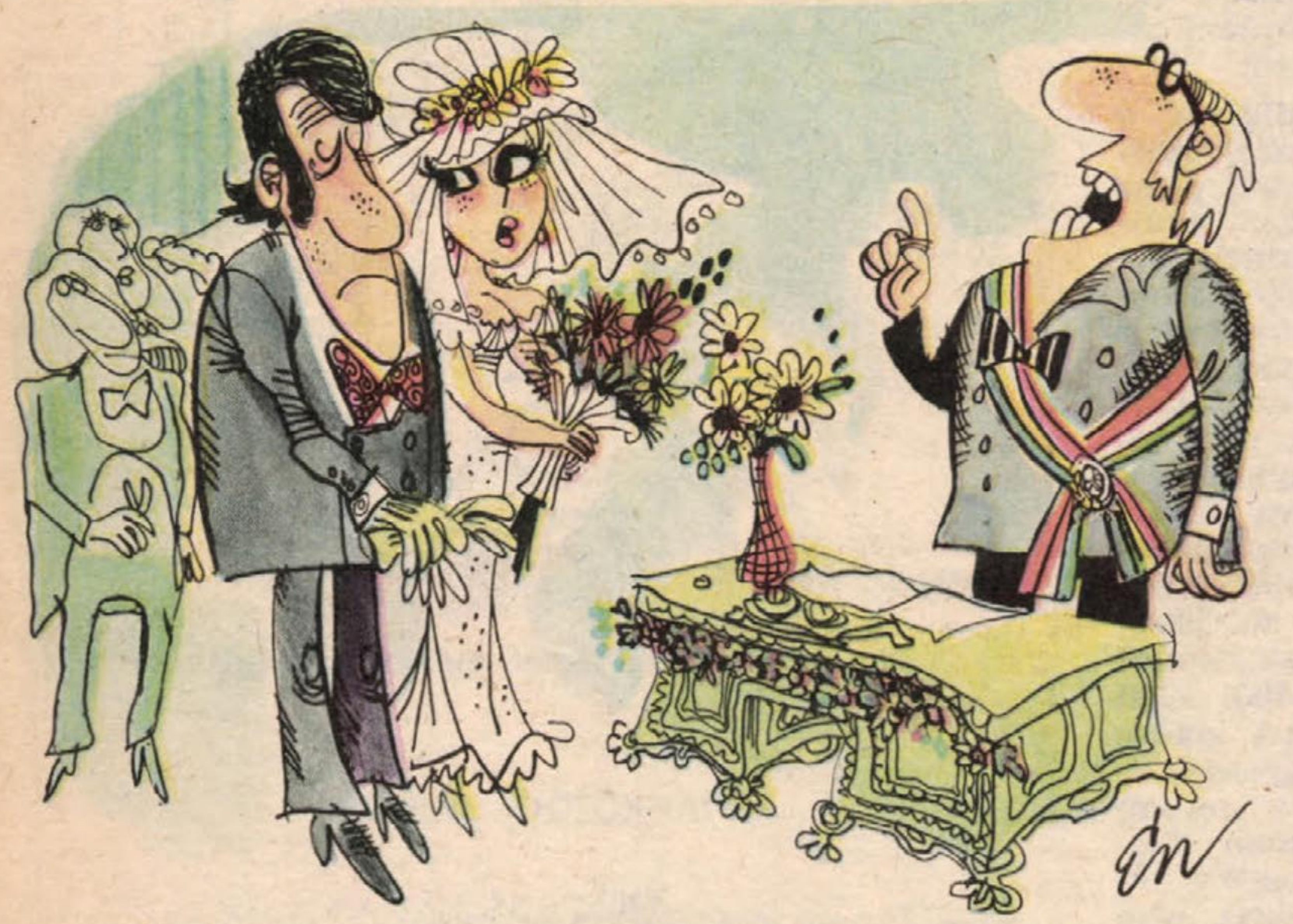

– Uram, itt vagy igent, vagy nemet kell mondania. A talánra nem eskethetek...

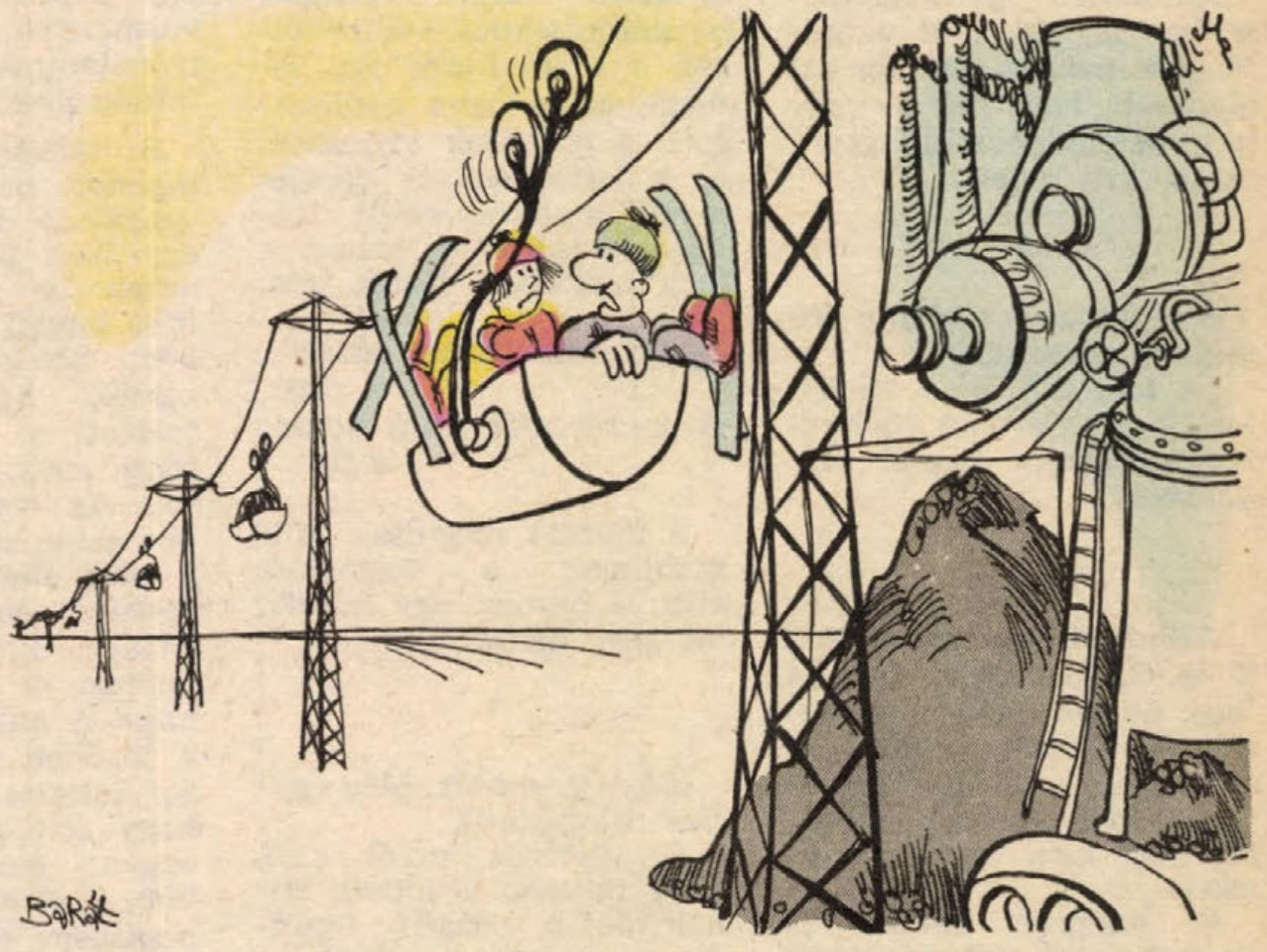

– Mondd, drágám, biztos vagy benne, hogy ez sífelvonó?

HIDEG IDŐ

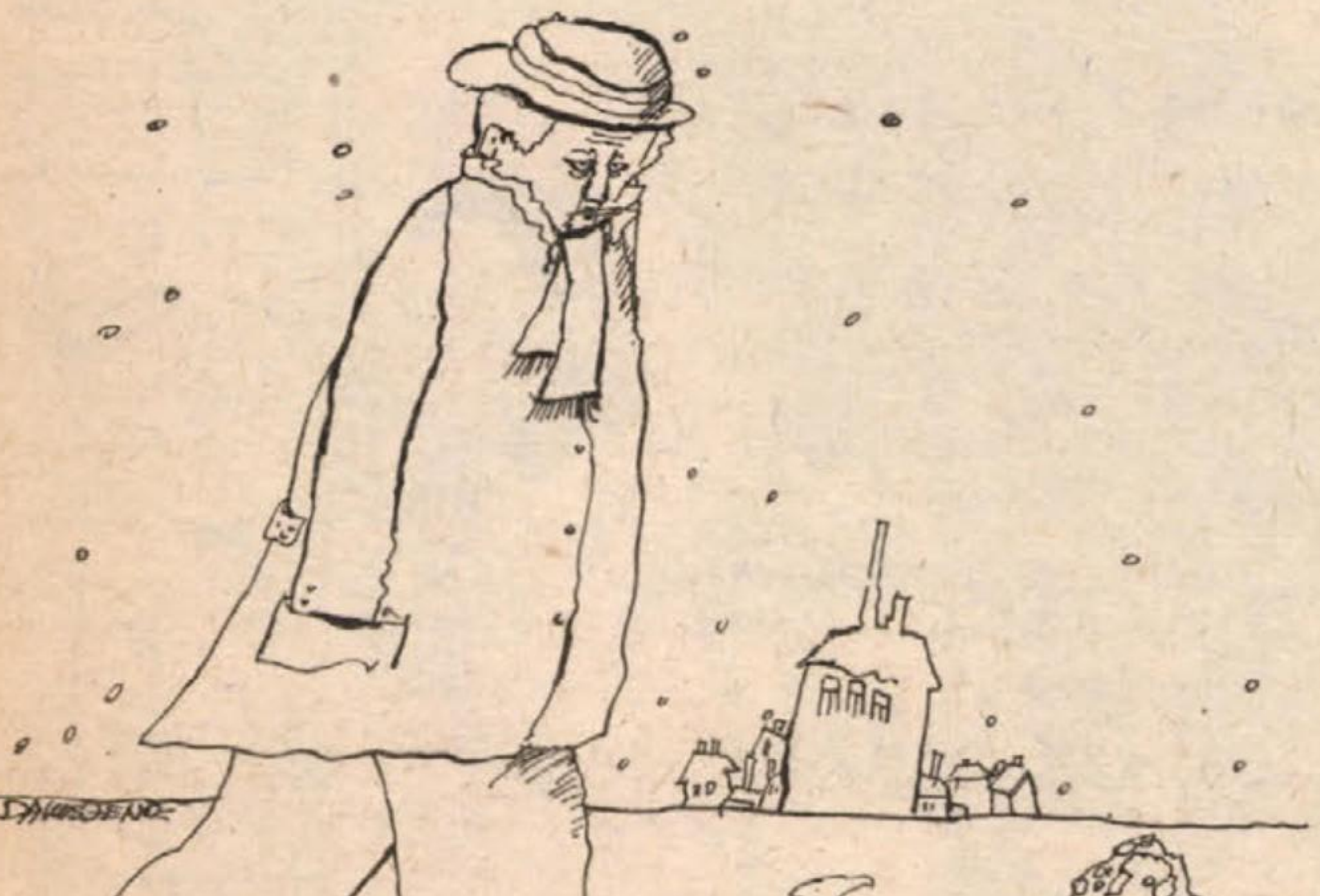

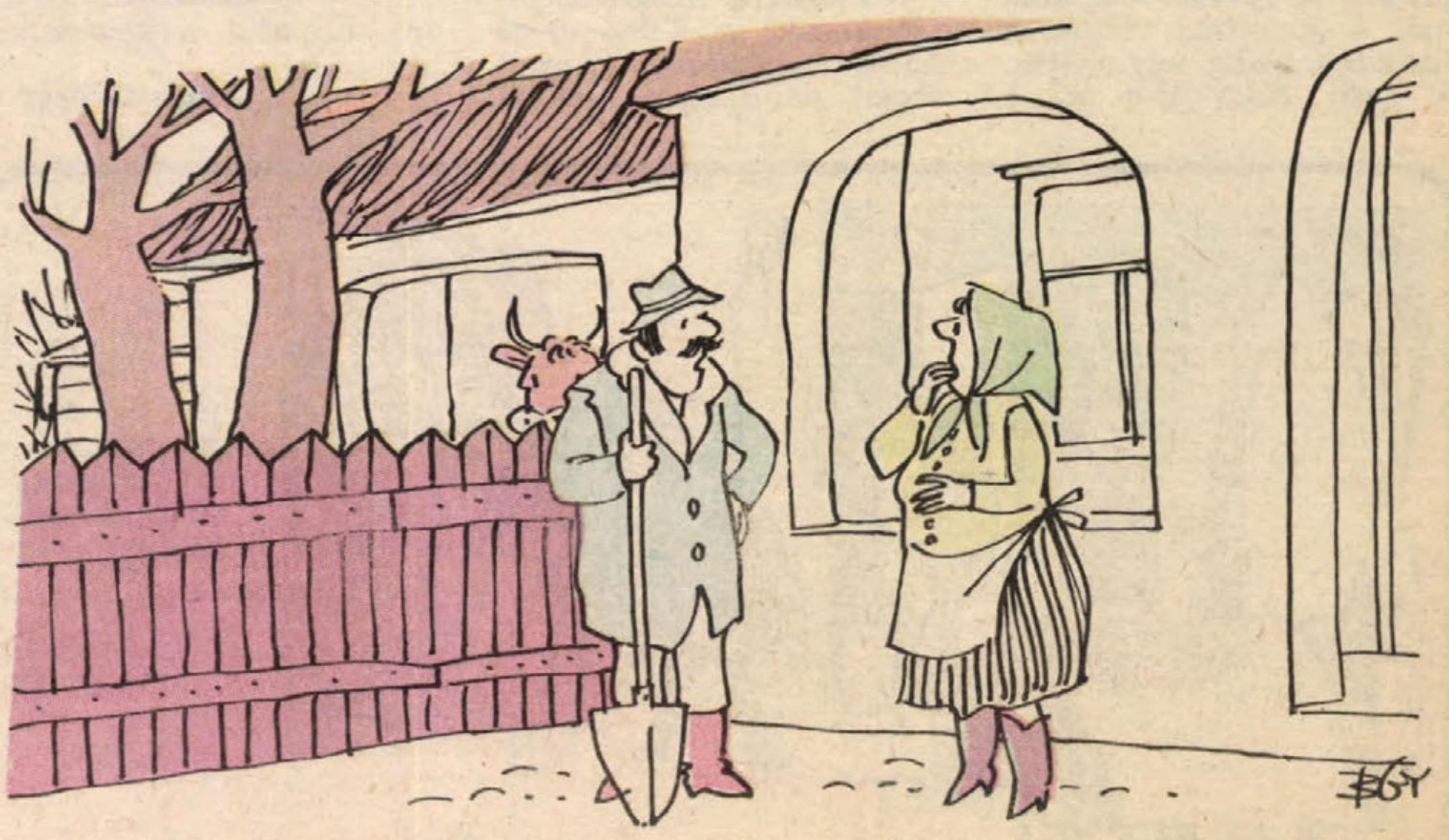

– Hátha épp a mi kertünk alatt lapul az a világ minden gondját megoldó olajkút...

GYÖKEREK

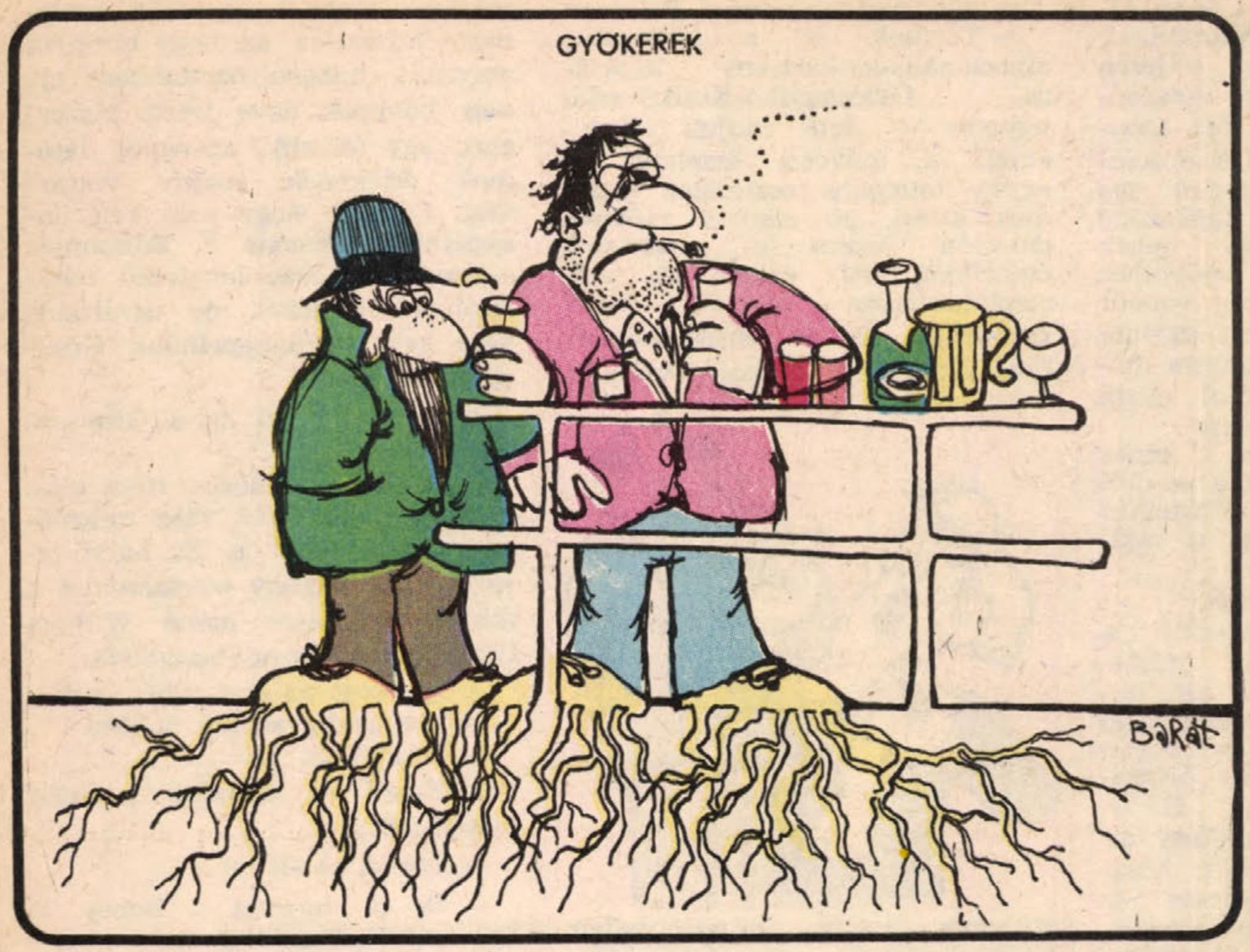

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

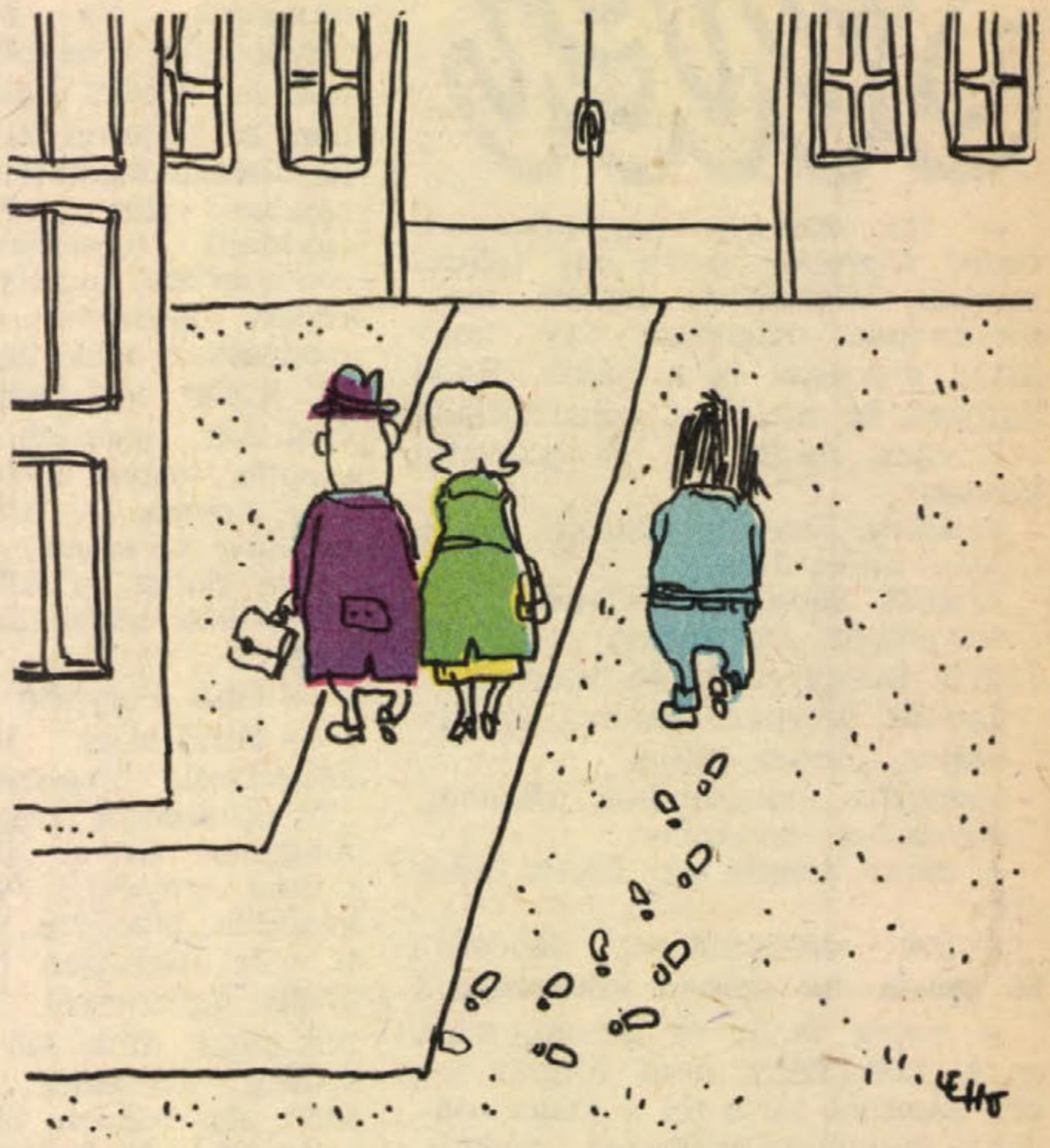

SZÓSZÖCSKÉK

„Külföldi országok” — hallom lépten-nyomon. Mintha bizony volnának belföldi országok is, vagy mintha „külföld” szavunk nem lenne eléggé kifejező.

Különösen gyászjelentésekben hat fonákul a tautológia; például, amikor azt olvassuk, hogy X. Y. *„súlyos betegségben elhunyt”*. Naná, könnyűben.

*

Álmomban az alábbi újsághírt olvastam:
„A tárgyaló felek megvitatták az egymást kölcsönösen hidegen hagyó kérdéseket.”

*

A családi lemezjátszókon itt is, ott is Karády hangja búg. Az „érettebb” korosztályok hosszú hetek óta merengenek „a múltak ütemén”, melyről még emberfia meg nem mondta, micsoda.

E hangról nekem is eszembe jut valami. 1945. január 14-én történt, a pesti városrész ostroma idején. A szovjet csapatok már a Keletinél voltak, a fasiszták pedig úgy vélték, a pesti Nagykörút az a hely, ahonnét már nem hátrálnak tovább. Ágyúlövések, aknatűz, bombák robbanása. S e pokoli hangzavarhoz Karády szolgáltatta a kísérőzenét. Mert a Keleti táján furikázó hangszórós-kocsi stábja föltett a gramofonra egy lemezt. Minélfogva naphosszat, a gránátok vijjogását és a becsapódások dörejét is túlharsogva szállt Karády hangján az üzenet a még megszállt Körút felé:

Hiába menekülsz, hiába futsz,
A sorsod elől futni úgyse tudsz…

A múzsák még csak hallgathatnak a fegyverek közt; a humor, úgy látszik, ott sem némul el.

*

Még egy emlék. Még egyszer Nagykörút.

A történet arról szól, hogy miképp is lettem annak idején újságíró; tanulsága azonban — úgy hiszem — általánosabb érvényű.

1946-ban a MADISZ (ifjabbaknak: a KISZ egyik elődje) sajtóakadémiát szervezett az újságírói pályával kacérkodó fiatalok számára. Összeverődtünk kétszázan, s hetekig lelkesen hallgattuk az előadásokat. Végül eljött a vizsga napja. A próbatétel abban állt, hogy valamennyiünknek föl kellett sorakoznunk a Nagykörút és a Rákóczi út sarkán, s onnan elsétálnunk a Margit-hídig, majd beülnünk a tanterembe, s egy papírlapra színes, olvasmányos beszámolót kanyarítanunk a Körúton látottakról-észleltekről.

A vizsgázó hallgatók a mondott napon százkilencvenkilenc dolgozatot, plusz egy üres papírlapot nyújtottak be a zsűrinek. Az üres lappal szerény személyem szolgált, annak jelzéséül, hogy megítélése szerint a számára előírt fönti módon írni nem lehet. Az eredményhirdetéskor aztán ragyogva közölte a zsűri elnöke, hogy a beérkezett anyag több mint biztató, s hogy tulajdonképpen a „sajtóakadémia” minden hallgatójából lehet a jövőben újságíró, kivéve (itt föltette a pápaszemét, hogy fölolvassa a nevem) engem, mert nekem ötletem, illetve megfigyelő képességem egy szikra nem sok, annyi sincs.

Nos, így lettem a rákövetkező esztendőben újságíró. Egyedül a kétszázból.

Timár György

ÜZEMÁTADÁS

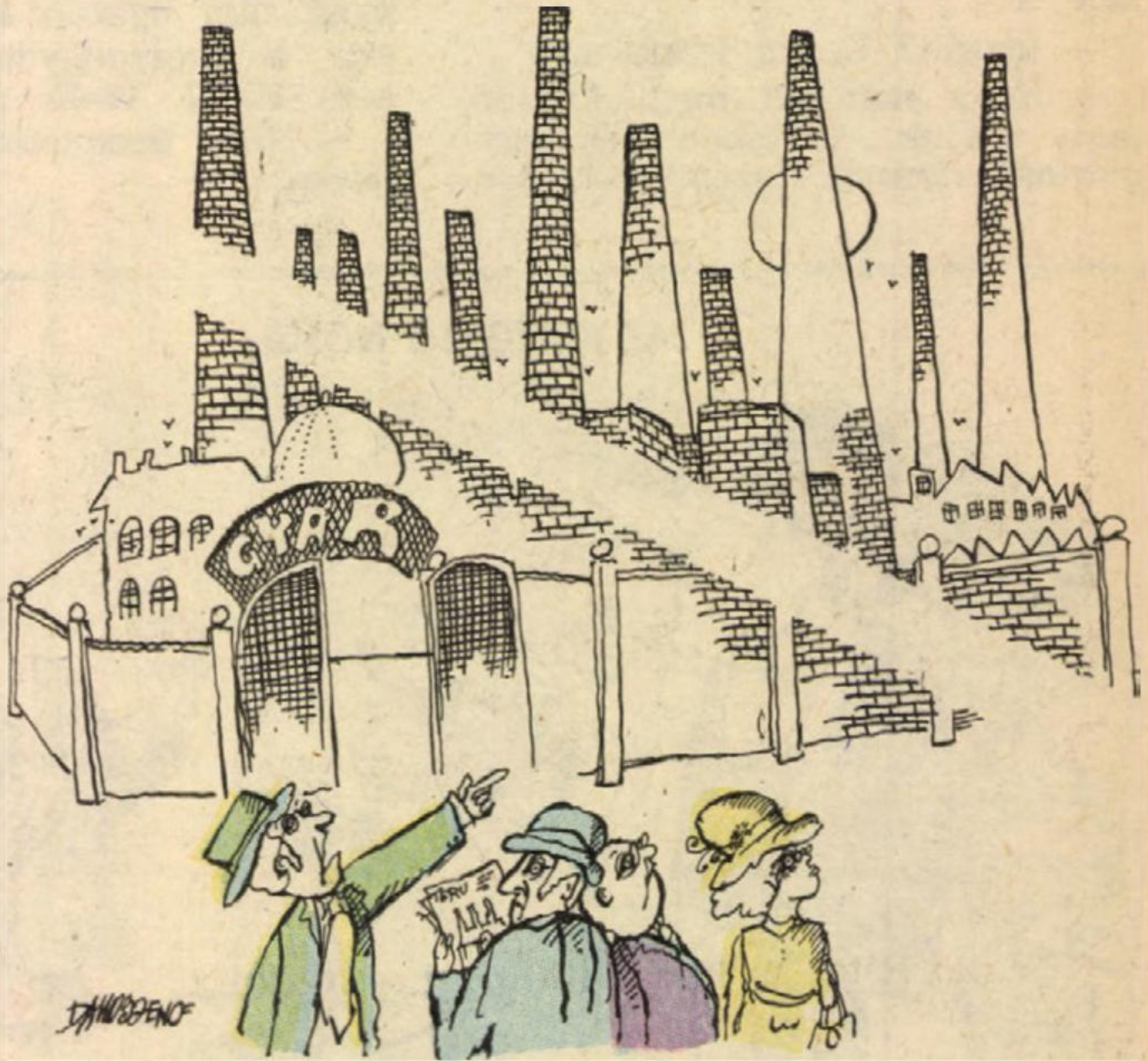

– Rengeteg téglát spóroltunk meg!

TÁJÉKOZOTT GAGYIZÓ

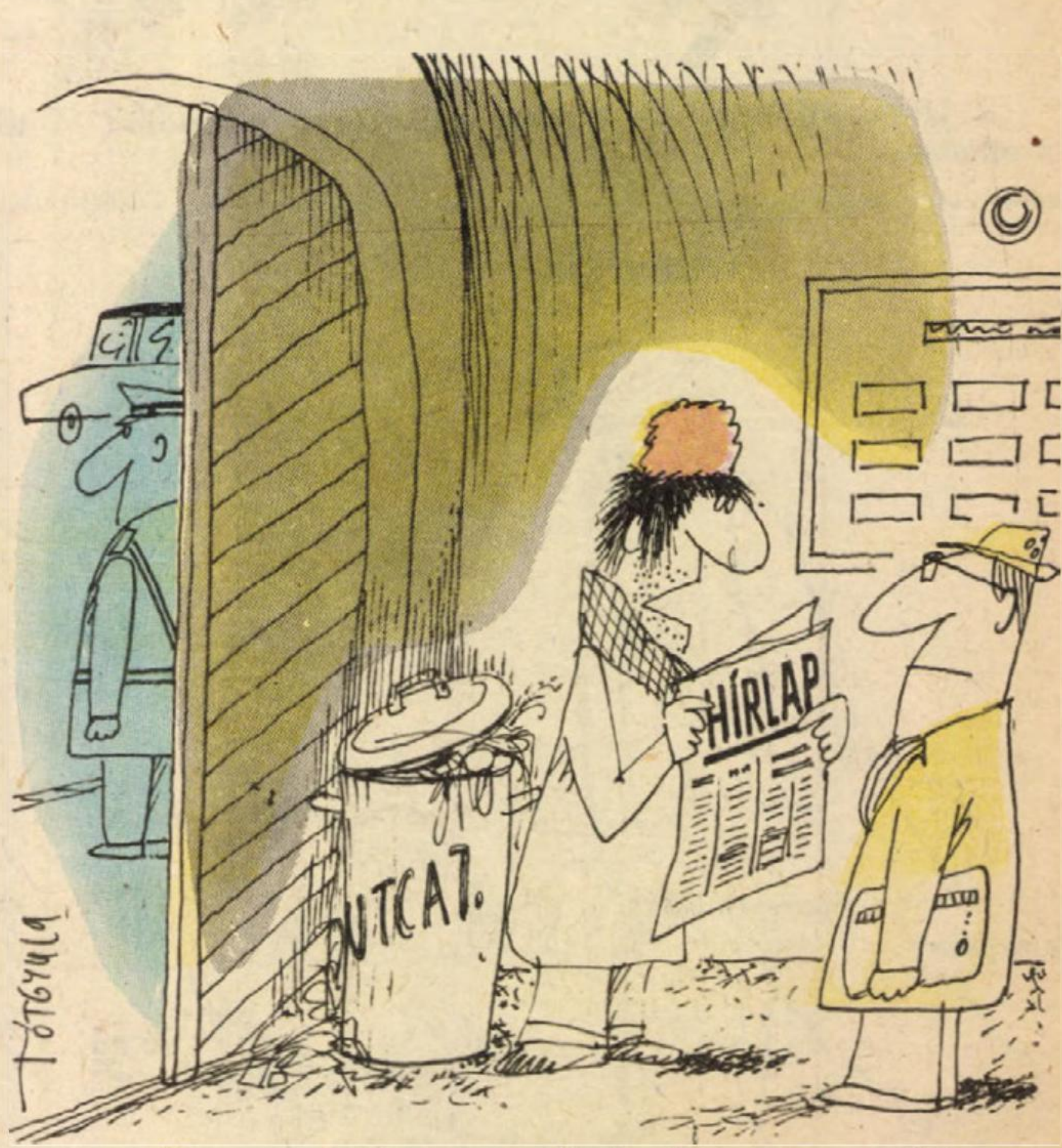

– De uram, nézze meg ön is, hogy egy uncia arany ára már túllépte a 600 dolláros bűvös határt is!

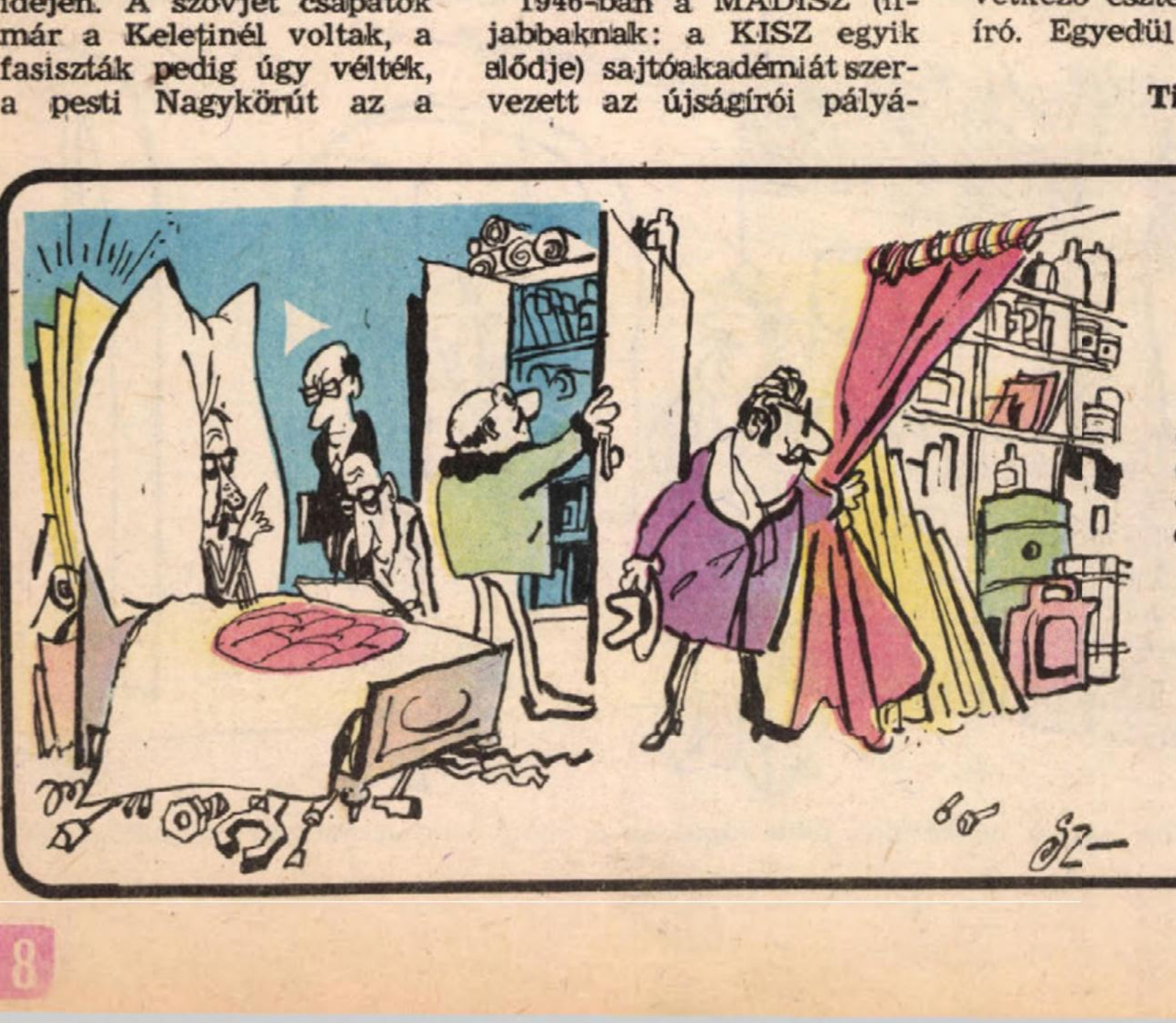

– És mindent a gyárra hagyok, amit onnan elhoztam…

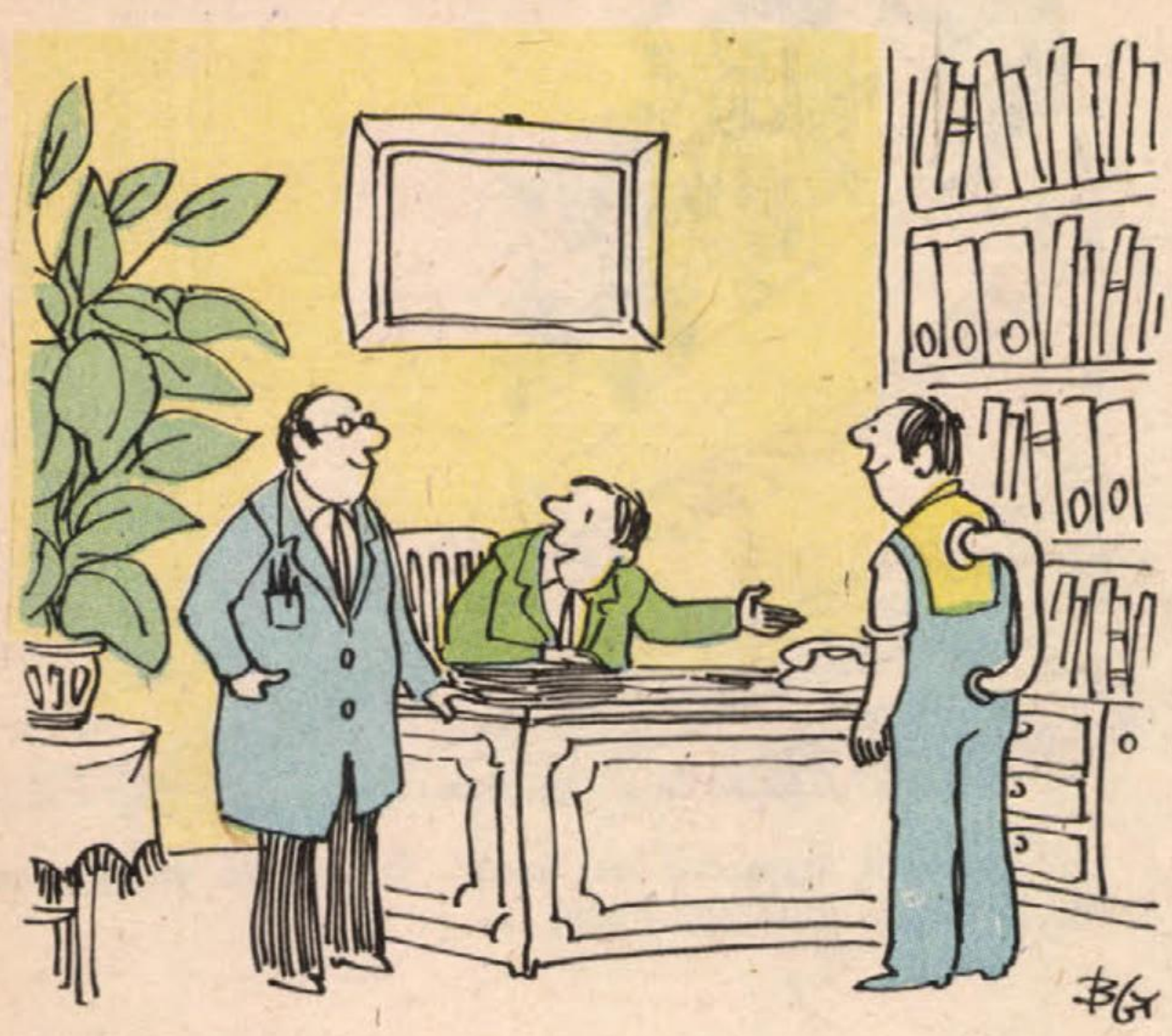

– Ő a legjobb emberünk, mindig oda helyezhetjük, ahol éppen szükség van rá!

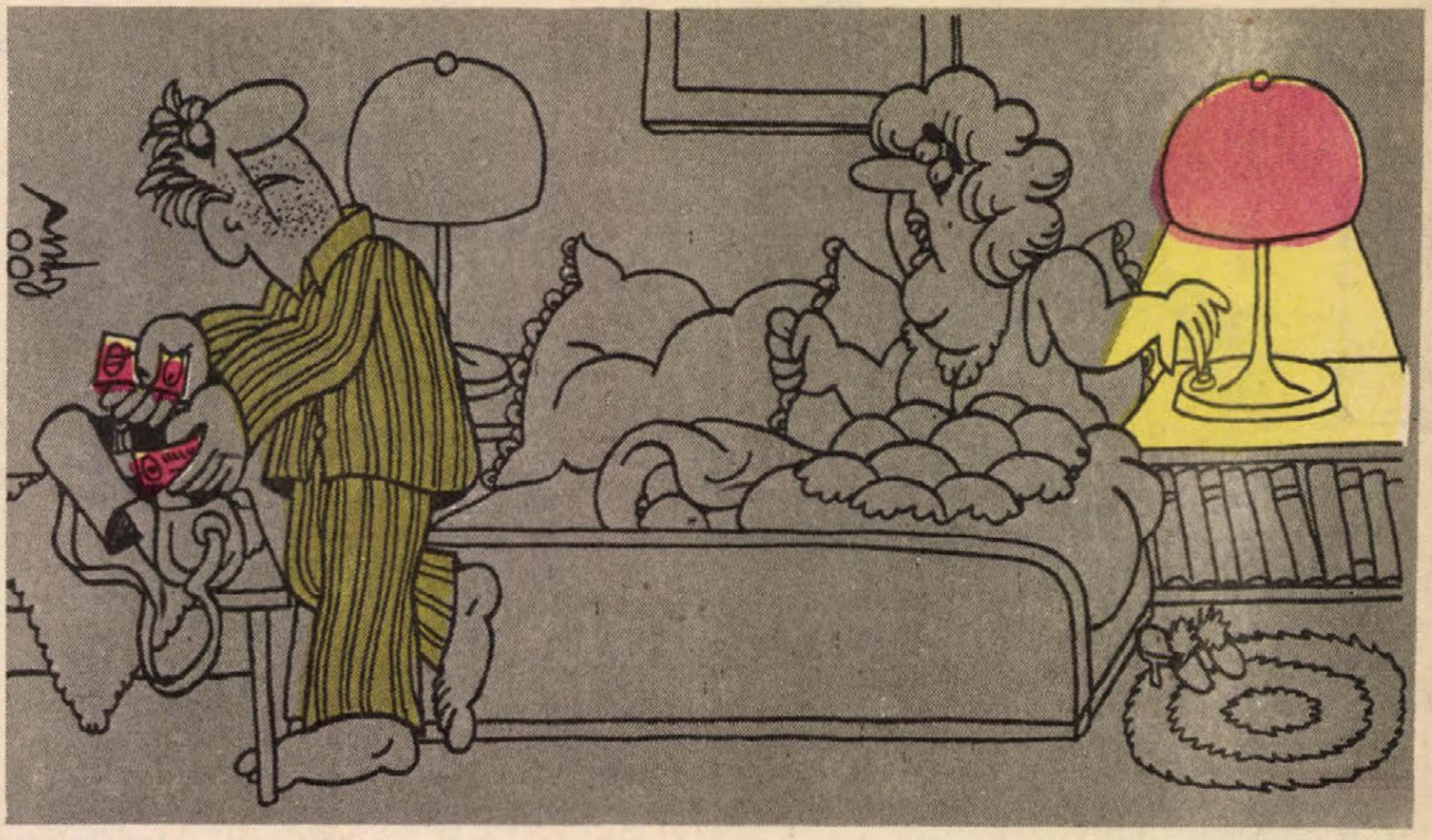

– Dezső! Már mondtam, hogy ebben a hónapban nem adok több pénzt benzinre!

TÖRTÉNELMI IDŐK

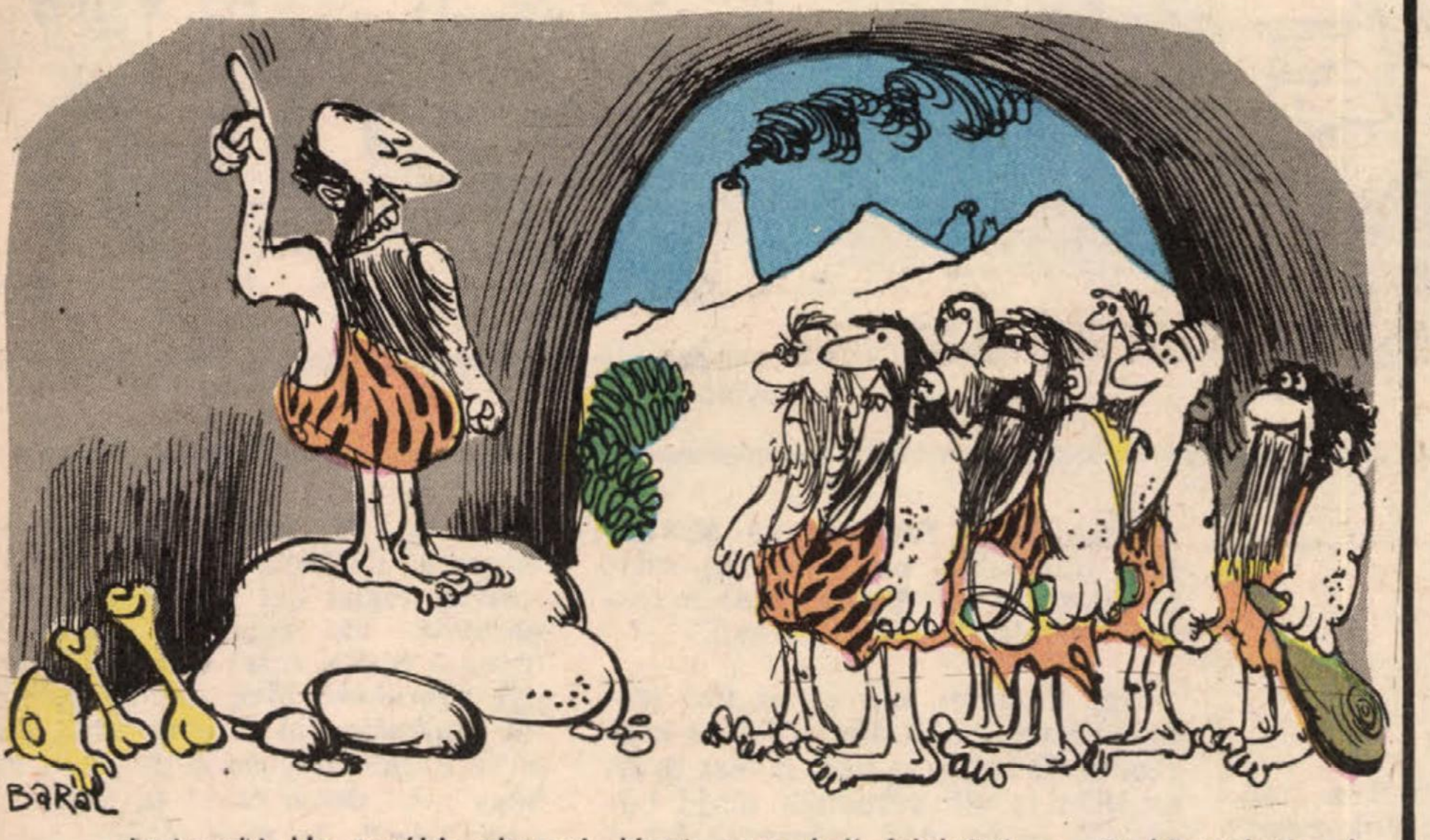

– Emberek! Ha tovább akarunk lépni, meg kell felelnünk az új követelményeknek!

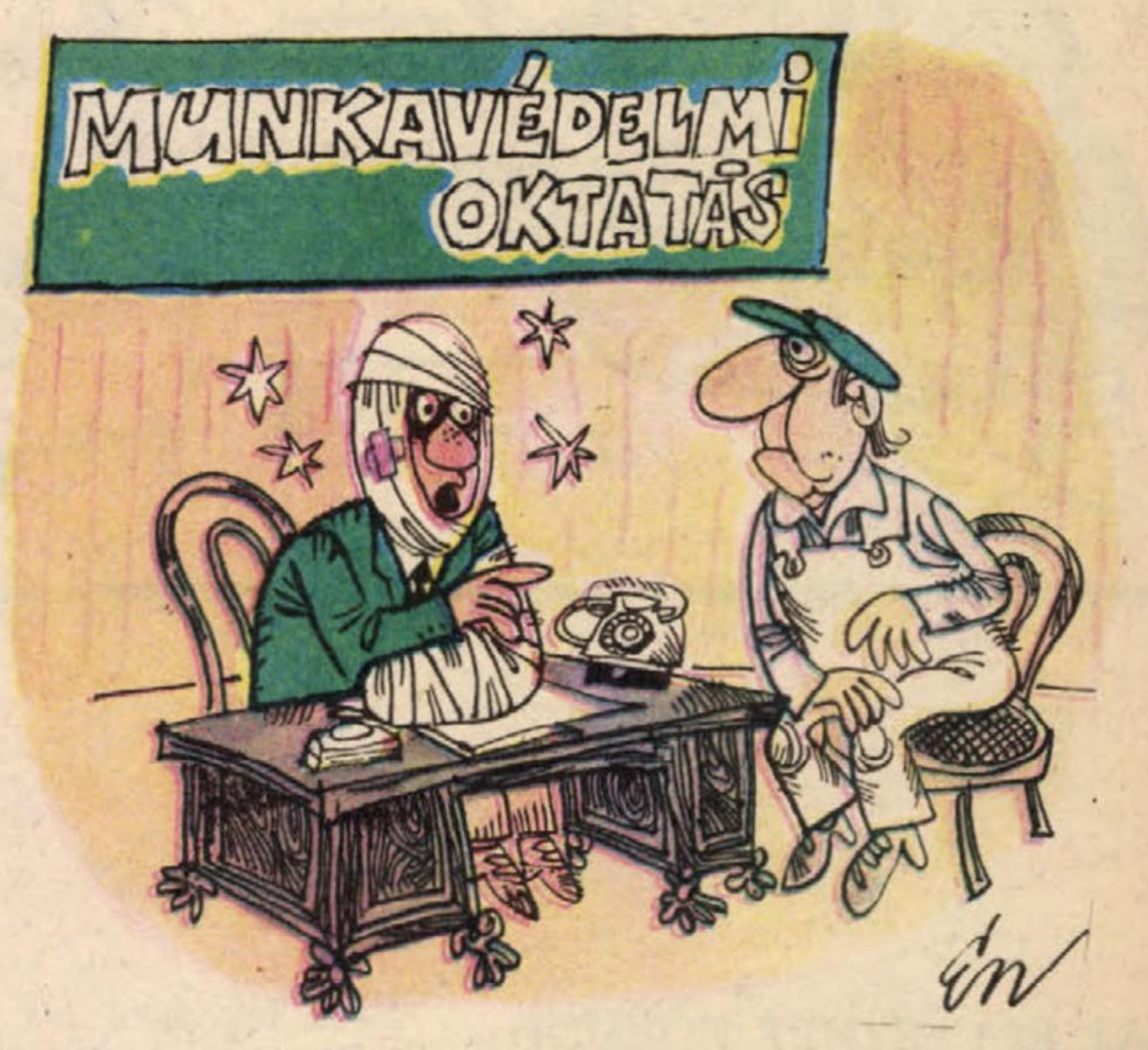

– Saját tapasztalatomból mondom, sose álljon le vitatkozni a feleségével!

ZSÖLLYE

Balázs Péter már régóta kacérkodik a gondolattal, hogy megtanul síelni. Felkereste az egyik belvárosi sportszerboltot, hogy sílécet vásároljon. Vagy nyolc darabot kipróbált, végre az egyik megtetszett neki és kedvtelve nézegette. Az eladó — akit már egy kicsit idegesített a hosszadalmas próbálgatás — türelmetlenségét palástolva megkérdezte:

— Akkor ezt becsomagolhatom, művész úr?

Balázs mosolyogva bólintott.

— Azt hiszem, igen... Vagy gondolja, hogy hagyjam rögtön a lábamon?

*

A Fészek klub eszpresszójában az örökké elégedetlen színpadi szerző, aki évek óta reménytelen küzdelmet folytat a fővárosi és vidéki színházak igazgatóival, hogy valamelyik műve végre színre kerüljön, néhány konyak és több barát társaságában valóságos szónoklatot tart az őt ért méltánytalan bánásmódról.

— Nehogy azt higgyétek, engem túlságosan izgat, amit a színházak velem művelnek! Nem keserít el a jelen, mert nekem jövőm van! Az én darabjaimat még akkor is játszani fogják, amikor Csurkát meg Szakonyit már rég elfelejtették...

A szomszéd asztalnál magányosan üldögélő Rádai Imre csendesen átszól a társasághoz:

— Akkor talán igen, de addig nem!

*

Egyik előadóművésznőnk egyszemélyes monodrámával jár vendégszerepelni. Az elmúlt napokban egy békési falucskában volt és amikor az előadás kezdete előtt kinézett a függöny kémlelőlyukán, kétségbeesetten fordult a mellette álló igazgatónőhöz:

— Hogyan szervezték meg ezt az előadást? Miért nincs közönség?

Az igazgatónő kényelmetlenül feszengett.

— Hát tudja, kedves művésznő... elsősorban azért, mert esik a hó...

Előadóművésznőnk bosszúsan legyintett.

— Jó, jó... az első sorban azért. De a többi sorokban miért nincs?

*

Nemrég készült el Swift Gulliver című regényéből az a televíziós sorozat Londonban, melynek egyik főszerepét Lord Laurence Olivier játssza. A sajtóbemutató utáni teadélutánon az egyik képes magazin munkatársa odafordult Olivierhez:

— Úgy tudom, ön több száz évre vissza tudja vezetni a családfáját, akárcsak az a nemesember, akit a filmben játszik. Mesélne erről valamit?

Laurence Olivier megkavarta a teáját és csak aztán válaszolt.

— Aki a származásával dicsekszik, olyan, mint a krumpli. Ami érték benne, az a föld alatt van!"

Rátonyi Róbert

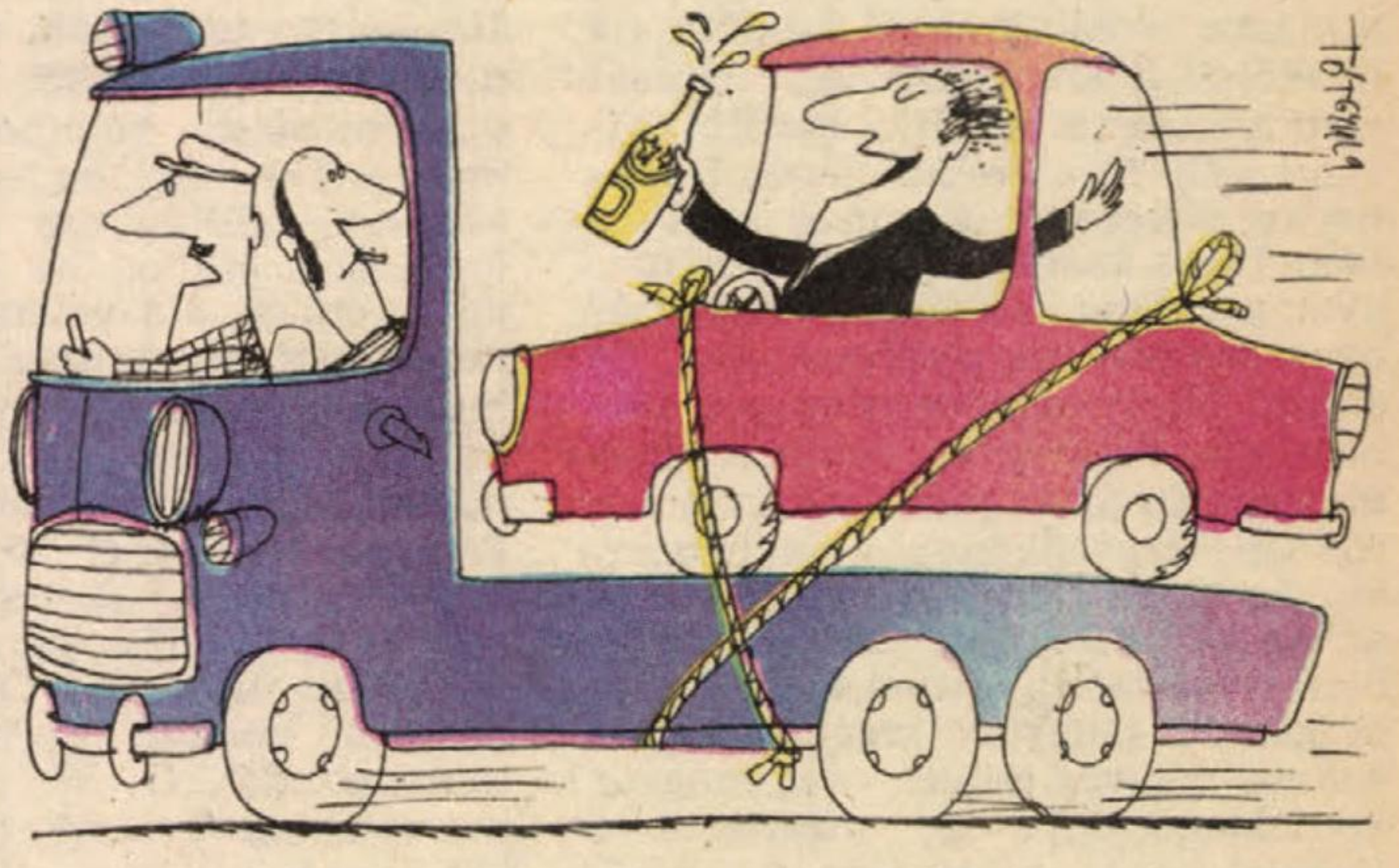

– Amikor inni támad kedve, mindig így ül a kocsijába!...

SZIGOR

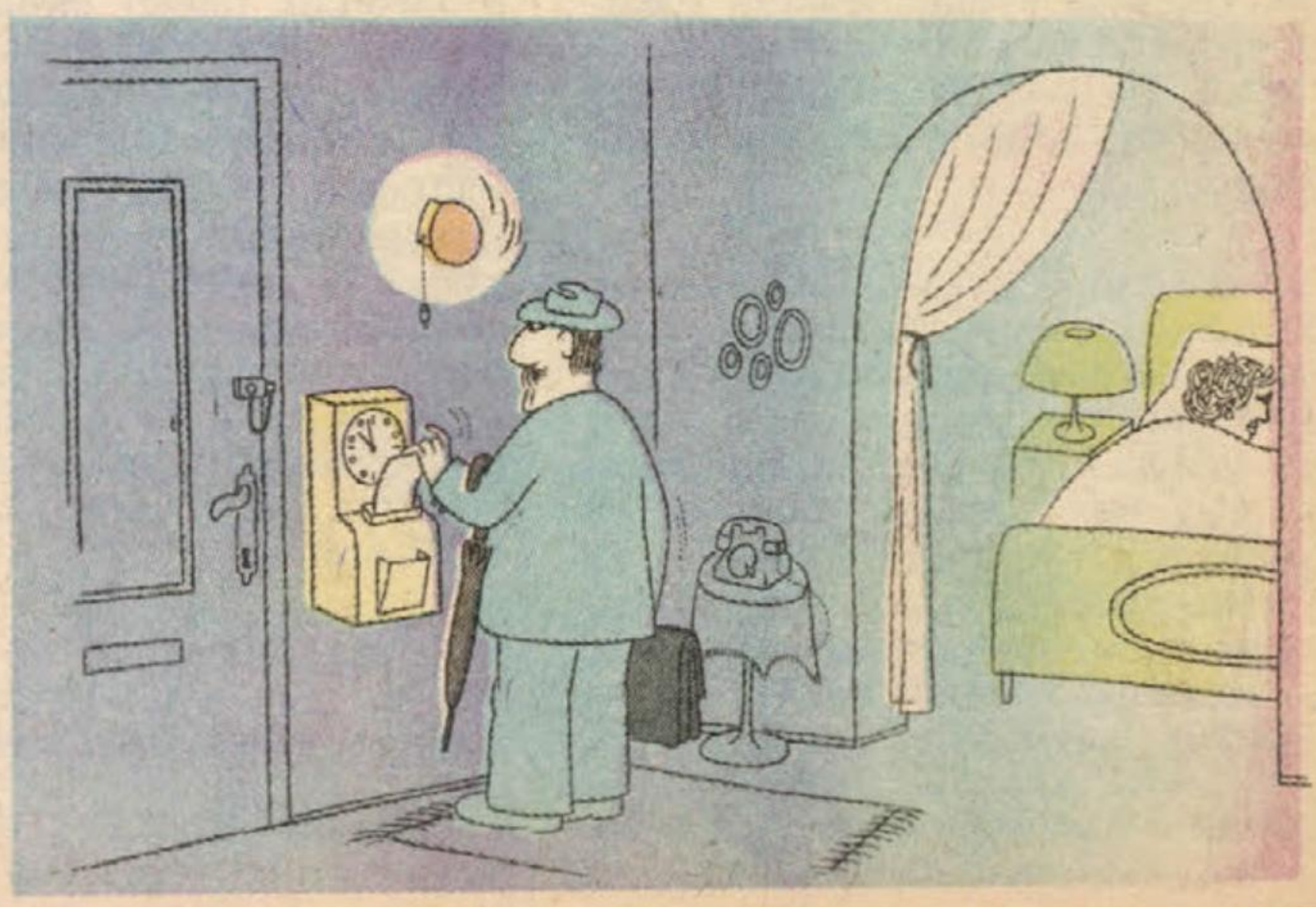

ÁTMENETI MEGOLDÁS

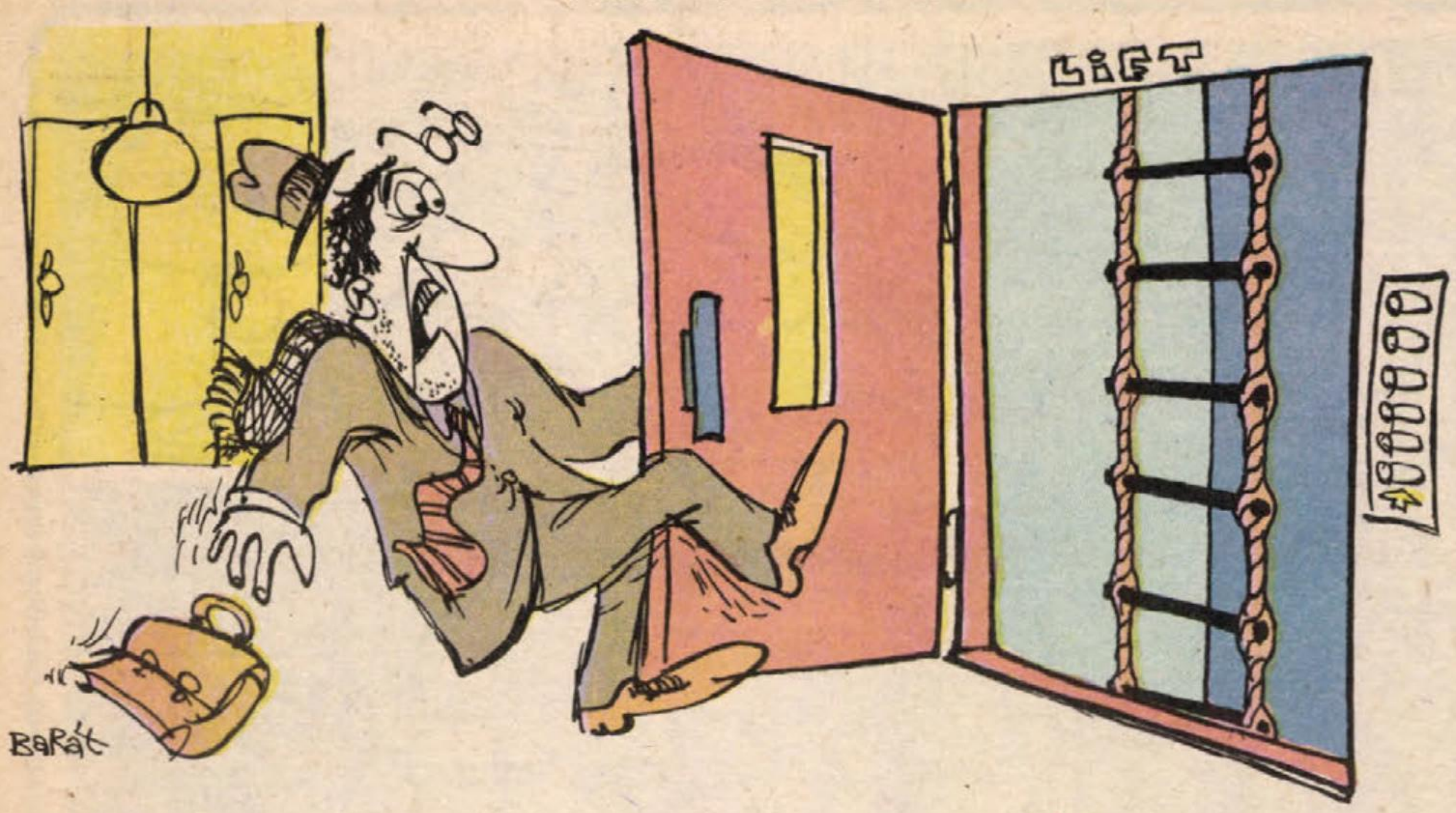

ENERGIAKUTATÓK

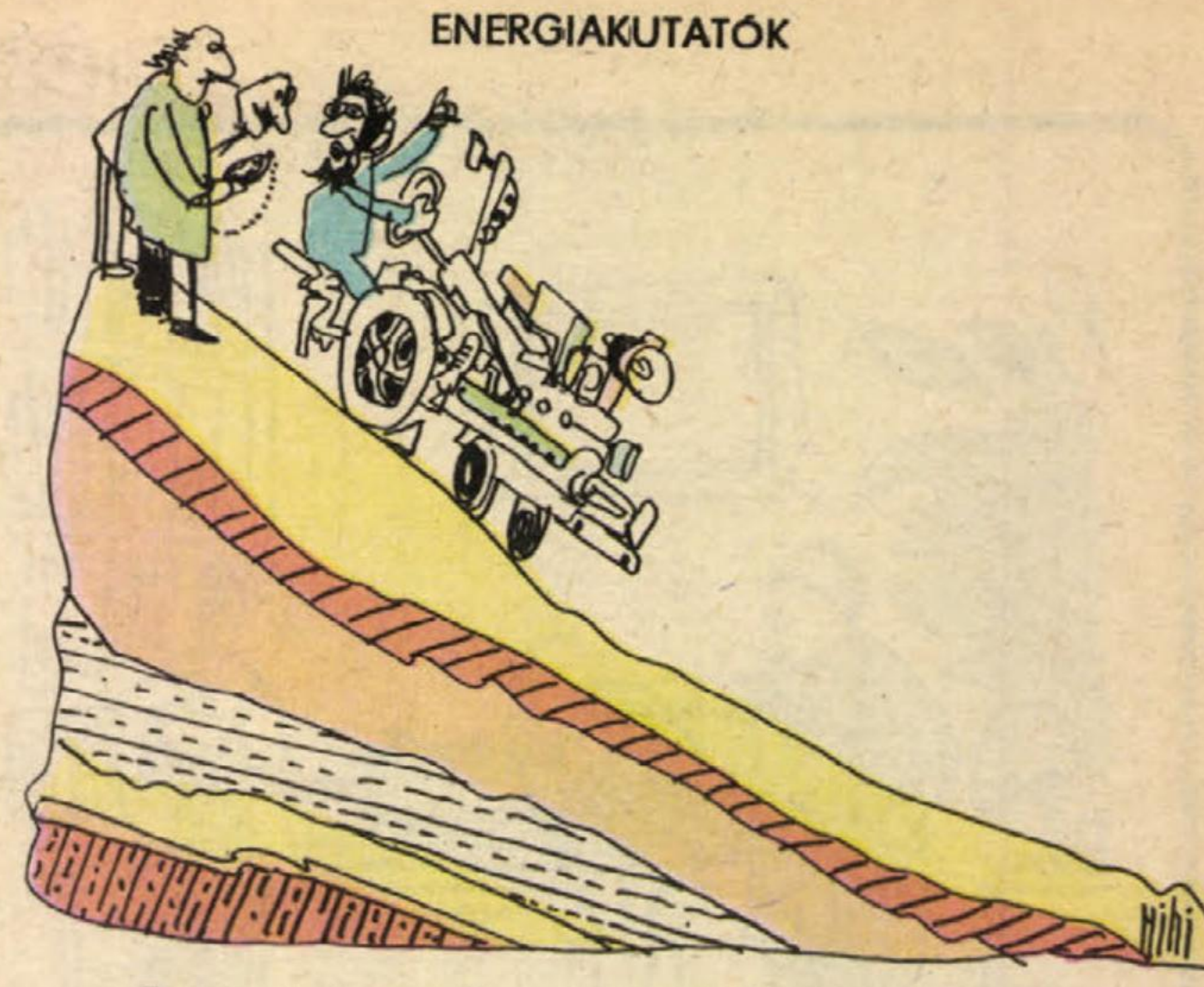

– Roppant egyszerű az egész. Gravitáció hajtja, csak egy jó hosszú lejtő kell hozzá . . .

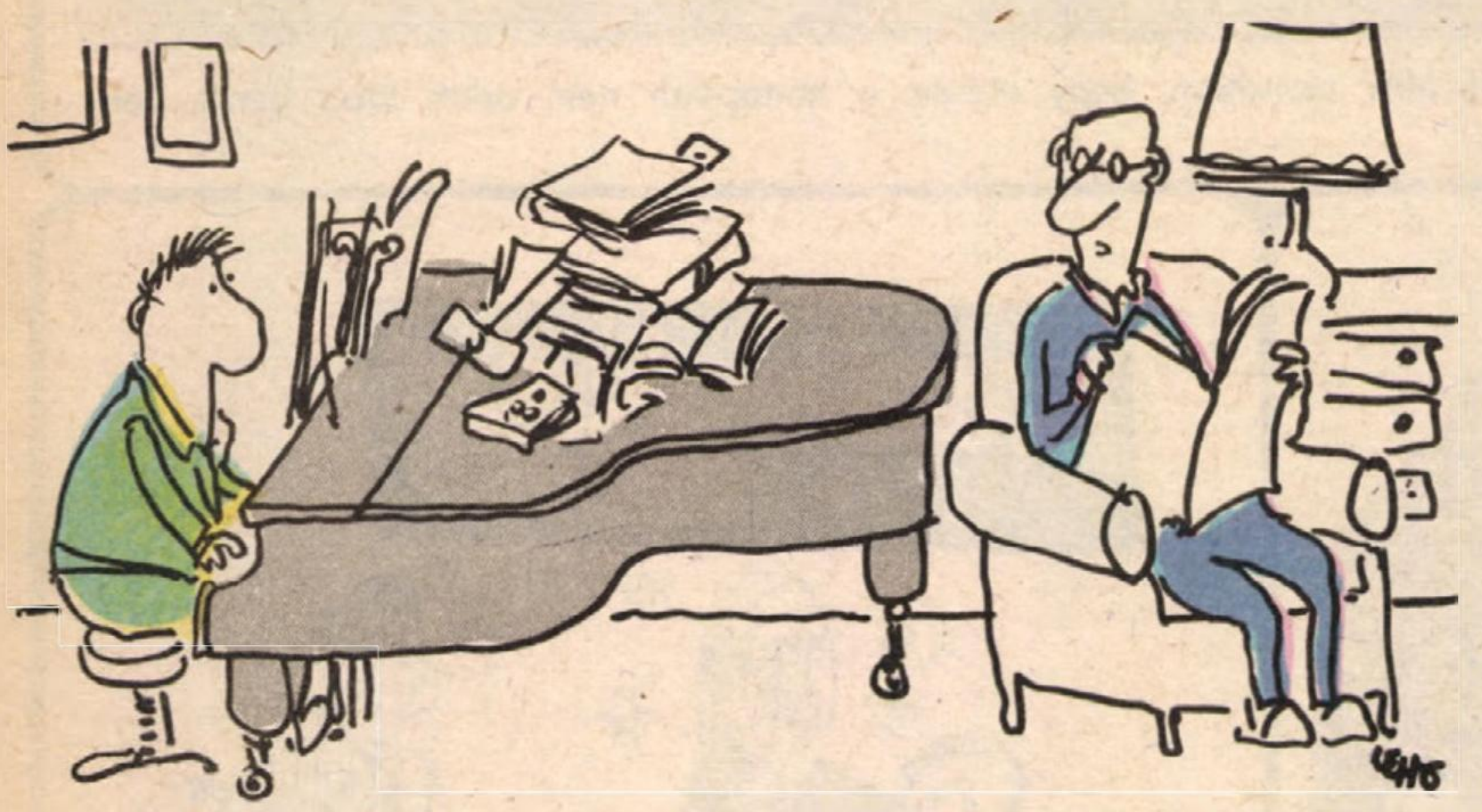

TÚLTERHELT GYEREK

– Egész nap ülsz, fiam, emelgesd egy kicsit a zongorát!

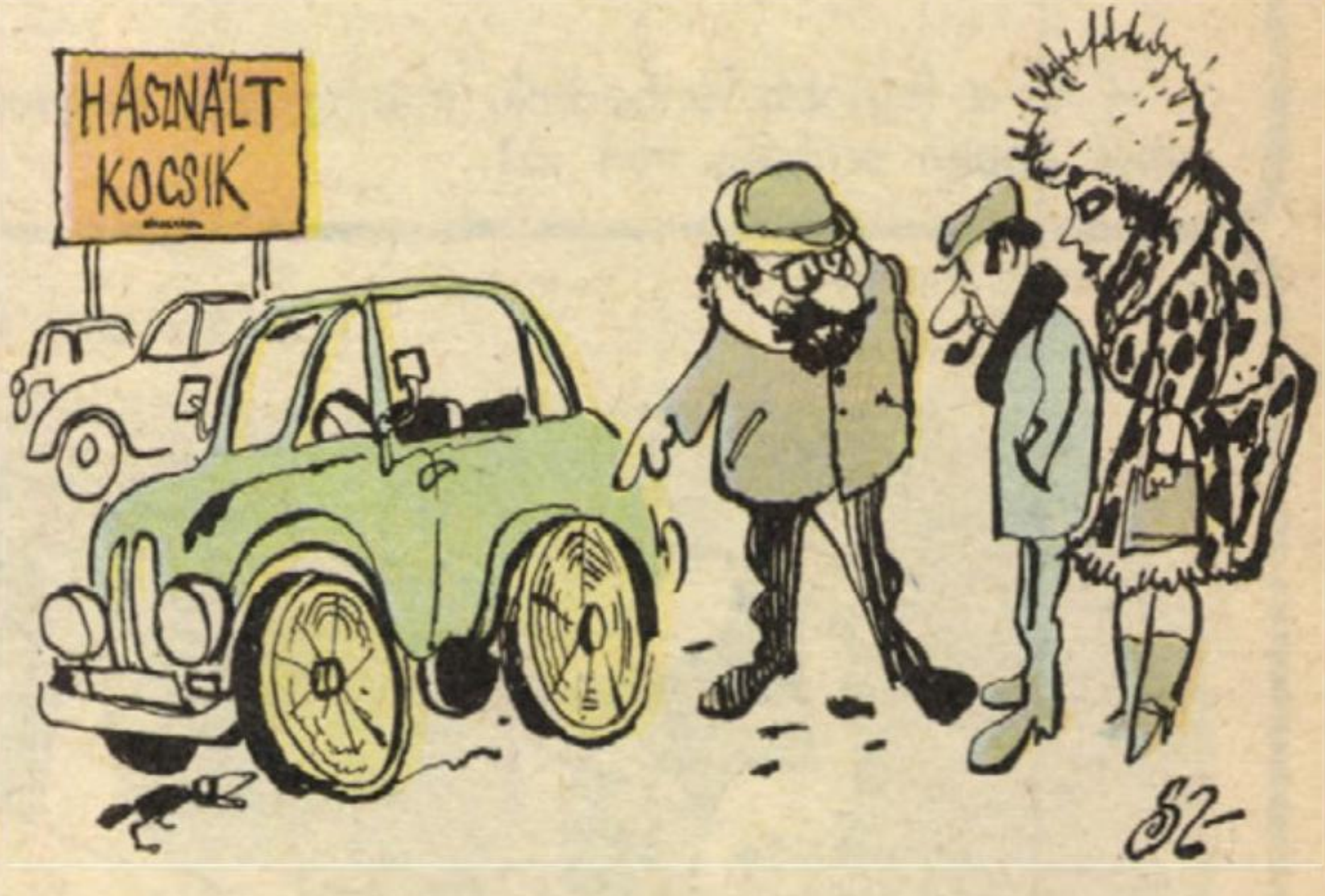

– Ezt tessék megvenni, mind a négy kereke fenyőfából van!

Csak úgy firkálgatok

AZ ELVESZETT BŐRÖND

Minden szökőévben illik rendet csinálni az íróasztalomban. Így került a kezembe az a paksaméta, amit egy kedves, ismeretlen olvasó a messzi Svédországból küldött. Az iratköteg a következő ügy leírását tartalmazza: a levélíró barátja, bizonyos G. W. úr repülőgépen Budapestre érkezett. Kíváncsi volt a szép Duna menti fővárosra, a magyar paprikás csirkére, a hagyományos magyar vendégszeretetre, itt akarta eltölteni néhány napos szabadságát. Ferihegyen azonban kínos meglepetés érte: nem találta a bőröndjét. Jegyzőkönyvfelvétel, bosszúság, a böröndnem került elő se aznap, se másnap, se harmadnap. A biztosító fizetett, a svéd vendég vett magának magyar inget, magyar zoknit, magyar gatyát, még magyar konfekcióöltönyt is, megnézte a Halászbástyát, ivott tokajit, szívében azzal a méla bánattal, hogy hiába, a repülőgép-utazásnál bizony sokszor lemarad a poggyász, lehet, hogy az ő ingei valahol a Kanári-szigeteken vannak most, de az is lehet, hogy most rakják át egy Bombayból induló gépre, via Kuala Lumpur . . .

A bőrönddel azonban egészen más történt. Az bizony a svéd géppel szépen megérkezett Ferihegyre és tulajdonosa csak azért nem találta meg, mert a repülőgépen volt egy turistacsoport is, és azoknak a bőröndjeivel felkapták és bevitték az egyik pesti szállodába, de nem abba, ahol a kárvallott vendég megszállt. A bőröndöt a többivel együtt lerakták a hallban a recepció előtt, a turisták mind kiválogatták a magukét, ez az egy, szép, piros légitáska ott maradt a pult előtt, mert van ám nálunk rend, becsület és tisztesség, nem nyúlt hozzá senki. Az idő múlt, takarításnál néha kicsit odébblökték a gazdátlan jószágot, többen belerúgtak, néha oldalára billent, máskor helyreigazították. A turistacsoport régen elutazott, újak jöttek, újak mentek, hónapok teltek el, majd kerek egy esztendő. És egy esztendő múltán egy svéd vendég érkezett a szállodába — kitalálták, az a vendég, aki velem ezt a történetet közölte. A svéd, amíg ügye intézésére várt, nekitámaszkodott a pultnak, lenézett és nem hitt a szemének. A bőröndön meglátta G. W. úr névkártyáját. G. W. úrét, a legjobb barátjáét, aki Stockholmban egy évvel ezelőtt panaszolta neki az eltűnt bőröndöt. Jobban megnézte a címkét, rajta volt azon minden adat, G. W. úr teljes neve, stockholmi címe, telefonszáma, sőt annak a budapesti szállodának a neve, címe és telefonja is, ahol G. W. úr itt, Budapesten megszállt. A megtaláló azonnal intézkedett, hogy a bőröndöt tegyék ruhatárba, és telefonált Stockholmba G. W. úrnak, hogy megvan a csomag, intézkedjék. A bőrönd tulajdonosa azonnal, légiposta levélben kérte a szálloda igazgatóságát, hogy immár egy éve gyűrődő holmiját a legközelebbi repülőgéppel küldjék vissza Stockholmba és egyben keserű szemrehányást tett, hogy a bőröndöt még tavaly miért nem juttatták el legalább a pesti címre, vagy a MALÉV-hoz . . .

A paksamétában az utolsó ügyirat a szálloda válaszlevele, ékes angol nyelven, rövid és határozott:

„Tisztelt Mr. G. W. Bőröndjét visszaküldtük. Szállodánkat semmiféle mulasztás nem terheli, mert az utasnak mindig ott kell keresnie a bőröndjét, ahol az van.”

Úgy éreztem, bár ez az ügy immár három esztendős, érdemes közreadni. Elvégre az idén is lesz nyár, az idén is elkeverednek majd bőröndök és az idén is lesznek lehetetlen turisták, akik még nem tudják mi a dolguk és a rend.

CIGI-RÁGÓ

Három pici kislány ácsorog a kegyetlen januári hidegben a buszmegállóban. Ápoltak, jól öltözöttek, a legnagyobb sem lehet több hathétévesnél, a másik kettő alig látszik ki a földből. Szent ég, ezek mit csinálnak? Cigarettát vesznek a szájukba és fújják a füstöt. „Nem beleszólni, nem az én gyerekeim, a szülők dolga” — mondja óvatosabbik énem. „Majd előkerül egy dühödt apa és rám ordít, hogy mi közöm az ő nevelési elveihez?” „Igen, de felnőtt vagyok, felelős a jövőért, milyen ember az, aki közömbösen nézi . . .” — berzenkedik közéleti énem. Mégis csak odamegyek.

— Hány éves vagy te? — kérdezem zordul a legnagyobbat.

A kislány rámvigyorog. „Ne tessék izgulni. Nem azt csináljuk, amit gondolni tetszik. Ez csak rágós.”

És igazat mond: A füst csak a nagy hidegben látszó kilégzés, vízpára. A cigaretta formájú kis csomag rágógumi. Kibontják a papírt, nevetnek, mutatják, azután szorgalmasan mozogni kezd az állkapcsuk. Most már nem elegánsan cigarettázó felnőttek, hanem pici kérődzők. A rágás állítólag egészséges, javítja a vérkeringést, lehet. Ehhez nem tudok hozzászólni. De a cigaretta formához, melegen gratulálok iparunknak és kereskedelmünknek. Nincs az a tévészínész, aki elegánsabban fogná két ujja között a cigarettát, aki kéjesebb mosollyal fújná a füstöt, mint ezek a pöttömnyi gyerekek. Még azt se tudják, mi a nikotin, mi a dohányzás, még el se tudják olvasni a dobozon azt, hogy „A dohányzás ártalmas az egészségre”, de már tetszik nekik, majmolják, ellesik a technikáját, kívánják.

Rajta, felnőtt társaim, nem lehet elég korán rászoktatni gyermekeinket a rosszra. Játékboltjaink ugyanis géppiszollyal, tankkal tömve vannak már, de hol maradnak a kis játék pálinkásbutikok? És miért nem árulják az iskolatejet kis söröskrigliben? A feleltetésnél az osztályzatokat miért adják, miért nem szerencsekerékből húzzák? És miért ne lehetne az érdemjegy 1, 2, x? Igen, minél korábban el kell kezdeni, hogy a felnövő nemzedék is olyan remek példányokból álljon, mint mi vagyunk . . .

— És mondjátok gyerekek, másformájú rágó nincs? Kis ház, furulya . . .

— Van, de a cigi-rágó olcsóbb . . . tetszik tudni, az csak két forint, a másik rágó négy forint.

— És anyukátok csak két forintot ad rágóra?

— Igen, kettő van, tessék nézni.

— Hát akkor tessék, én is adok hozzá, ez már négy.

— Nagyon jó, köszönöm. Akkor két cigist veszünk . . .

Fehér Klára

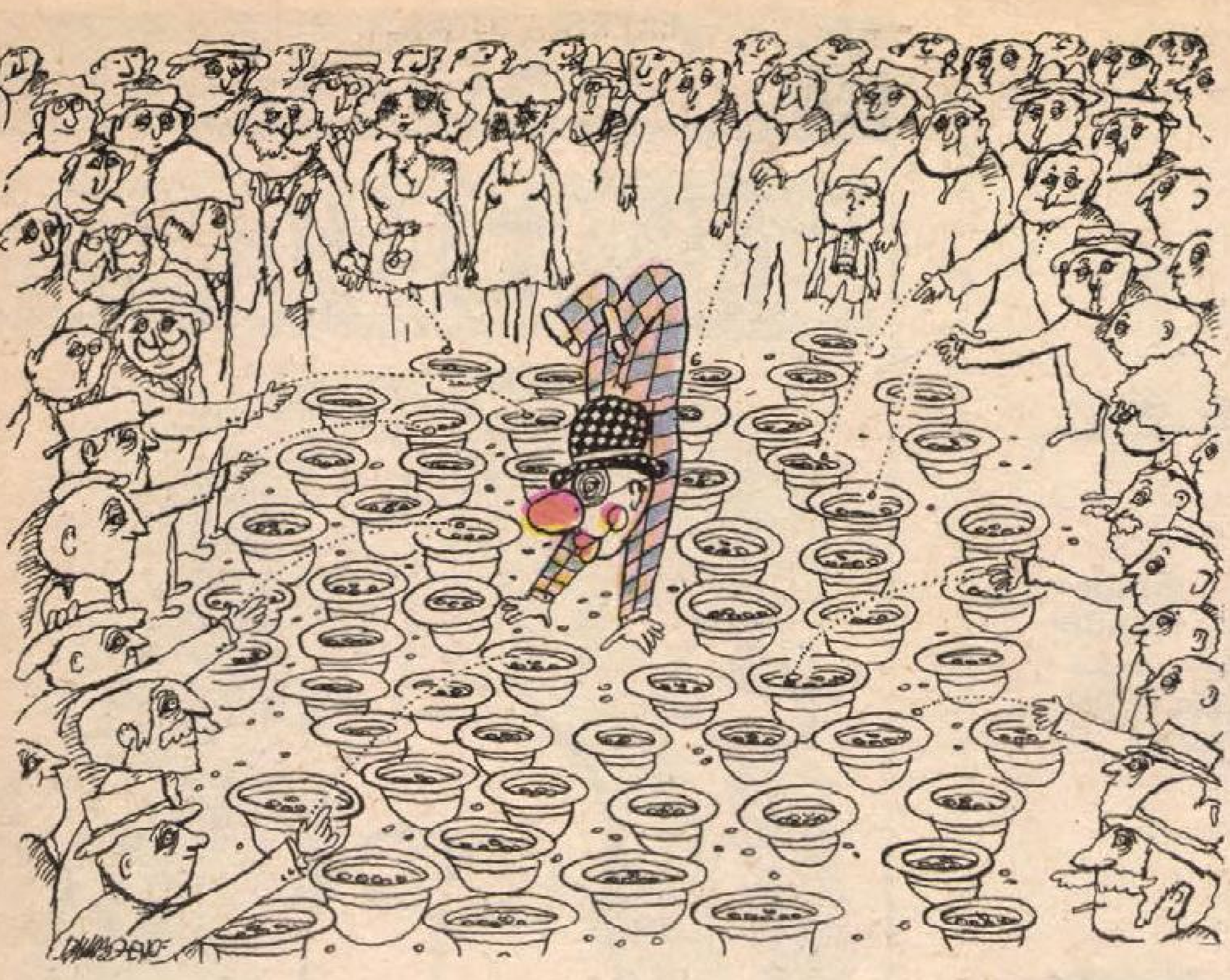

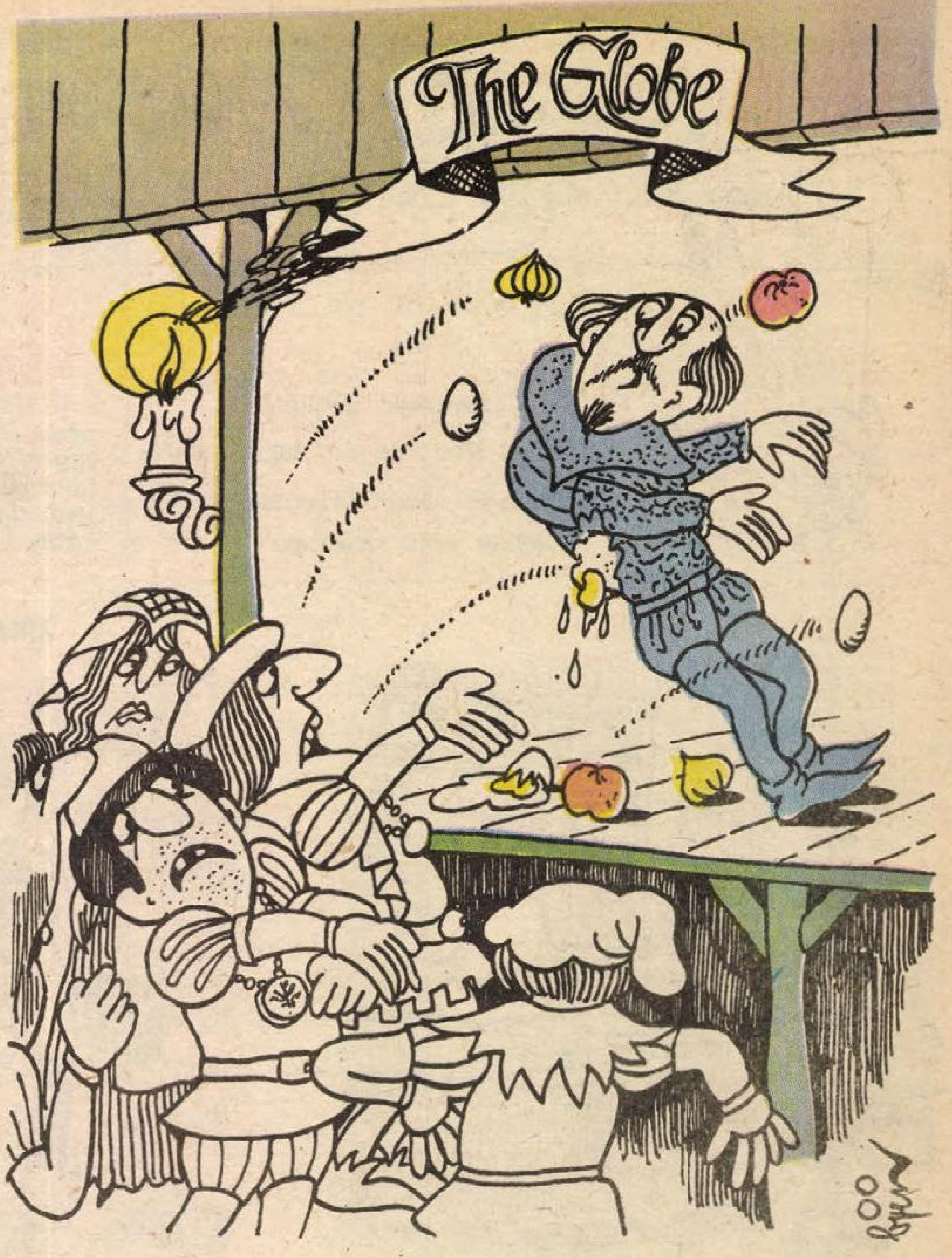

CSEPÜRÁGÓ

DALLOS
BALÁZS-PIRI
VÁRNAI
HEGEDÜS
FÜLÖP
LEHOCZKI

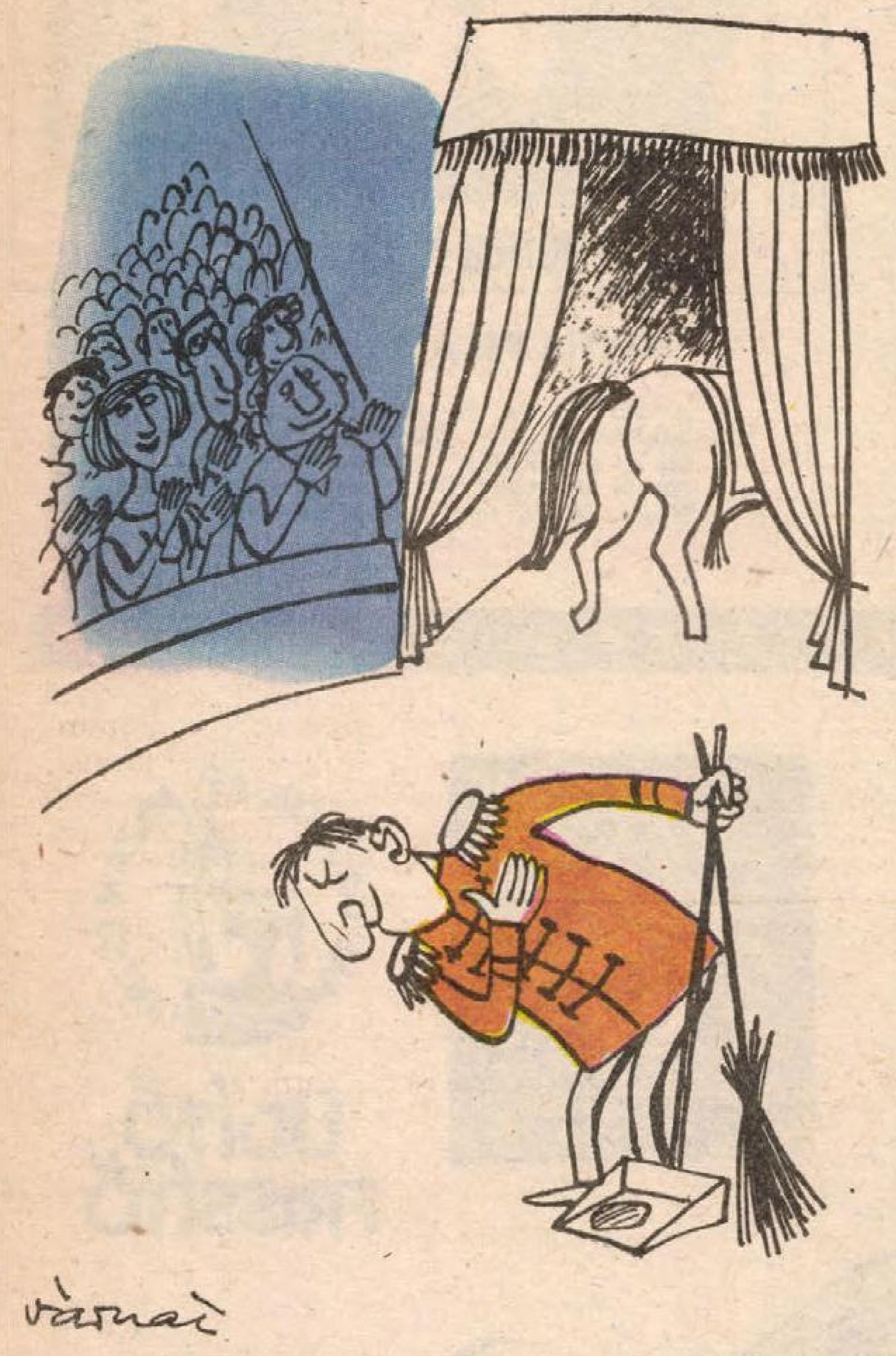

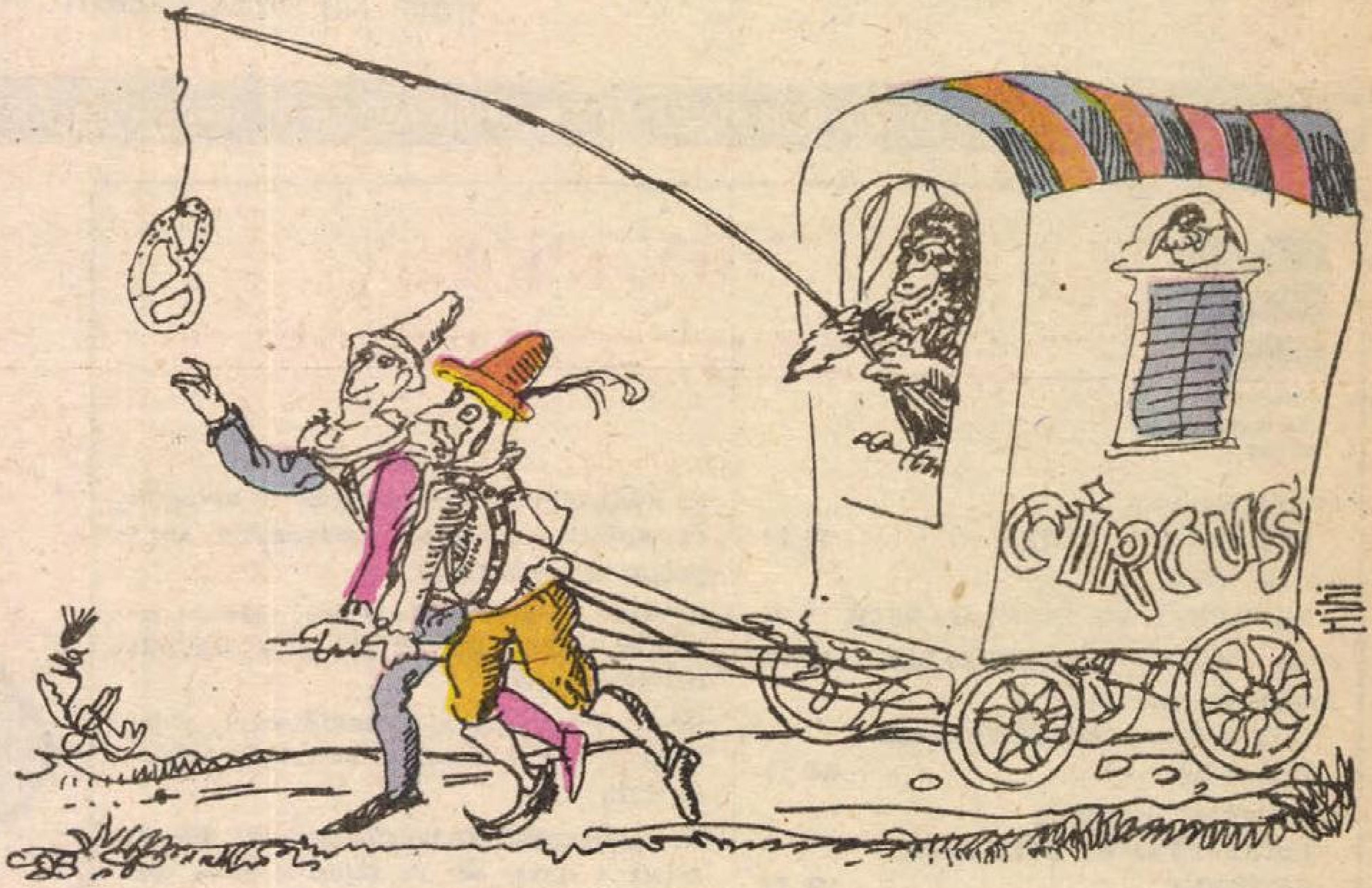

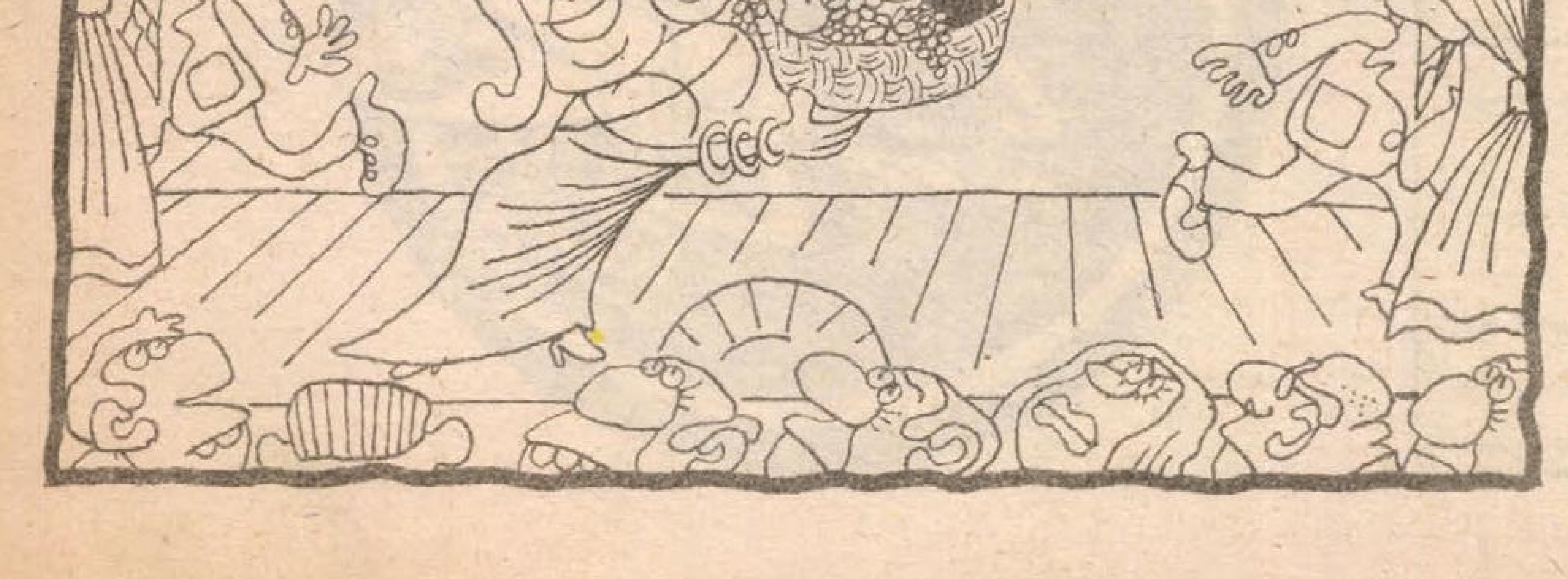

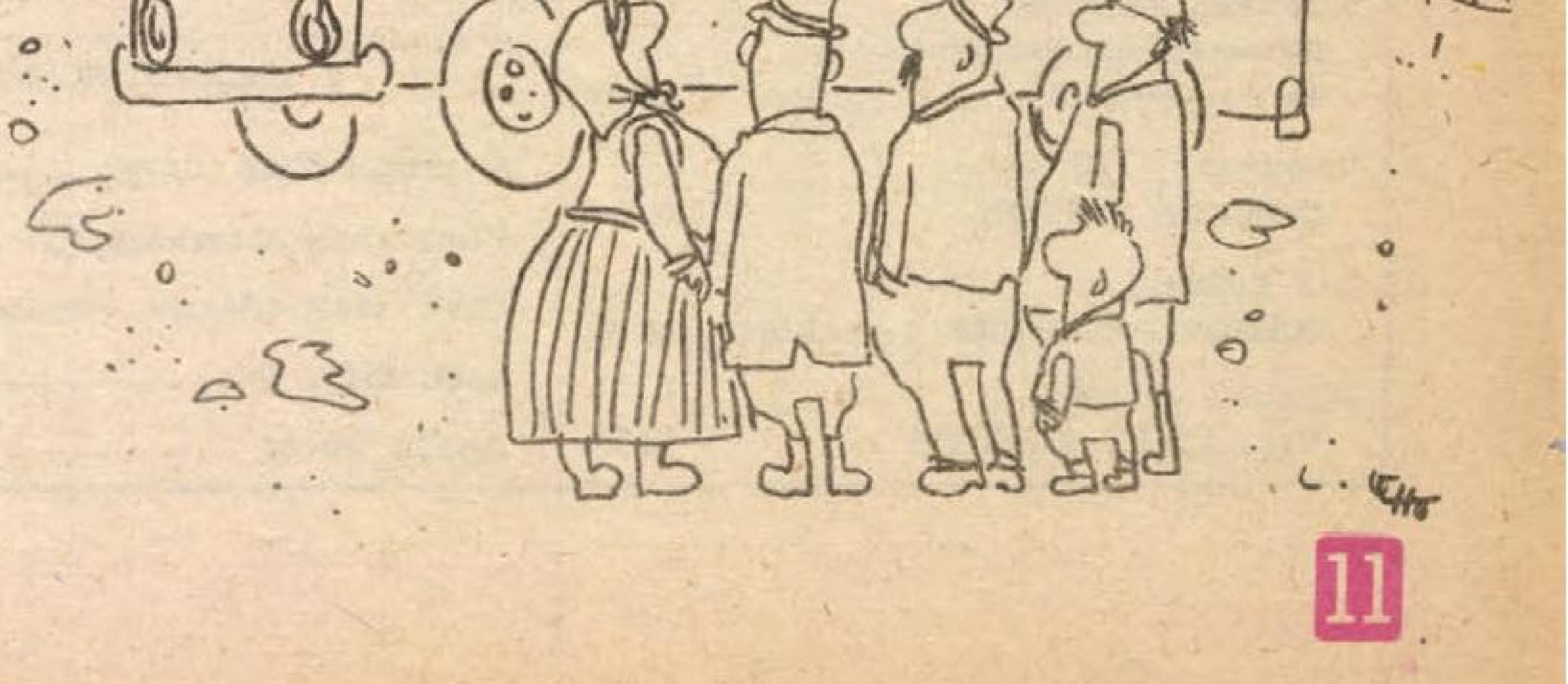

SEBESSÉGKORLÁTOZÁS

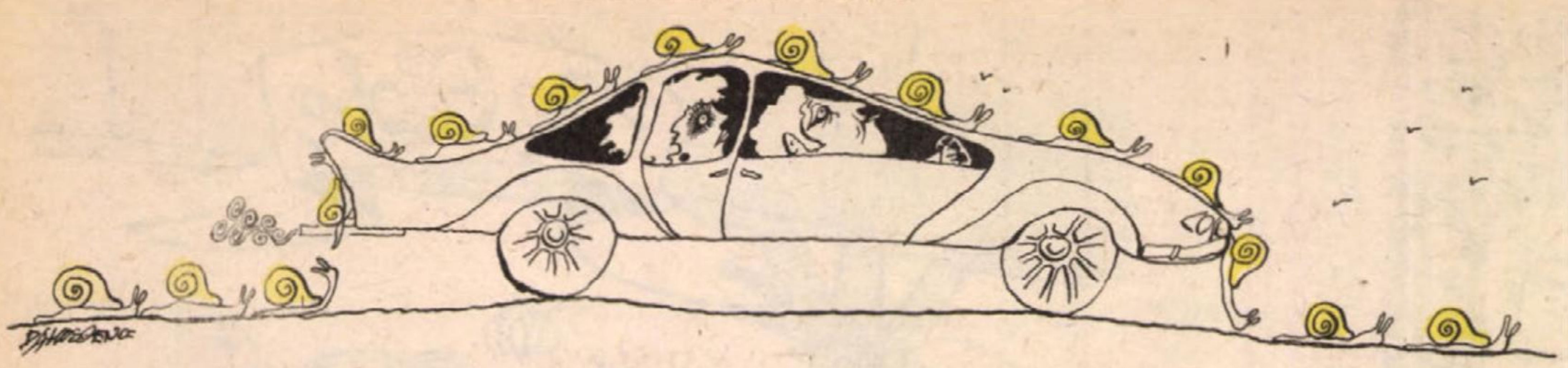

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Szereted Jóskát?

— Nem, de ő a legszimpatikusabb azon férfiak közül, akiket nem szeretek.

— Elnézést, hogy minden pénz ilyen nedves — mondta egy hölgy a szőrmeáru osztályon az eladónak. — De a férjem úgy zokogott, mikor átadta a pénzt...

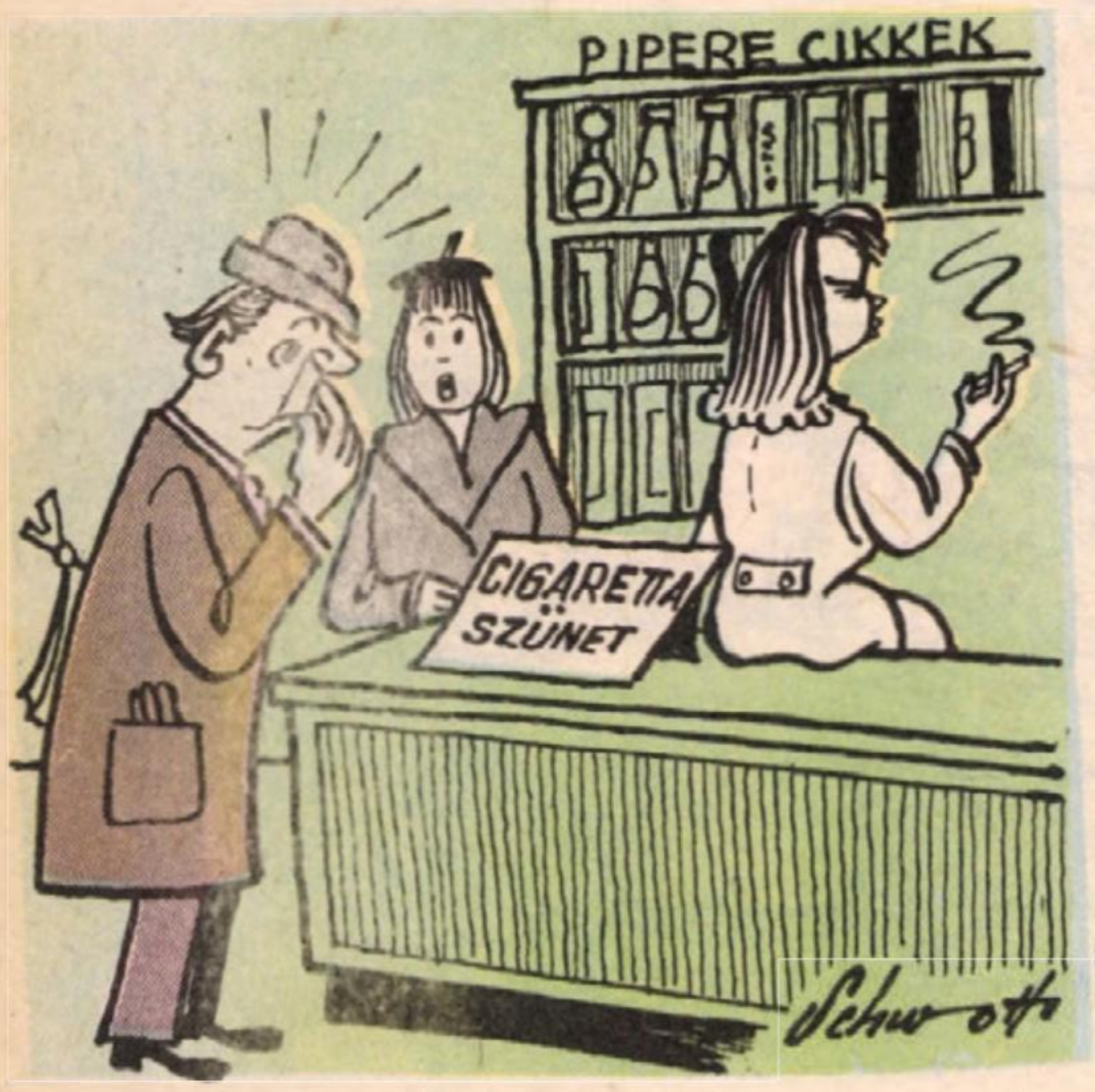
PIPERE CIKKEK
CIGARETTA SZÜNET
Schwott

ÁRUHÁZI SZARKA

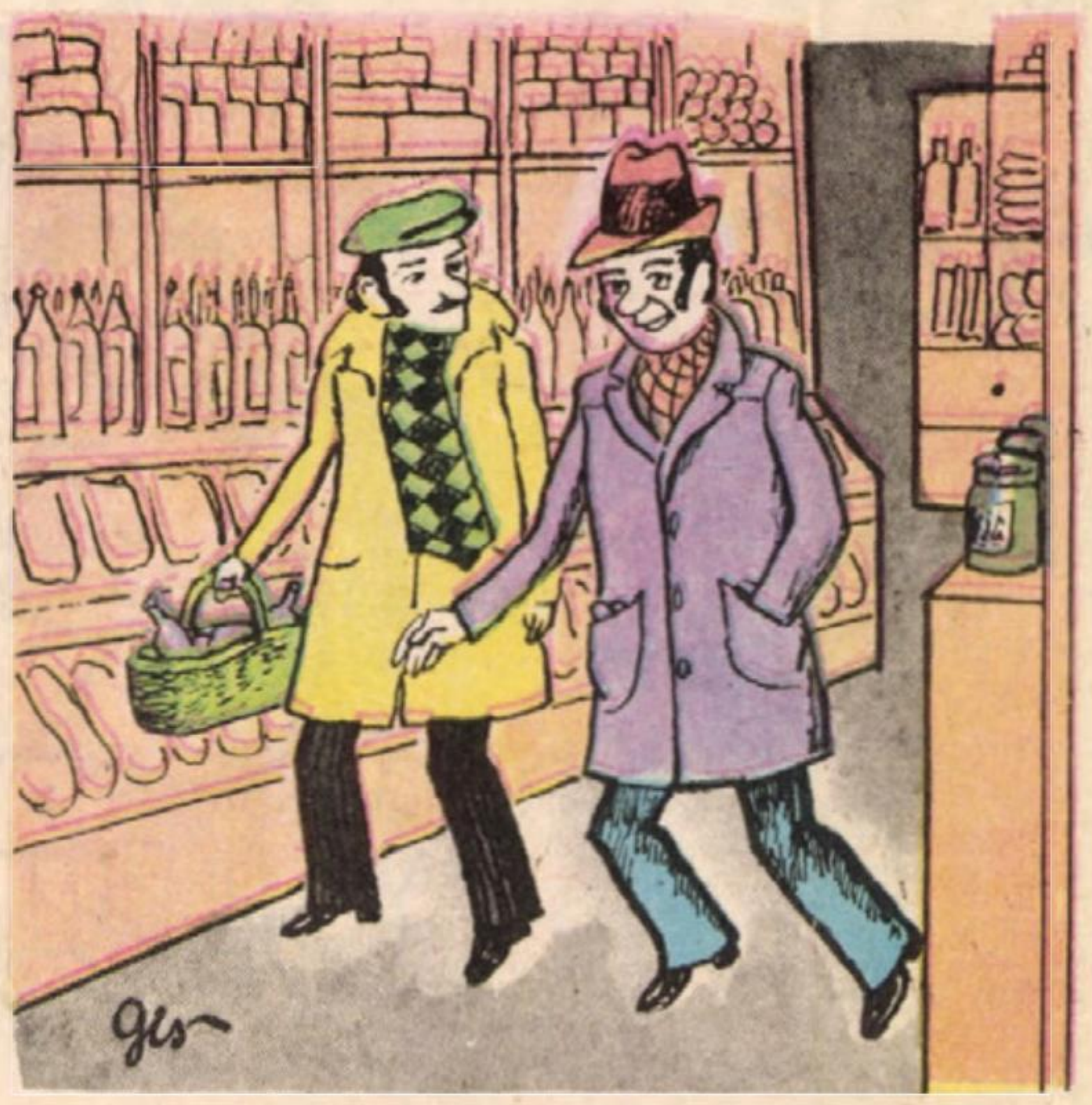

– Nekem továbbra is annyiba kerül, mint régen. Egy kézmozdulatba...

MEGJELENT!

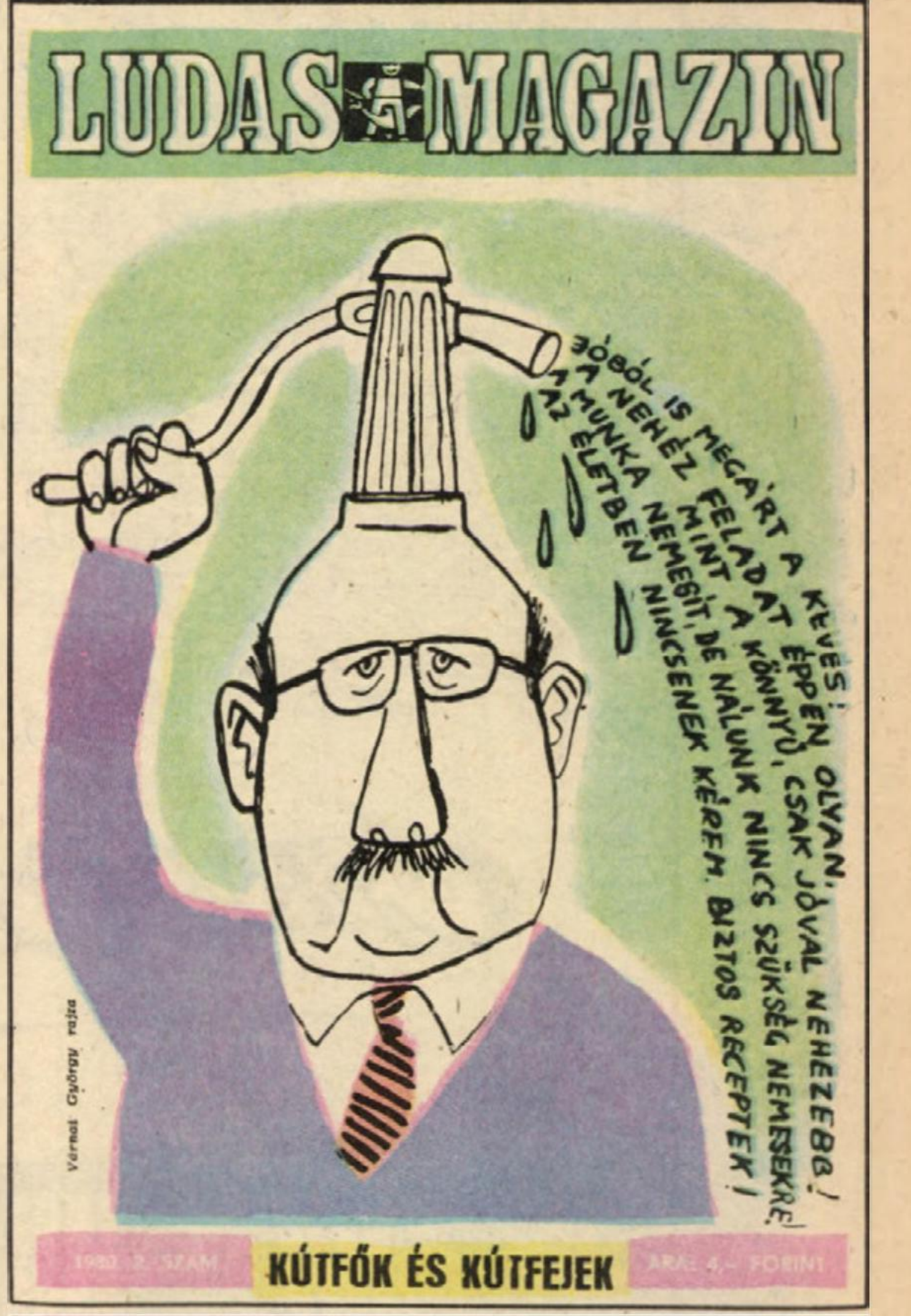
LUDAS MAGAZIN
JÓBÓL IS MEGÁRT A KEVÉS!
A NEHÉZ FELADAT ÉPPEN OLYAN, MINT A KÖNNYŰ, CSAK JÓVAL NEHEZEBB!
A MUNKA NEMESÍT, DE NÁLUNK NINCS SZÜKSÉG NEMESEKRE!
AZ ÉLETBEN NINCSENEK KÉREM BIZTOS RECEPTEK!
Várnai György rajza
1980. 2. SZÁM
KÚTFŐK ÉS KÚTFEJEK
ÁRA: 4,– FORINT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— A férjem és én mindig együtt töltjük a szabadságunkat. És maguk?
— Mi öt éve külön utazunk el nyaralni.
— Na és mi volt? Örült a férje neki?
— Nem tudom, még nem jött vissza.

● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK. ● HIRDETÉSEK ●

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

NŐNAPRA AJÁNDÉKOZZON KÖNYVET

Marcel Brion:	
REMBRANDT ÉLETE	**50 Ft**
Albert Camus:	
REGÉNYEK ÉS ELBESZÉLÉSEK	**50 Ft**
Julio Cortazár: A NYERTESEK	**50 Ft**
Alexandre Dumas:	
EGY ORVOS FELJEGYZÉSEI. 1—4. kötet	**200 Ft**
Gál György Sándor:	
LISZT FERENC ÉLETÉNEK REGÉNYE	**60 Ft**
Makszim Gorkij:	
HUSZONHAT FÉRFI, EGY LEÁNY. Válogatott elbeszélések 1897—1926	**30 Ft**
Ricarda Huch:	
A HARMINCÉVES HÁBORÚ. 1—2. kötet	**95 Ft**
Jókai Mór: EGY AZ ISTEN	**51 Ft**
Karinthy Ferenc: EPEPE	**29 Ft**
Móricz Zsigmond:	
A BOLDOG EMBER	**37 Ft**
Palotai Boris: KÉT REGÉNY. A madarak elhallgattak. A férfi	**35 Ft**
René Victor Pilhes: RONTÁS	**36 Ft**
RÉSZEG KUTYA. Elbeszélések állatokról és emberekről	**34 Ft**
Szentkuthy Miklós:	
DOKTOR HAYDN	**60 Ft**
Lev Tolsztoj:	
HÁBORÚ ÉS BÉKE. 1—4. kötet	**110 Ft**
Mitchell Wilson:	
VILLÁMOK KÖZÖTT	**53 Ft**

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.

Egyéni vásárlóink részére, készpénzfizetés esetén 200 Ft felett a szállítás költségmentes.

Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.

Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT 331. SZ. KÖNYVESBOLT
Tatabánya, Pf.: 506. 2800

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
*** részletfizetéssel**
**** készpénzfizetéssel**
(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt.: ....

..
a megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....
Címe (irányítószámmal): ....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki:
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....

BORGAZDASÁGI VÁLLALATOK TRÖSZTJE

HALLGASSON A JÓZAN ÉSZRE!

ÜDÍTŐ FRISSÍTŐ

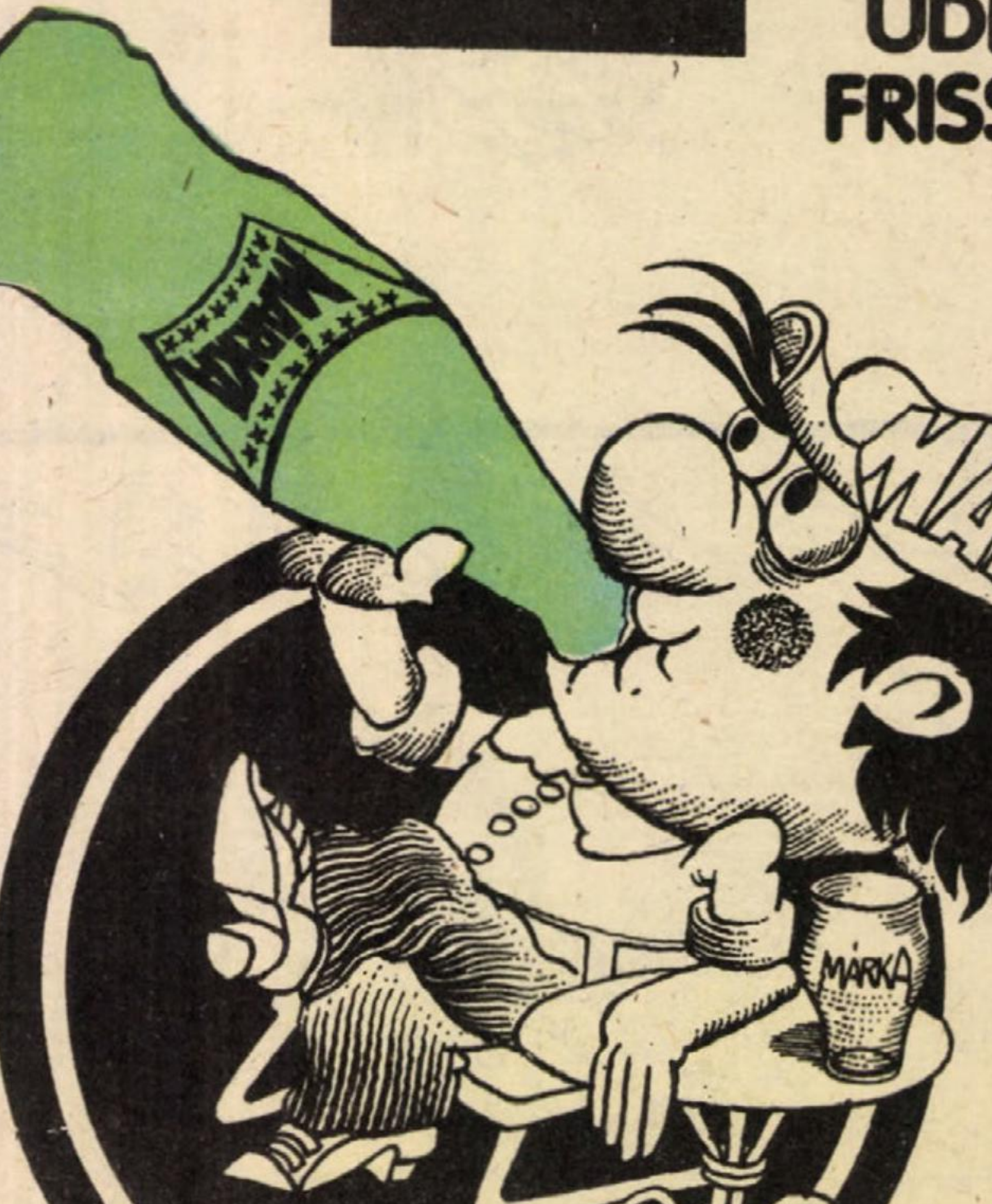
MÁRKA
MÁRKA
MÁRKA

AZ OLVASÓ OLDALA

SÖR

Hogyan emelhetnénk magasabbra az árakat? Mindannyiunkat foglalkoztat ez a nemes gondolat, hiszen köztudomású, hogy olcsó húsnak híg a leve. Hát még a sörnek!

Ezért melengette meg szívemet az egyik körúti közért pénztárosa, amikor rámutatott a kosaramban megbúvó Göcseji Barnára, és kijelentette, hogy ez ma már három forinttal drágább.

Végre! Magasabb ár, magasabb színvonal, gondoltam és dúdolgatni kezdtem magamban a Fonográf együttes slágerét: „Lökd ide a sört”.

Lelkesedésembe ugyan üröm is vegyült, hátha csak valamilyen átgyűrűződésről van szó?

Otthon meg is vizsgáltam ezt a gyűrűződést. Olvasóim megnyugtatására közlöm, hogy a sör tetején a világon semmi sem gyűrűzött. Hab meg végképp nem. Jobban szemügyre véve rájöttem, hogy szegénynek két hónapja lejárt a szavatossága. Még olcsónak készült, csak azóta beérett.

Ezért tehát a magasabb ár! Az óbort sem mérhetik murci áron, hát még a poshadt sört!

A különleges igényt alaposan meg kell fizetni, még a közmondás szerint is, hiszen kinek a szőke, kinek a Göcseji Barna, ha romlott. Elvégre a kereskedelemnek is sok pénzébe kerülhetett az időn túli raktározás. Valakinek csak meg kell fizetnie a költségeket.

Selmeczi Tibor

ÜTŐSZEREK, FÜRDŐ, AJTÓZÁR

A Központi Sportiskola ökölvívó termében három évvel ezelőtt rosszul szerelték fel a kemény valutáért vásárolt ütőszereket, kettőt pedig fel sem tettek. Illetékeseink a Népstadion és Intézményei (továbbiakban NÉI) illetékeseihez szeptember óta tizennyolc alkalommal fordultak szóban, írásban, telefonon. Hiába.

Több mint egy éve kérjük ugyancsak a NÉI illetékeseit, hogy az egy éven át újjáépített első emeleti fürdőt tegyék használhatóvá. Ugyanis rosszul csinálták meg.

Végül egy, az előzőekhez képest „újszülött” probléma: a KSI ökölvívó termének ajtaját néhány hete feltörték, azóta nem lehet becsukni. Az edzők és a portások naponta többször kérik a NÉI illetékeseit, hogy a zárat csináltassák meg, mert bárki bemehet és tönkreteheti a drága ütőszereket. Eredménytelenül.

Füzessy Zoltán
KSI ökölvívó szakosztálya

BEFIZETTEM, NEM KÜLDIK

A bánokszentgyörgyi tsz tavaly szeptemberben kihirdette községünkben, hogy akinek tűzifa kell, az fizessen be 2040 forintot egy gépkocsi tűzifáért a postahivatalban és a tsz a tél beállta előtt szállít. Befizettem, nyugodtan vártam, most már a tél derekán tartunk, de a tsz még mindig nem szállított. Ha telefonon érdeklődöm, ígérgetnek és mellesleg megjegyzik, hogy ha nem tetszik, visszaadják a pénzem. Most adják vissza, amikor már miattuk átfagytam a telet?

özv. Jankács Istvánné
Semjénháza, Ady E. u. 18. 8862

SZENNYEZETT IVÓVÍZ

Tökölön az ivóvizek szennyezettek, ezért nem szabad a csecsemőket más vízben, mint artéziban fürösztení. Ételt is csak azzal szabad készíteni nekik. A faluban három artézi kút van szétszórtan elhelyezve, ám ilyenkor télen csak az egyik jó közülük, elvben. Gyakorlatilag az is használhatatlan, mert be van fagyva. Hiába írják ki az orvosi rendelőben, hogy csak artézi vizet lehet használni, ha egyszer nincs!

Szabó Lajos
Tököl, Alkotmány u. 5. 2316

A CÍMZETT VÁLASZOL

SZÖGESDRÓT

(Ludas, 79. 50. sz.)

Egyes emberek a társadalmi tulajdon védelméből viccet csinálnak. Épeszű felnőtt nem jött rá arra, hogy a szögesdrótot a Fővárosi Kertészeti Vállalat és a XI/110-es körzet lakóbizottsága azért húzta ki, mivel a több ezer forintos parkot ekkor füvesítette? Na már most az épeszű ember arra megy, amerre éppen tetszik neki, vagy ha éppen jön a villamos, akkor nem jut eszébe, hogy új és szép lenne a játszótér, ha ő is vigyázna rá legalább addig, amíg az a gyenge fű ki nem nő. Célunk az, hogy gyermekeink e parkot 10—20 év múlva is örömmel használják még. Sajnos a sok ezer lakosú településen még csak az az egy komolyabb játszótér van, a környékről mindenki ide jár a gyermekeivel, de a renddel, a vigyázással nem törődnek.

Tolvaly Aladár
lakóbiz. elnök Bp. Fegyvernek u. 4. 1116

•

A Fehérvári úti lakótelepen levő szögesdrótot azonnal leszedtük. A drótot nem vállalatunk dolgozói tették ki a park megvédésére, hanem a környék lakói. Vállalatunk évek óta nem használ sima huzalt, sem pedig szögesdrótot a parkok megvédésére.

Faluba Zoltánné
Fővárosi Kertészeti Vállalat

•

Szerzőnk utószava: nem is tudom, mire-kire esküdjek meg, hogy mindkét fenti levélnek nagyon örülök. Tolvaly Aladárénak azért, mert látom belőle, hogy sokan vagyunk akik törődünk a társadalmi tulajdonnal, a Fővárosi Kertészeti Vállalaténak azért, mert eltüntették azt a fránya szögesdrótot. Ehhez még csak annyit: csöppet sem kelt bennem vicces kedvet a szögesdrót látványa, s bármennyire helyes védeni a parkot meg a játszóteret, sok évtizedes meggyőződésem, hogy amit szögesdróttal védenek, abban senki nem lelheti örömét. Ezt egyébként a Fehérvári úti játszótér ifjú használóinak sokkal frissebb tapasztalatai is alátámasztják.

Várkonyi Endre

NEM TUDJA A JOBB KÉZ

Tartalék propán-bután gázpalackot akartam venni a cseretelepen, ahonnan Budapest, Alpári Gy. u. 4. alatti kirendeltségükhöz utasítottak. Ott pedig azt közölték velem, hogy még csak rendelést sem vesznek fel. És noha a Népszabadság január 8-i számában azt olvastam, hogy elkészült az Alumíniumgyár rekonstrukciója, s így megszűnt a gázpalackhiány, az Alpári Gy. utcai kirendeltségen erről mitsem tudtak, hanem azt tanácsolták, írjak Hajdúszoboszlóra a TIGÁZ központjába. Ragyogó szervezés! Dicsekednek az újságban, de saját cseretelepeiket és kirendeltségeiket semmiről sem tájékoztatják.

Prohászka Ferenc
Bp., Geyer Flórián u. 136. 1209

TÜCSÖK és BOGÁR

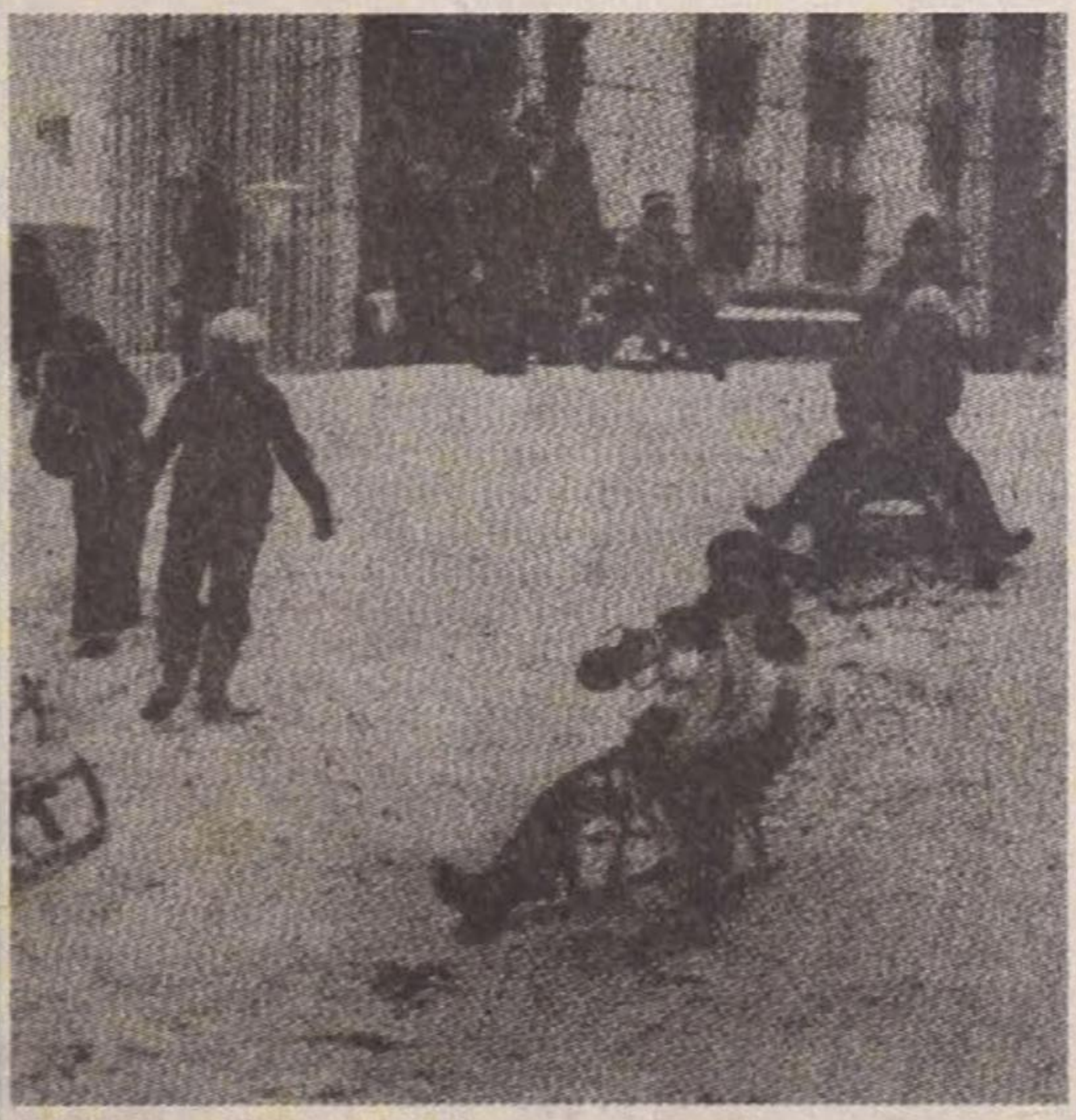

A Fehérhegyi Általános Iskolában megnyílt a jégpálya, egész nap üzemel, belépés díjtalan. (Pécs, Frankel Leó u. 33. sz.).

Hóhányóknak árkedvezmény!
(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Márton István, komlói olvasónk)

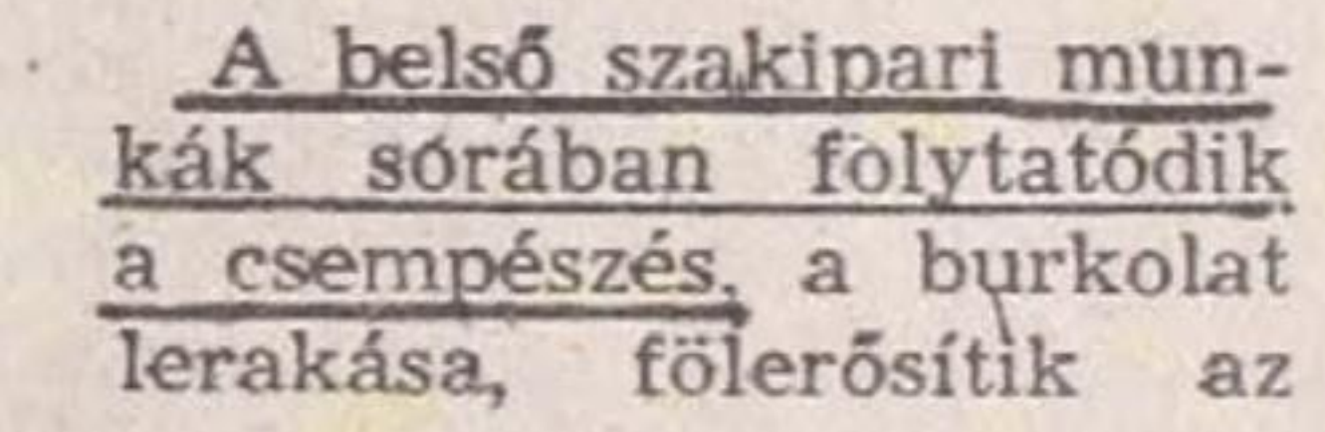

A belső szakipari munkák sorában folytatódik a csempészés, a burkolat lerakása, fölerősítik az

Amíg a vámszakipar dolgozói rá nem jönnek.
(A Népszavából ollózta Peszeki János)

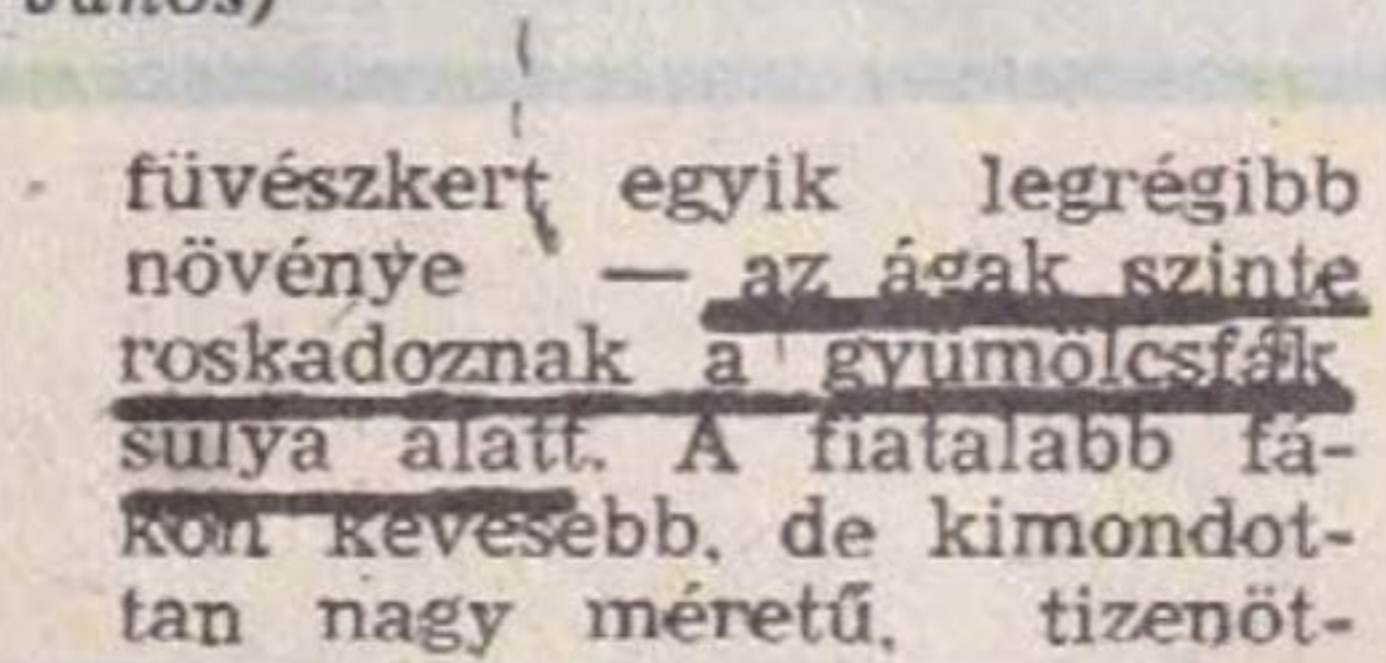

füvészkert egyik legrégibb növénye — az ágak szinte roskadoznak a gyümölcsfák súlya alatt. A fiatalabb fákon kevesebb, de kimondottan nagy méretű, tizenöt-

A termés pedig meggörbed a hatalmas korona terhétől.
(A Délmagyarországban fedezte fel Madarász Antal, tiszaszigeti olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

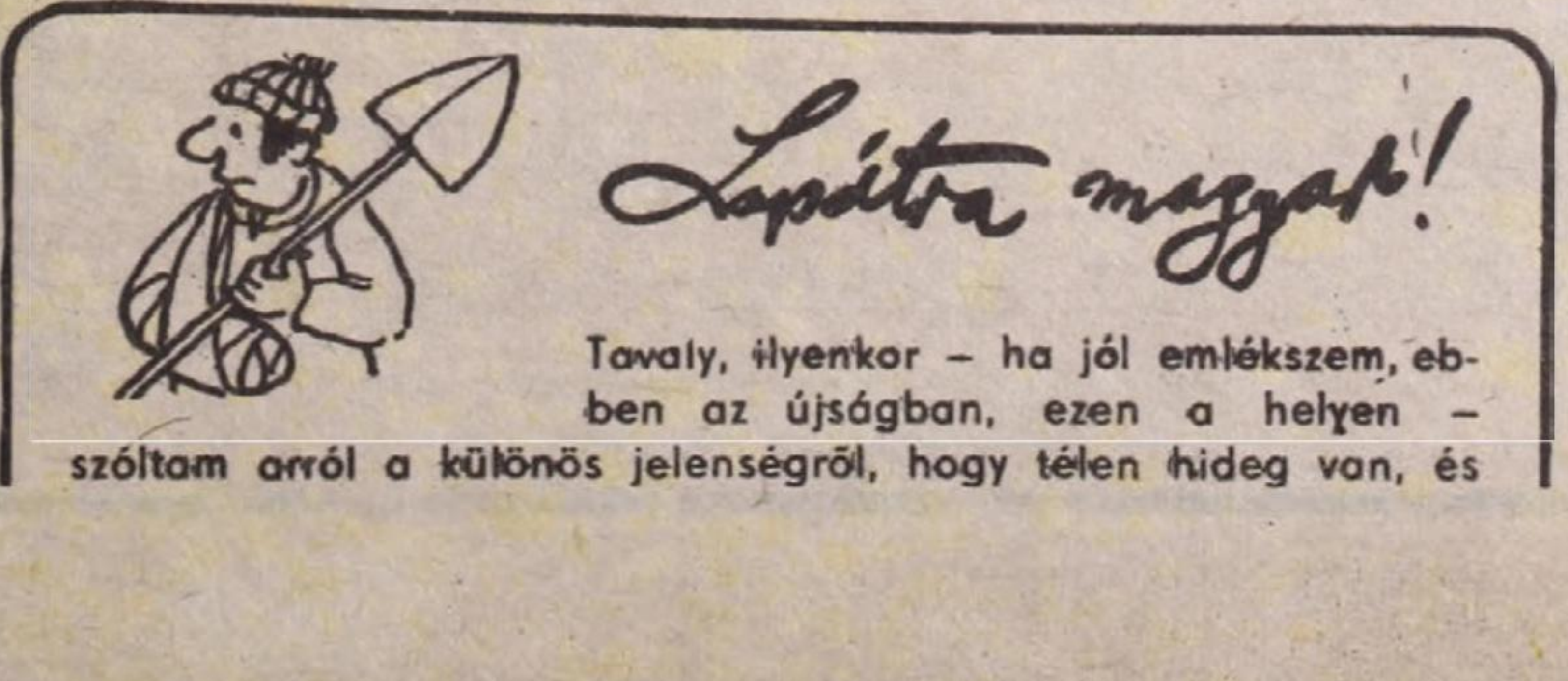

Lapátra magyar!

Tavaly, ilyenkor – ha jól emlékszem, ebben az újságban, ezen a helyen – szóltam arról a különös jelenségről, hogy télen hideg van, és

Hogy milyen a mi formánk! Ez speciel ásó!
(A Ludas Matyiban lelte Korsós János)

REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK: 7×5=35

ÖTÖDIK FORDULÓ

KÉTSZÁZ ÉVES AZ USA

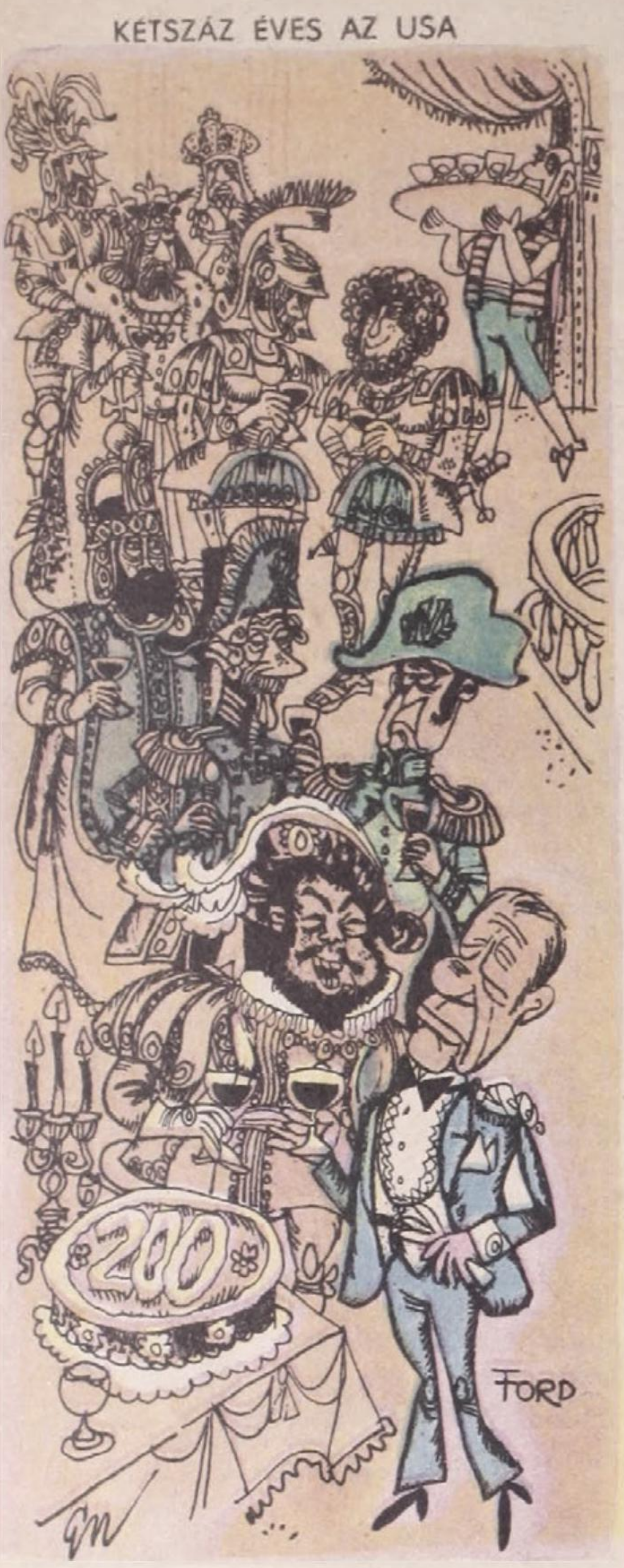

– Nyugodjék meg, Gerald, a második kétszáz mindig könnyebb!

A VÁSÁRLÁSI UTALVÁNYOKAT POSTÁN KULDJUK KI A NYERTESEKNEK.

SZERENCSÉS JÁTÉKOT!

Versenyzőink — az első négy fordulóhoz hasonlóan — öt rajzot látnak. Tessék kitalálni, hogy az öt karikatúra melyik évben jelent meg a Ludas Matyiban! A játékhoz az oldal alján található szelvényt mellékeltük, amelyet a lottóhoz hasonlóan kell kitölteni: a megtippelt öt évszámot tessék x-jellel áthúzni és a szelvényt — lehetőleg levelezőlapon a lapra ragasztva — címünkre beküldeni: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A beküldés határideje: 1980. február 20. (Amennyiben borítékban küldik, kérjük, írják rá számmal: 7 × 5 = 35.)

A NEGYEDIK FORDULÓ EREDMÉNYE

A negyedik fordulóra beérkezett telitalálatos, vagyis ötös szelvények száma 74 db. Négy találatot 132-en, három találatot 348-an értek el. Az érdekesség kedvéért megjegyezzük, hogy csak hét olyan versenyzőnk van, aki az első négy forduló után húsz találattal rendelkezik. Tehát érdemes még most is bekapcsolódni a főnyereményekért menő, áprilisig tartó játékunkba! A sorsoláson versenyzőink a hét hónapon át összesített eredményükkel szerepelnek és a legtöbb találatot elértek között értékes fődijakat:

TELEVÍZIÓS KÉSZÜLÉKET,

KEMPINGKERÉKPÁRT,

RÁDIÓT

sorsolunk ki.

A negyedik forduló öttalálatosai között kisorsoltunk négy, egyenként 500 forintos vásárlási utalványt. A Skála Áruház által felajánlott utalványokat ezúttal a következők nyerték:

Füstös Sándor, Vác, Bimbó u. 20. 2600

Gecse Judit, Torony, Maros u. 13. 9791

Mészáros Attila, Budapest, Garas u. 28. 1026

Rostás István, Budapest, Bródy S. u. 23/a. 1088

INVÁZIÓ

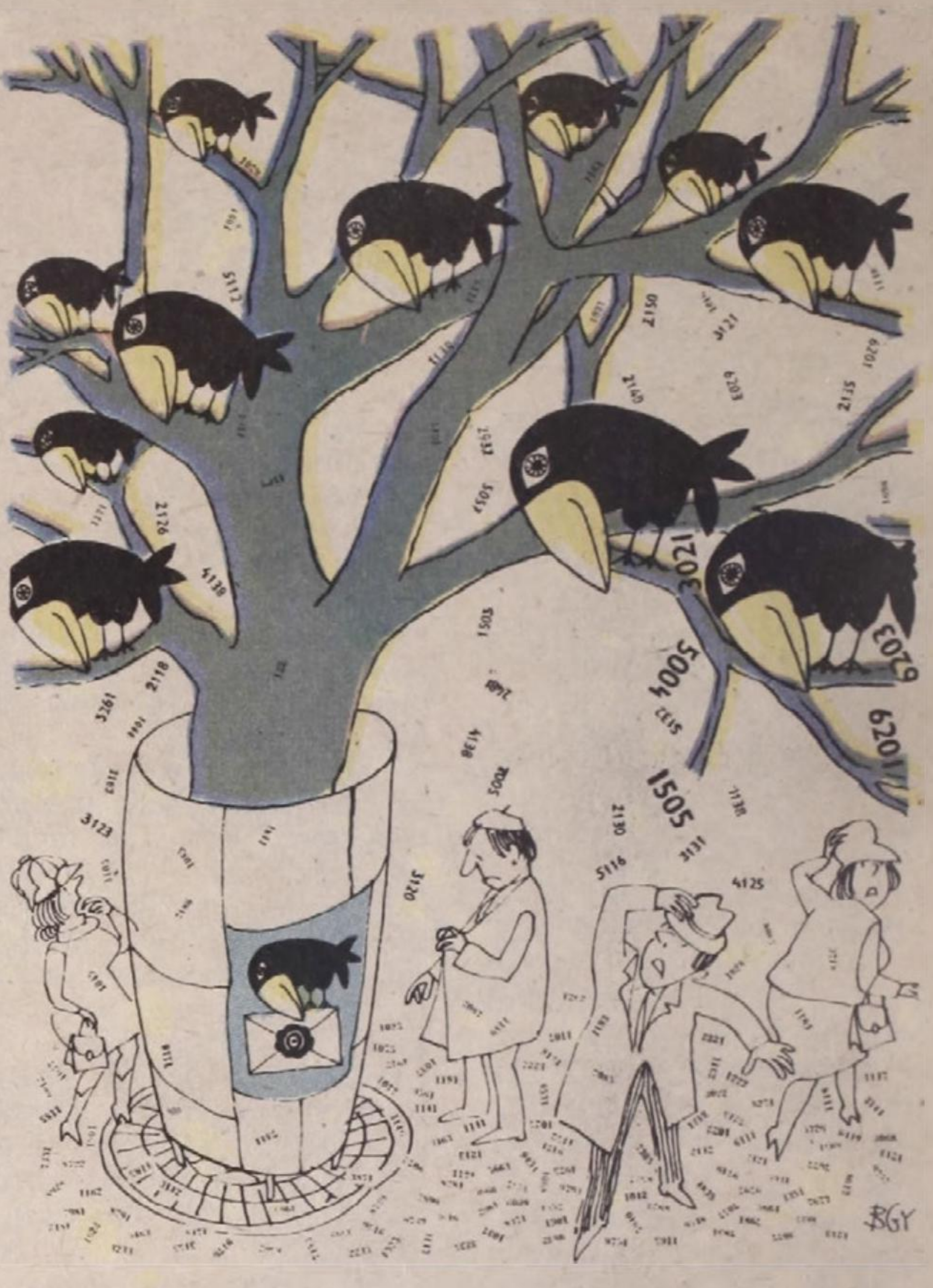

ÚJ NAGYSIKERŰ MAGYAR FILM: RÁKÓCZI HADNAGYA

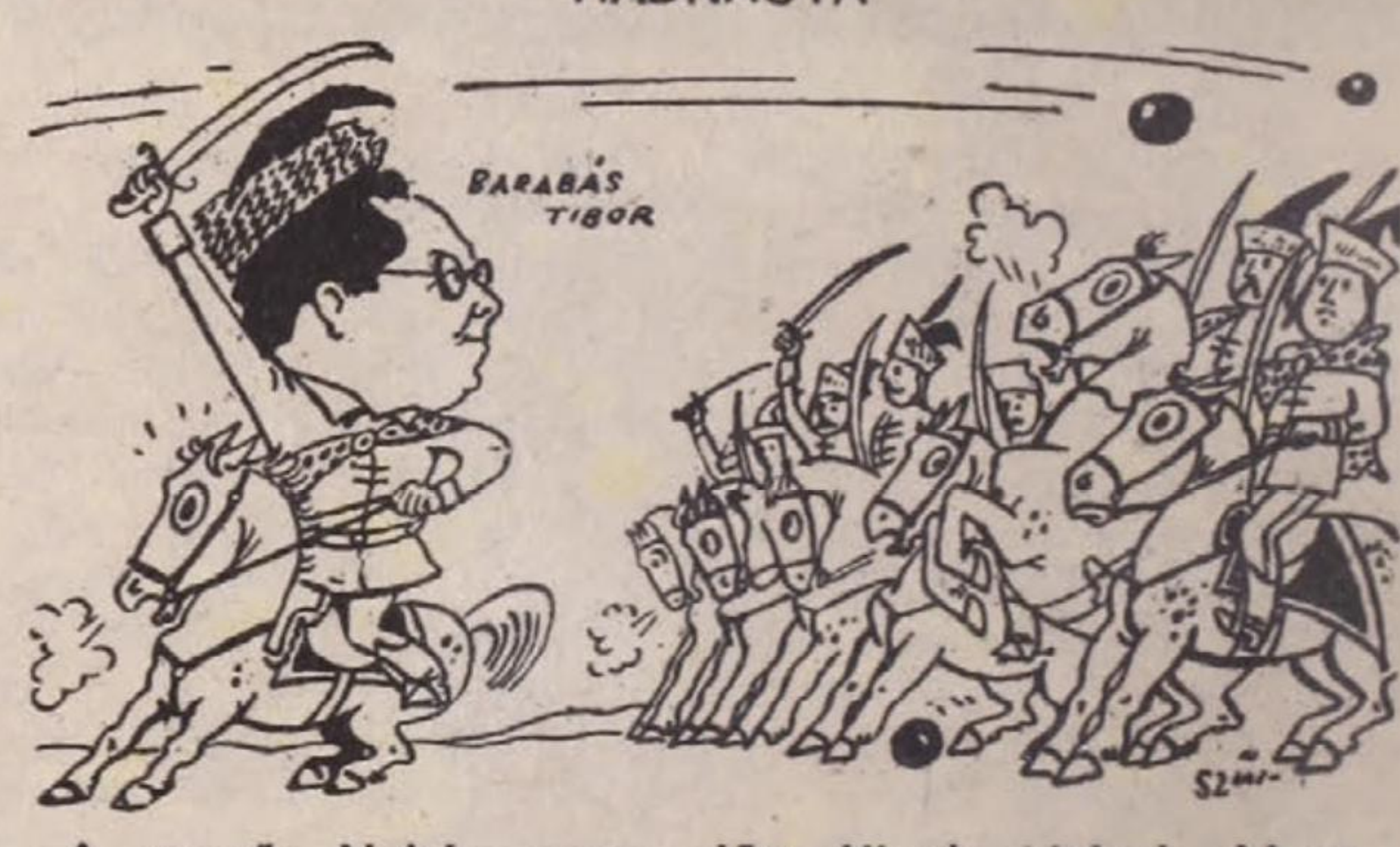

A szerző: Nehéz csata előtt állunk, vitézek. Most jönnek a kritikusok...

ÚJ TÁBLA

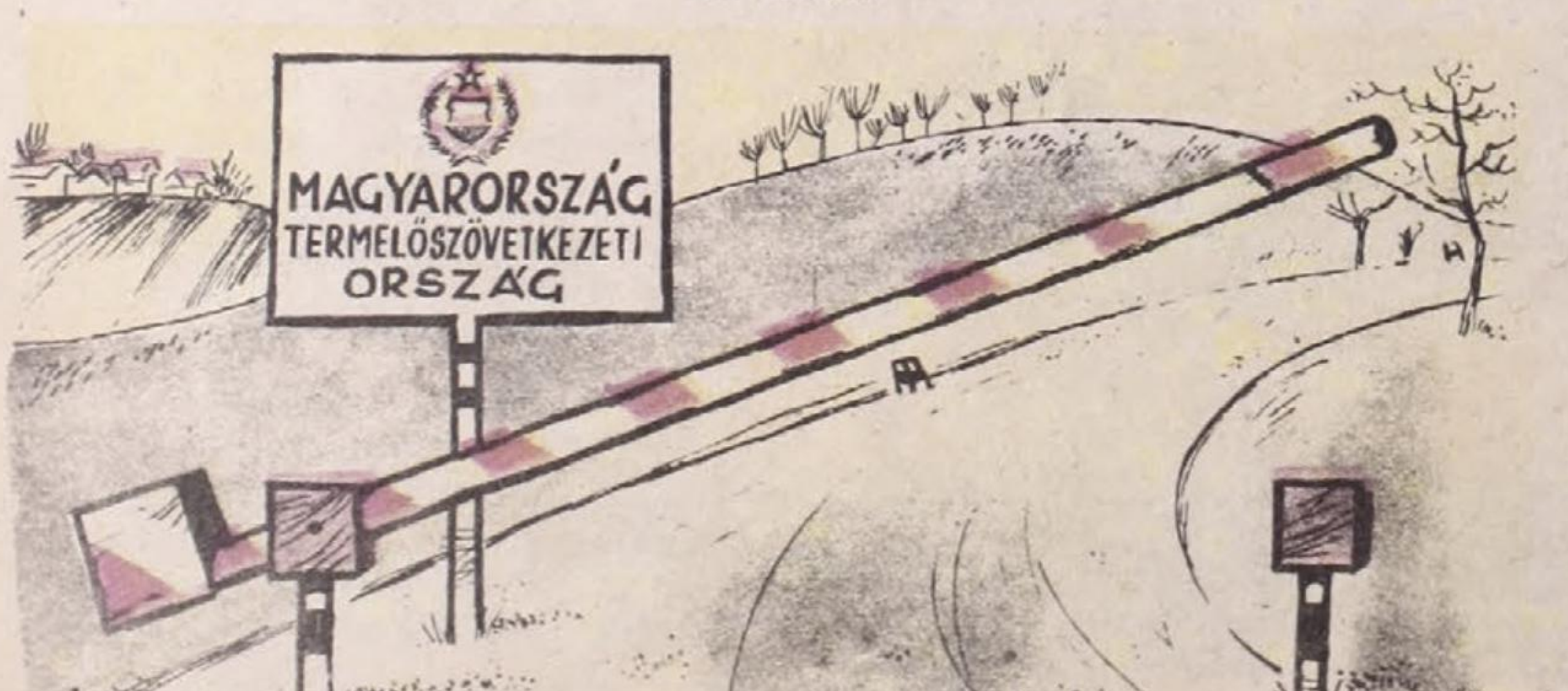

VILÁGVÁROSI FORGALOM BUDAPEST UTCÁIN

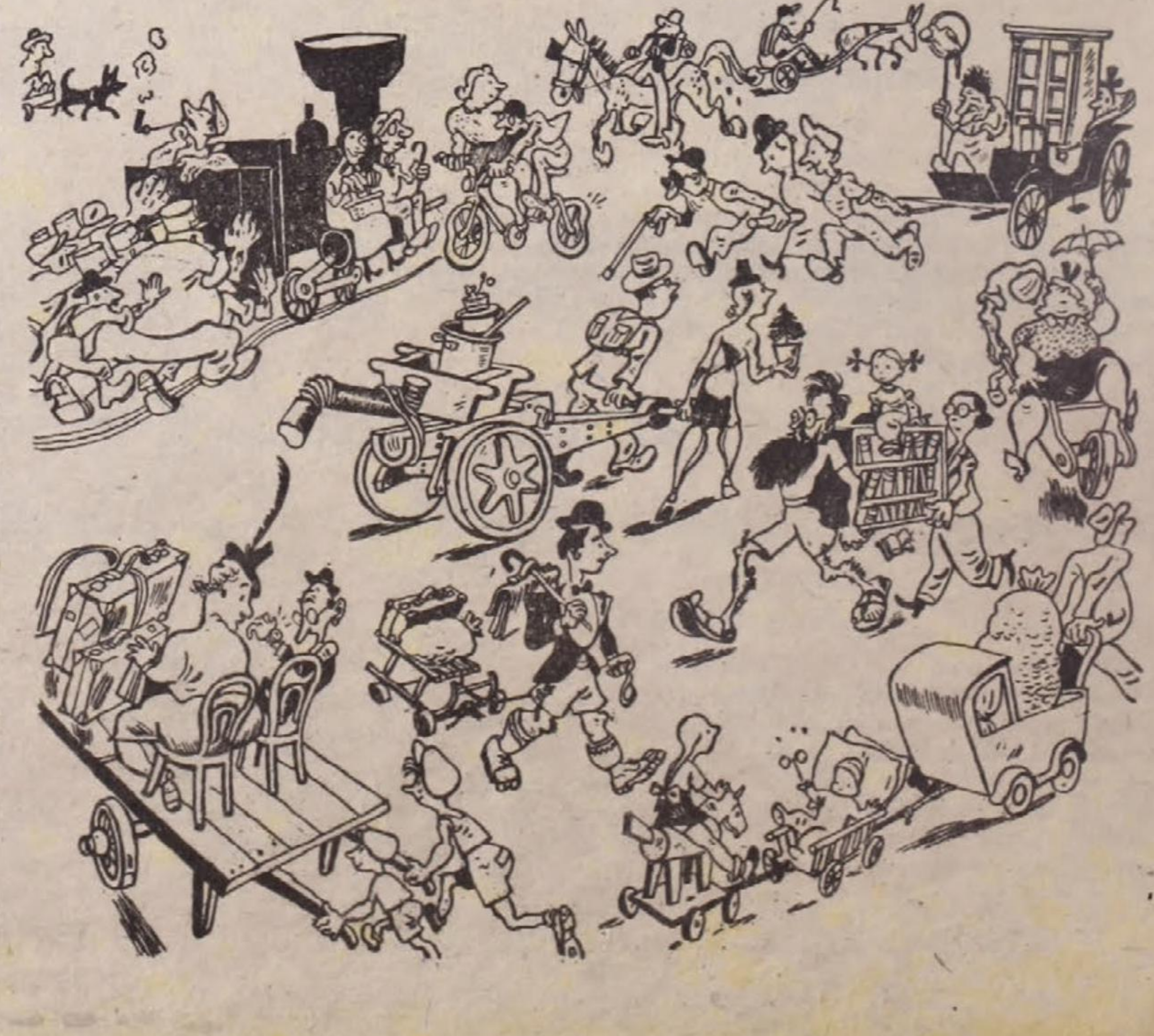

1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951
1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958
1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965
1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972
1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979

TIPP SZELVÉNY 7X5=35

Ludas Matyi

Név:....................................

Cím:....................................

IMPORT HUMOR

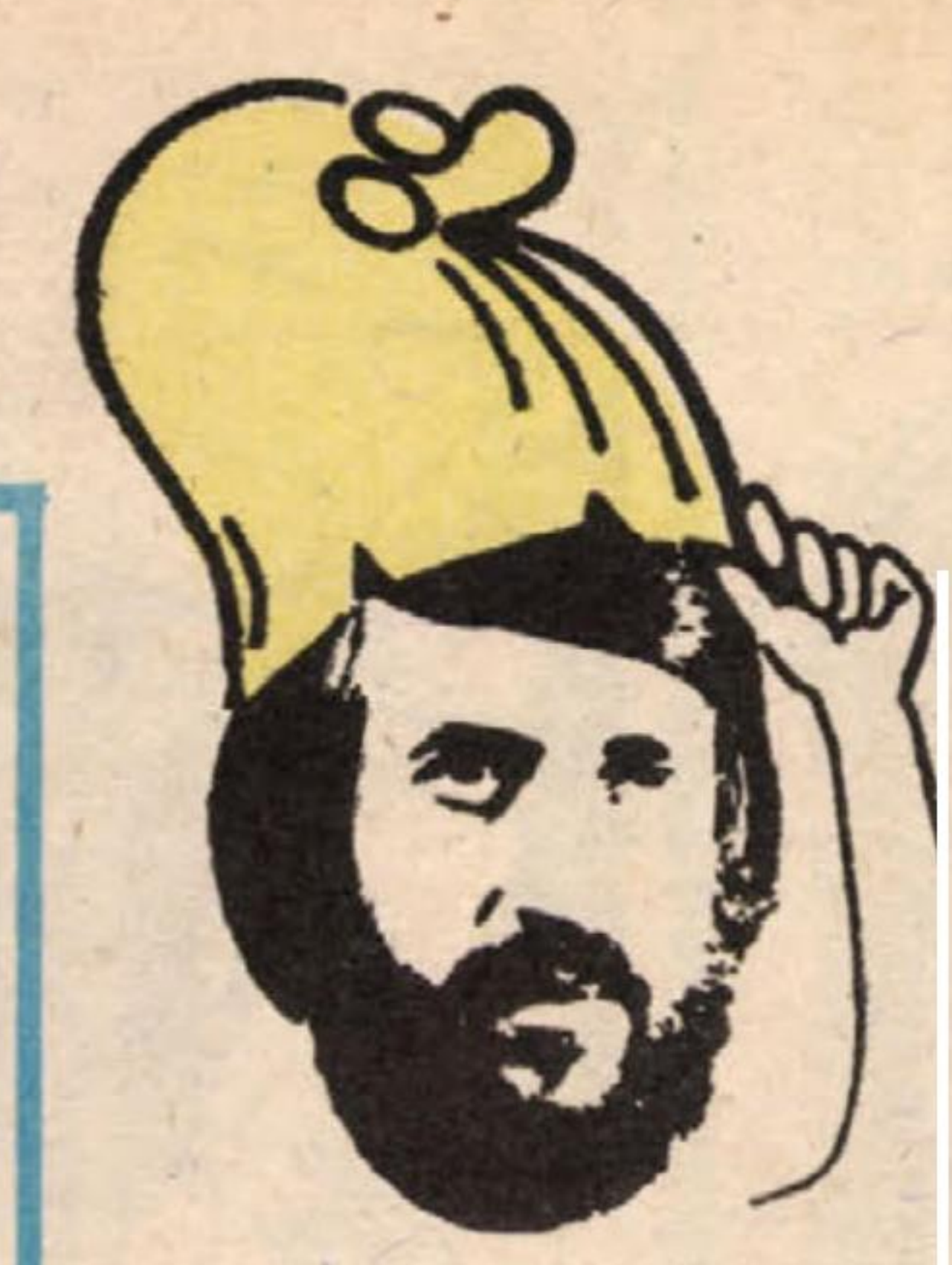

Boros István (TETY) romániai magyar karikaturista rajzaiból

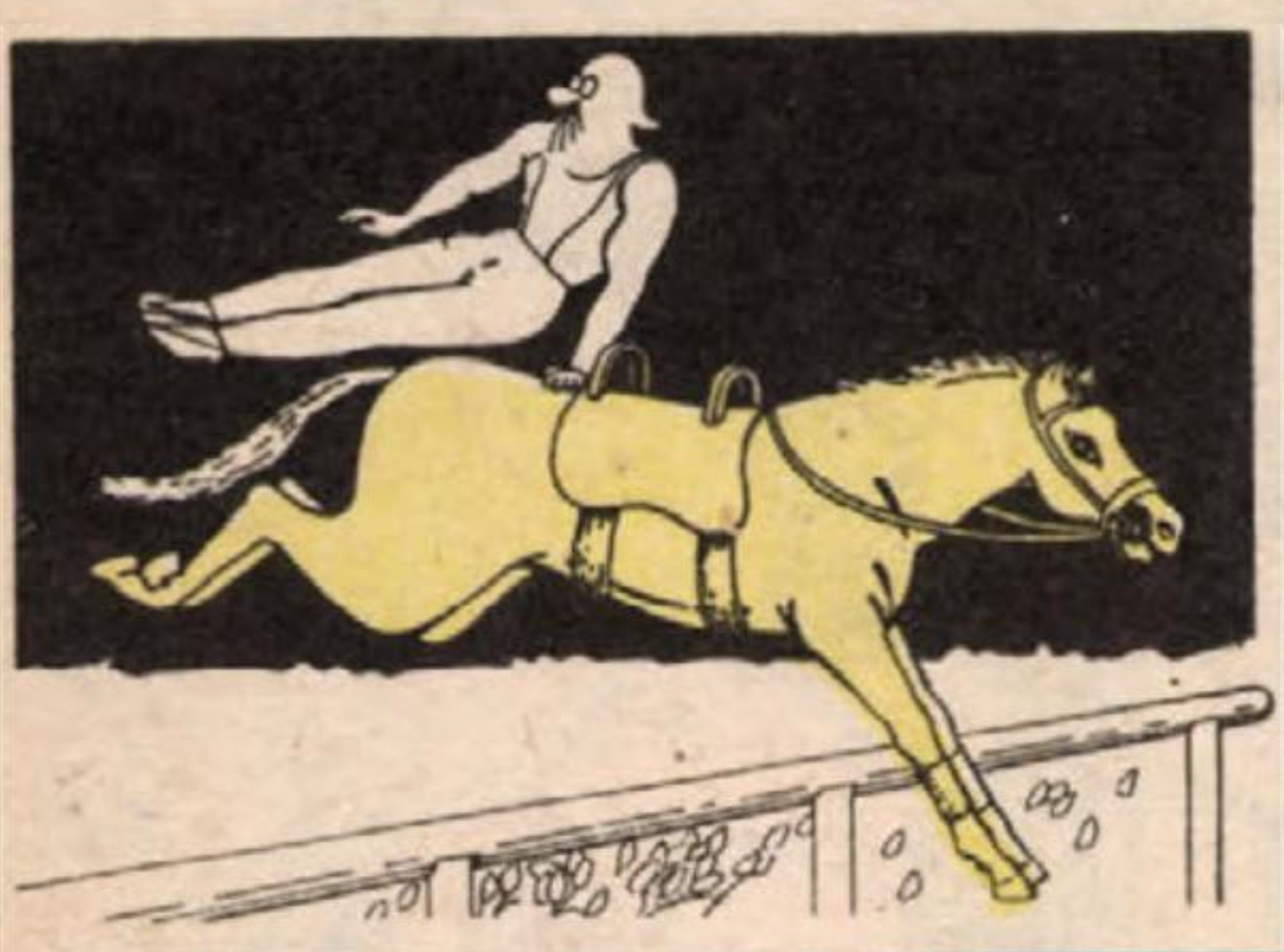

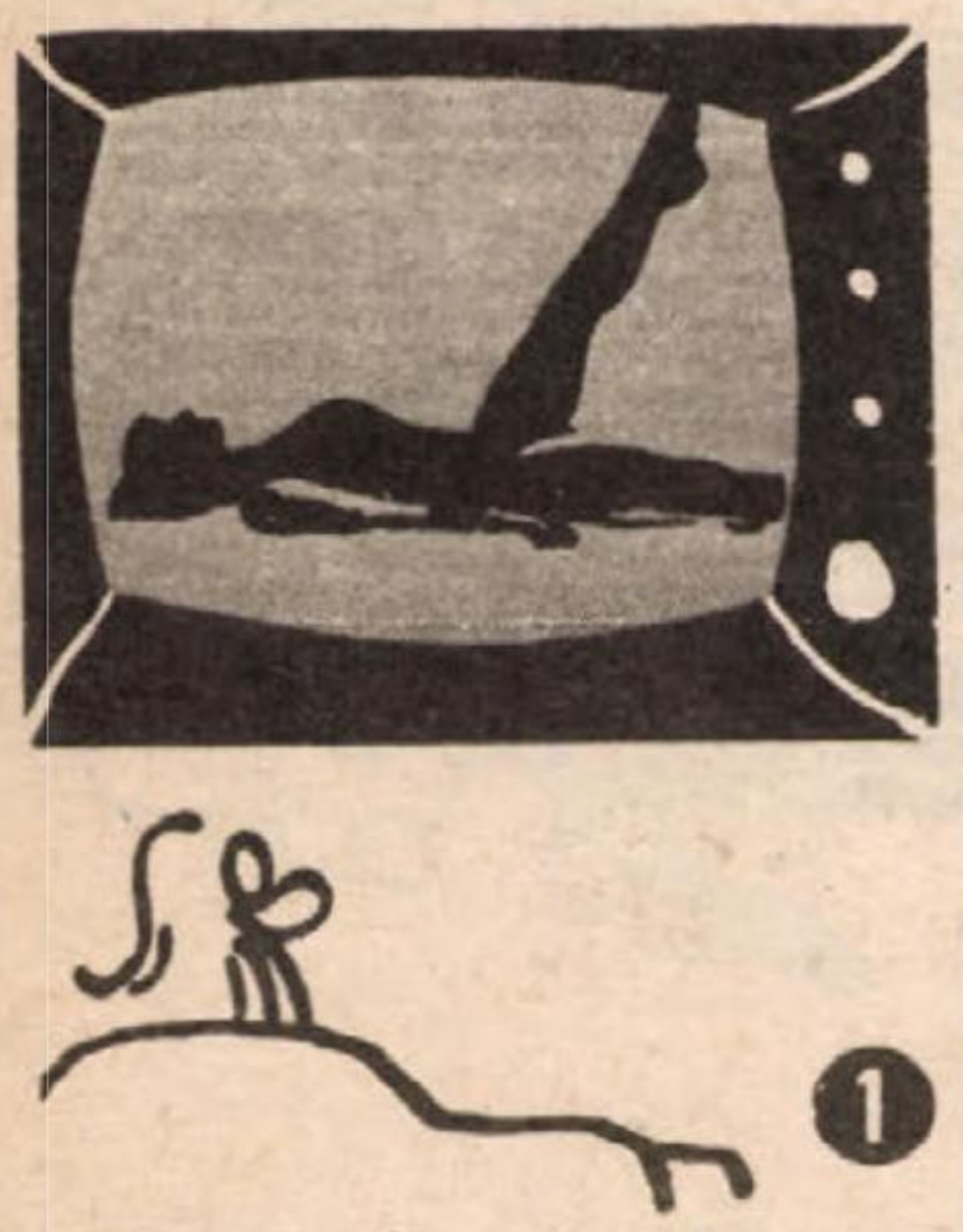

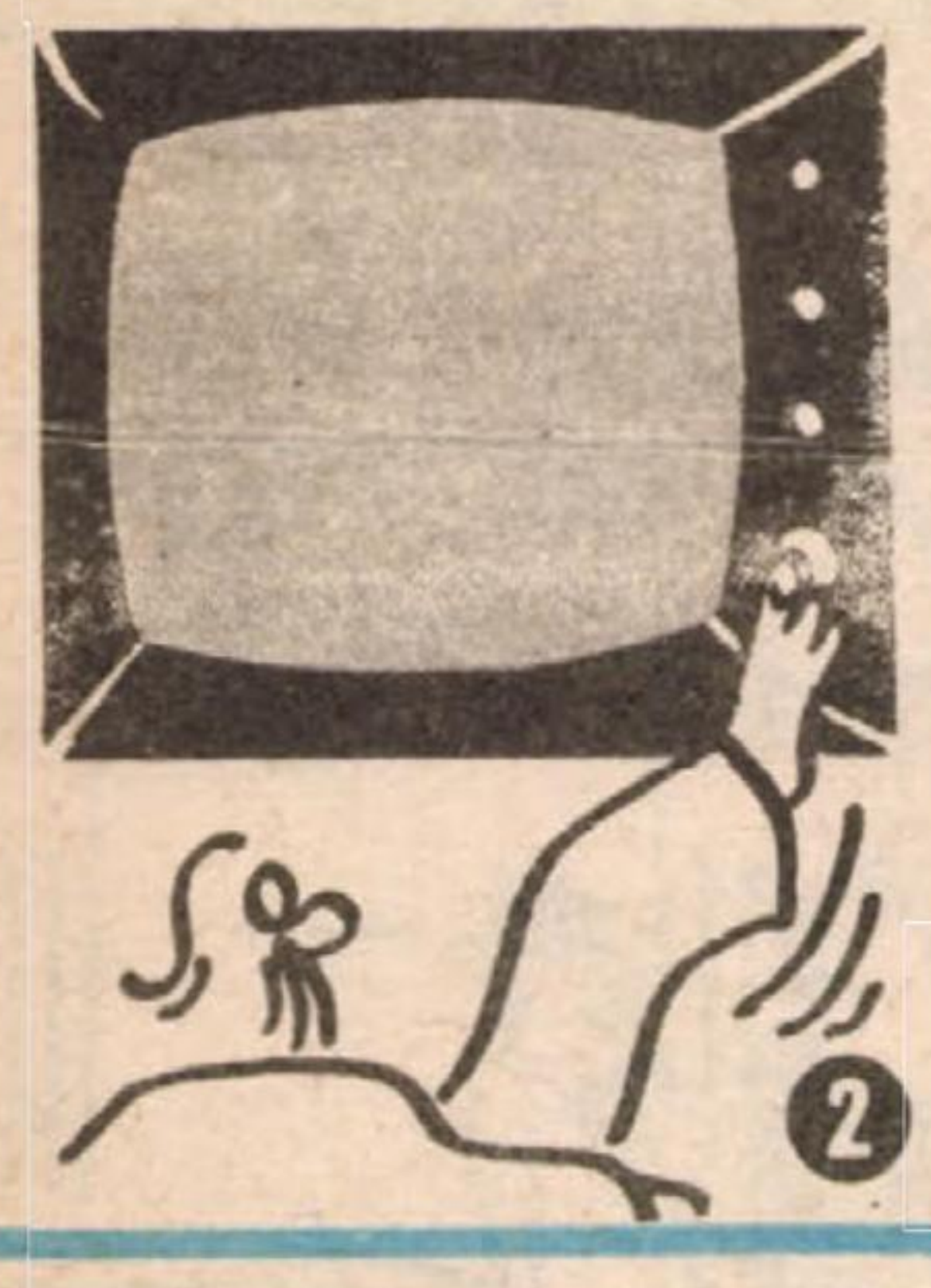

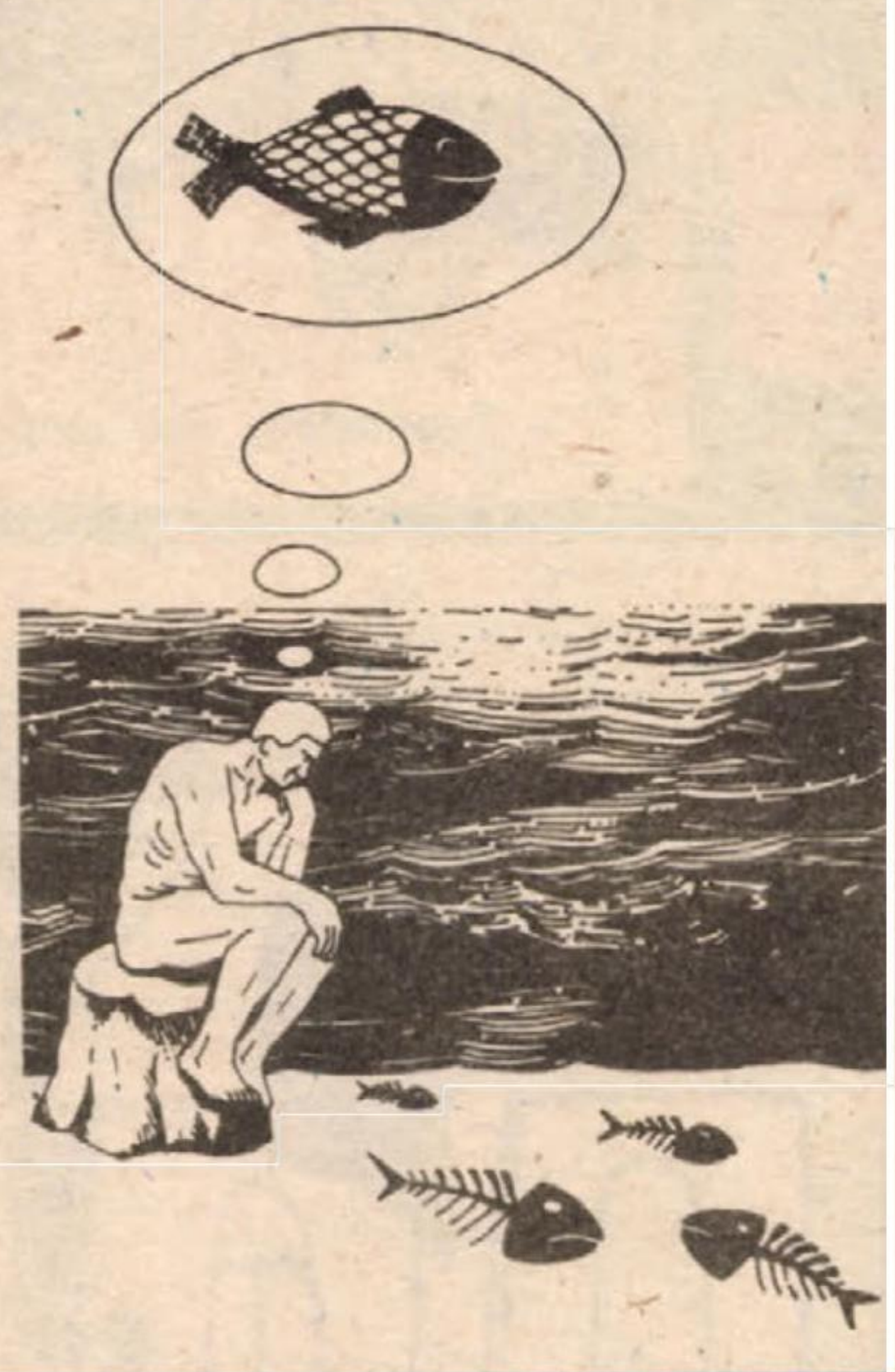

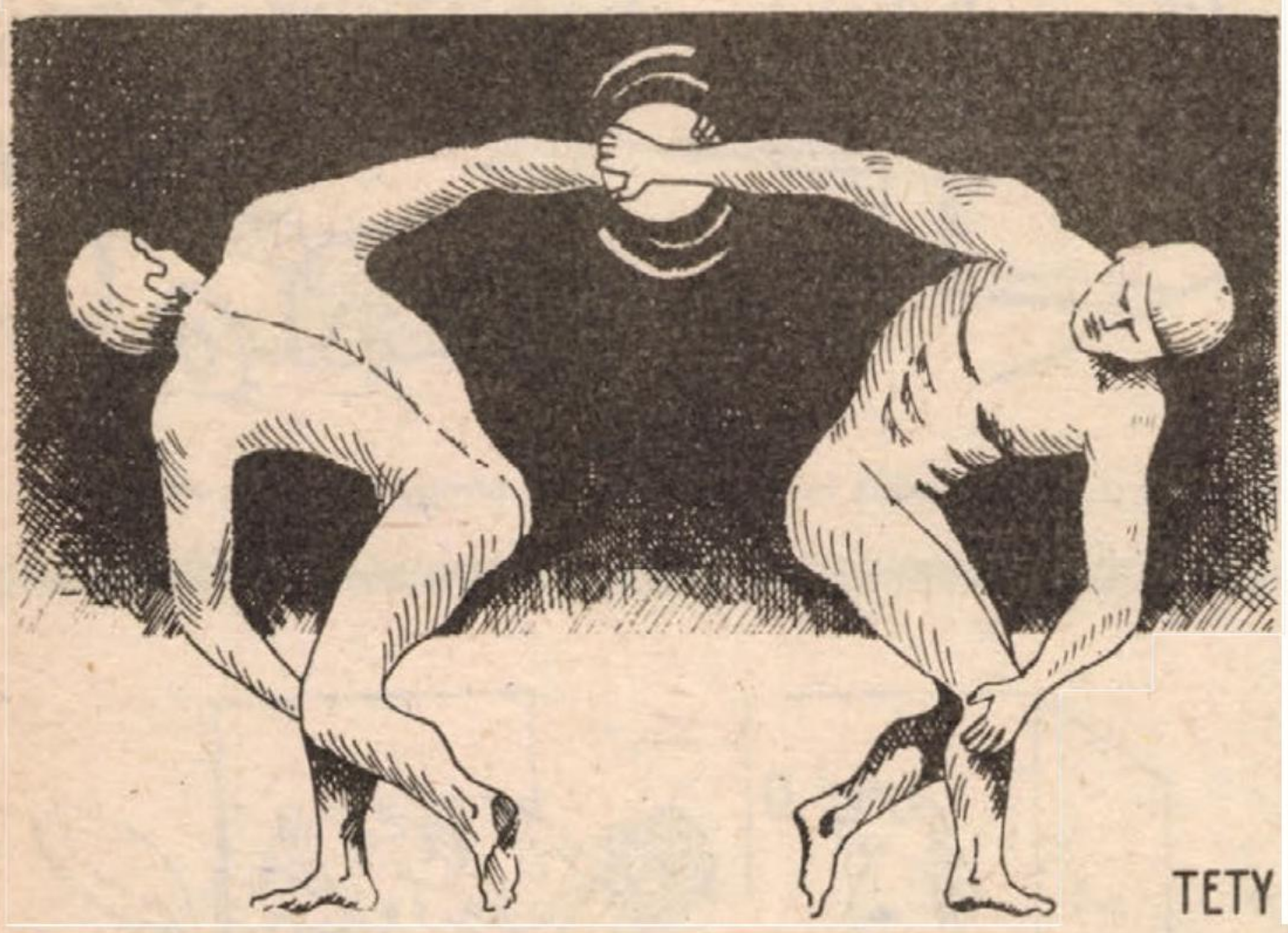

Kényes páciens

Kapornai fura kérdéssel fordul a fogorvosához: — Doktor úr, mielőtt kihúzza a fájós fogamat, kérem, dugjon vattát a két fülembe... — Miért? — kérdi meglepődve az orvos. Kapornai válasza: — Vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 11-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

14. Nyári időjárási jelenség
15. Éppen olyan, amilyennek lennie kell
16. Érzékszerv
17. Egy óra-féle alkatrésze
18. Thomas Mann regényhőse (... Weimarban)
19. A nagy osztrák költő, Rilke egyik keresztneve
22. Most azonnal, rögtön
23. Büntető intézmény volt a felszabadulás előtt
25. E. T. K.
26. A tellur vegyjele
27. Telek, ház
28. Az aktinium vegyjele
30. Fekete folyadék
32. Négylábú
33. Nap szaka
34. Maró folyadék
36. Nagy tömegű víz
37. Bemondás egy kártyajátékban
39. Iskola — a gyerek nyelvén
40. Könnyekkel gyászolni
42. Hivalkodón cifrálkodó
43. Reggeli ital
44. H. D.
45. Épülő szibériai vasútvonal betűjele
46. S. N. E.
47. Néma egynemű betűi
49. Földrész
52. Oslo közepén van
53. A német munkásmozgalom egyik vezető személyisége volt
56. Azonos betűk
57. Amerikai költő
58. Kővel talál el valakit
60. Afrikai állam
62. Főúri rang rövidítése volt
63. Színtelen, gyúlékony gáz
65. A Honalapító

FÜGGŐLEGES

2. Uralkodó az ókori Egyiptomban
3. Hónap
4. Iskolai osztályzat
5. Diplomát jelez
6. Az ábécében egymást követő mássalhangzók
7. Ételt kóstol
8. Hajdani török rang
9. Testnevelési főiskola
10. Égtáj
11. Női név (Arany János egy bájos hősnője)
12. Többet ér a szónál
13. Magot tesz a földbe
17. Téli viselet
20. Latin „nem”
21. Énekesnő, operett- és filmszínésznő (Márta)
22. Az országgyűlés tagjait megillető jog jelzője
24. Igekötő
27a. Az arzén jele
29. Alpinista úticélja
31. Hajdan: az uralkodó osztályhoz tartozó férfi
35. Spanyol férfinév
37. A tantál jele
38. Római 51
39. Az ón jele
41. Helyrag
42. A vidám mulatságok ideje
45. Gondolatait szavakkal fejezi ki
48. A társadalom tiszteletére méltó tett vagy magatartás
50. M. S.
51. Felső ruhadarab
54. A 21 függ. kezdete
55. Nagy költőnk (Árpád)
57. Étel a kisgyereknek
59. Község Pesthez közel
61. I. R. N.
64. Azonos betűk

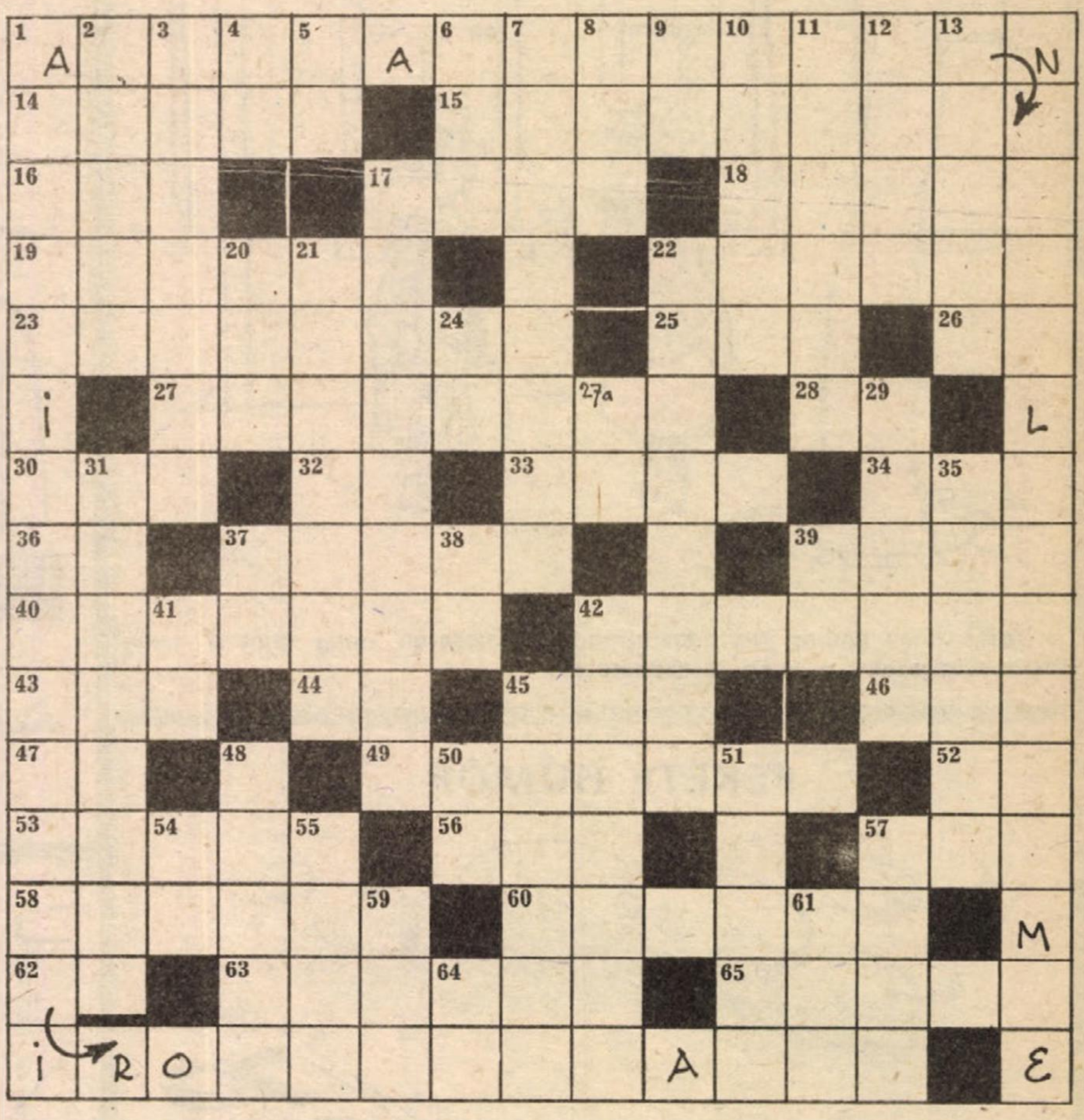

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyed évre 36 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
90.2308/2-06 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

RÉGI TÖRTÉNET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ha túlságosan sokszor zaklat, nem vesz részt a sorsolásban.

200—200 forintot nyert:

Juhász József, Girincs, Rózsa F. 1. 3576

Szabó Lászlóné, Jászkisér, Fő u. 5. 5137

Nagyvári Antalné, Tótvázsony, Virág u. 1. 8246

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

VASÚTFEJLESZTÉS

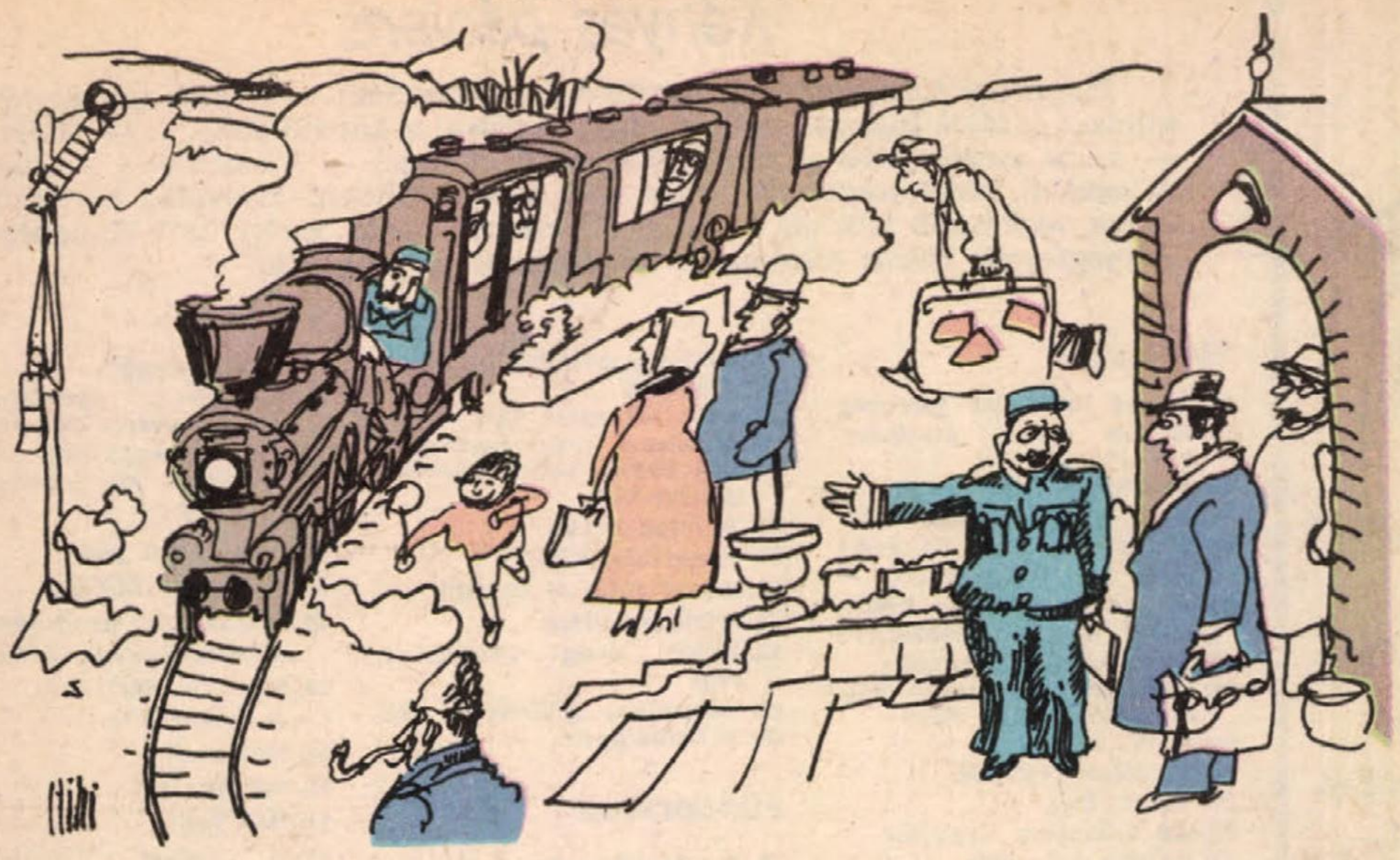

– Ezt a minigőzöst pedig meghagytuk nosztalgiajáratnak.

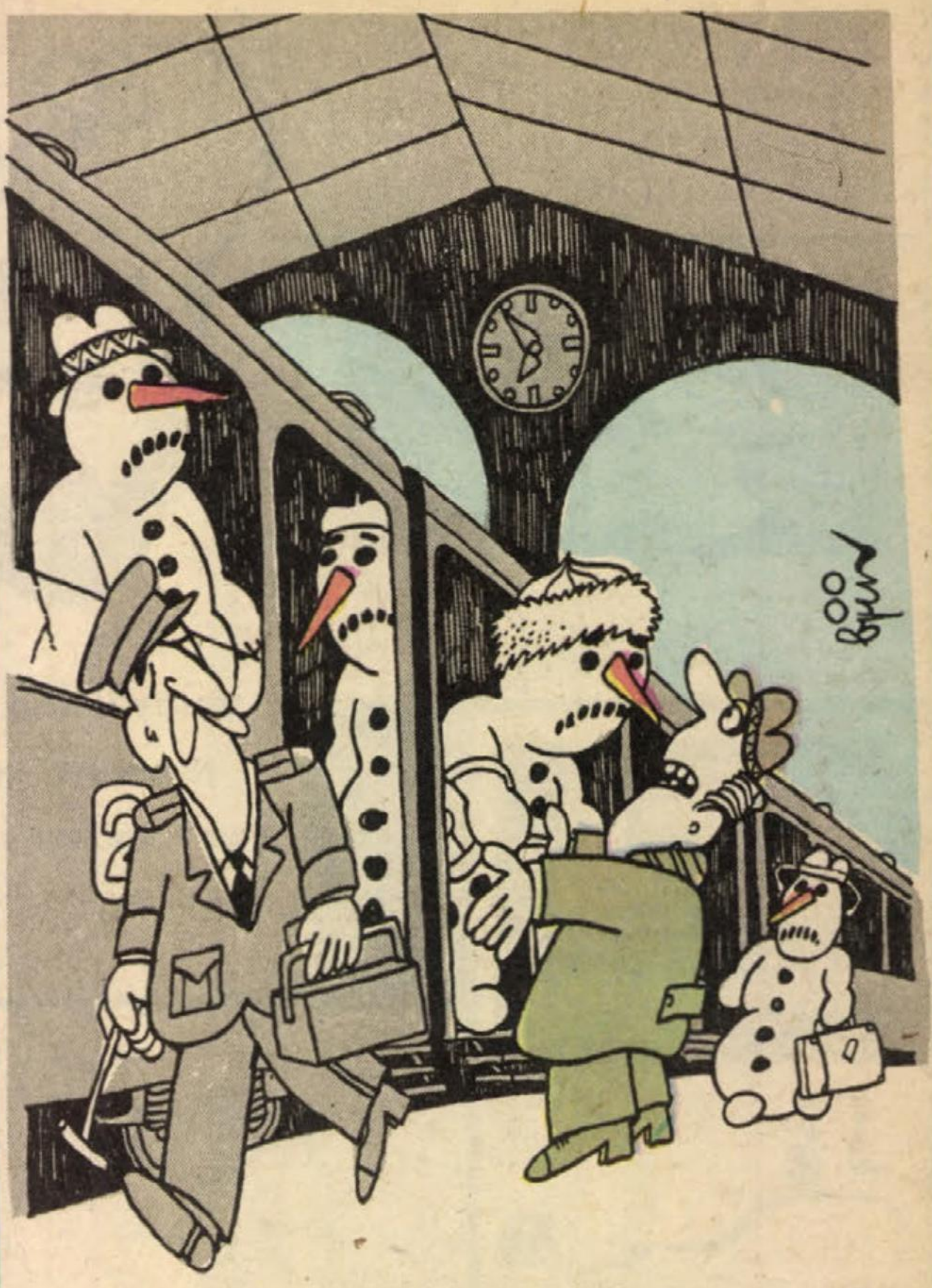

– Szentisten, már megint nem fűtötték a vonatot?

Ludas Matyi

VILMA NÉNI

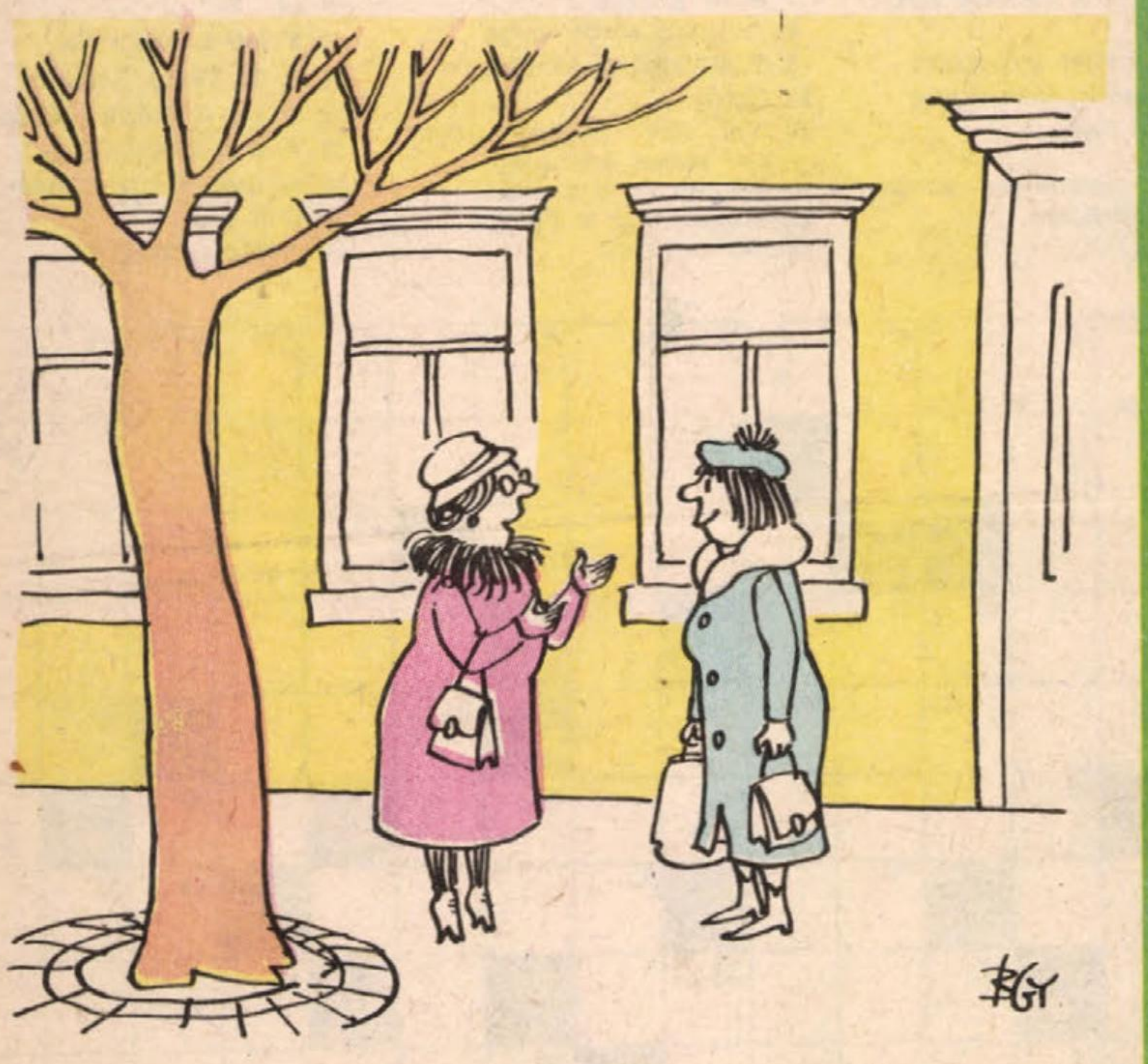

– Vajon hány ember járt odakint tapasztalatcserén, amíg rájöttek, hogy hasznos bevezetni a nyári időszámítást?

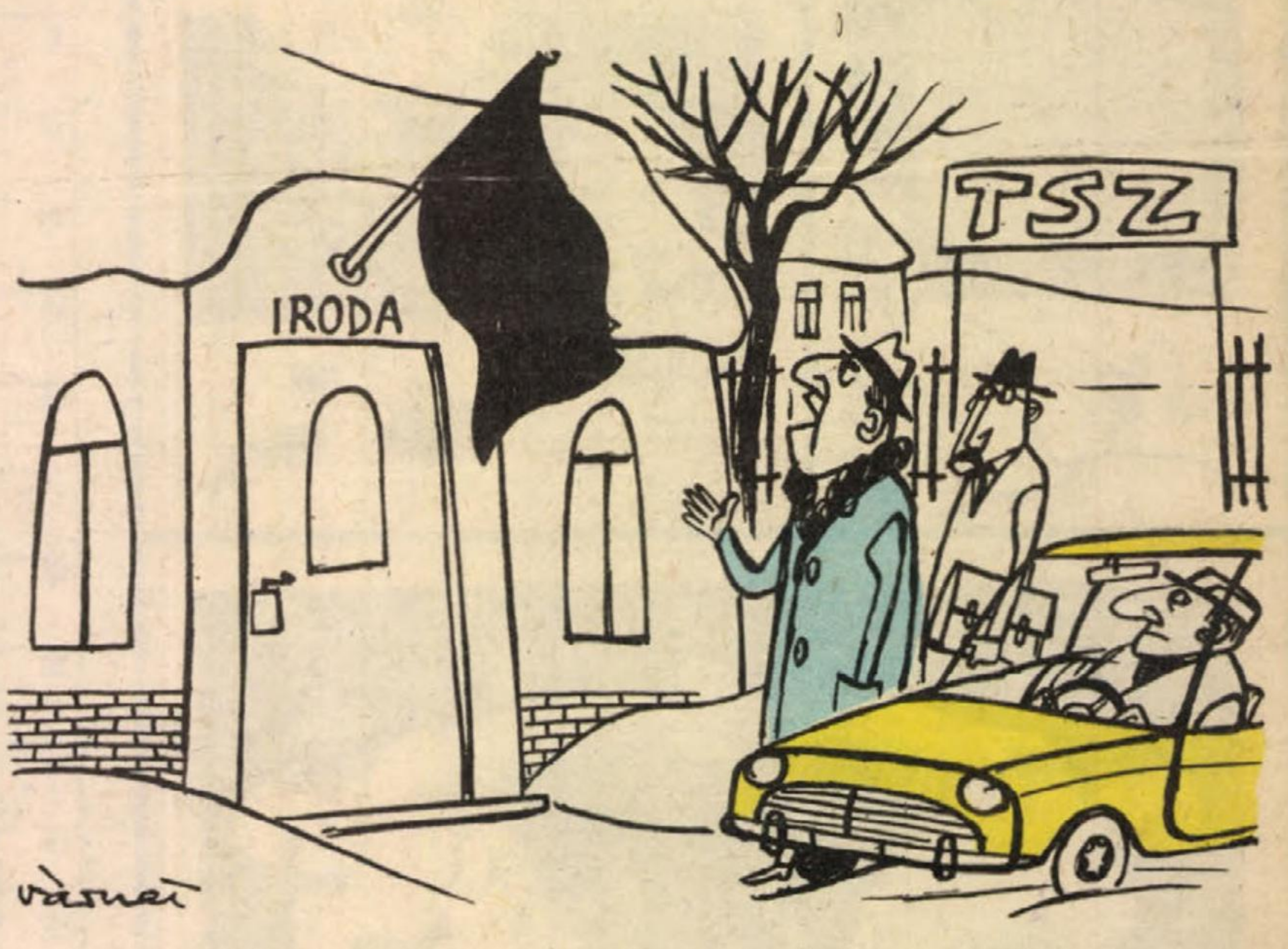

– Úgy látszik, itt a zárszámadás nem úgy sikerült, ahogy szerették volna . . .

FEKETE HUMOR

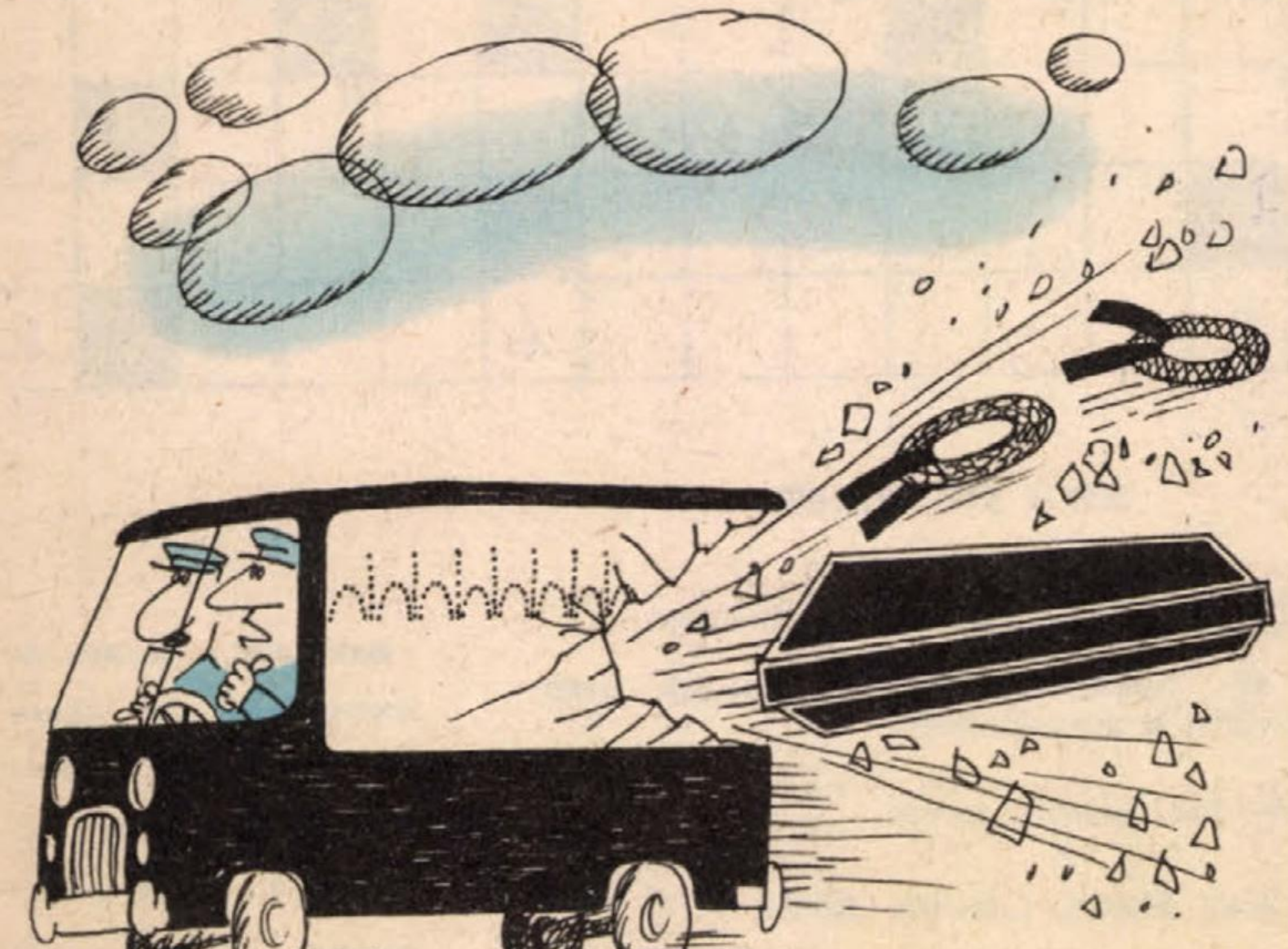

– Állítólag a rohanó élettempó lett a végzete!

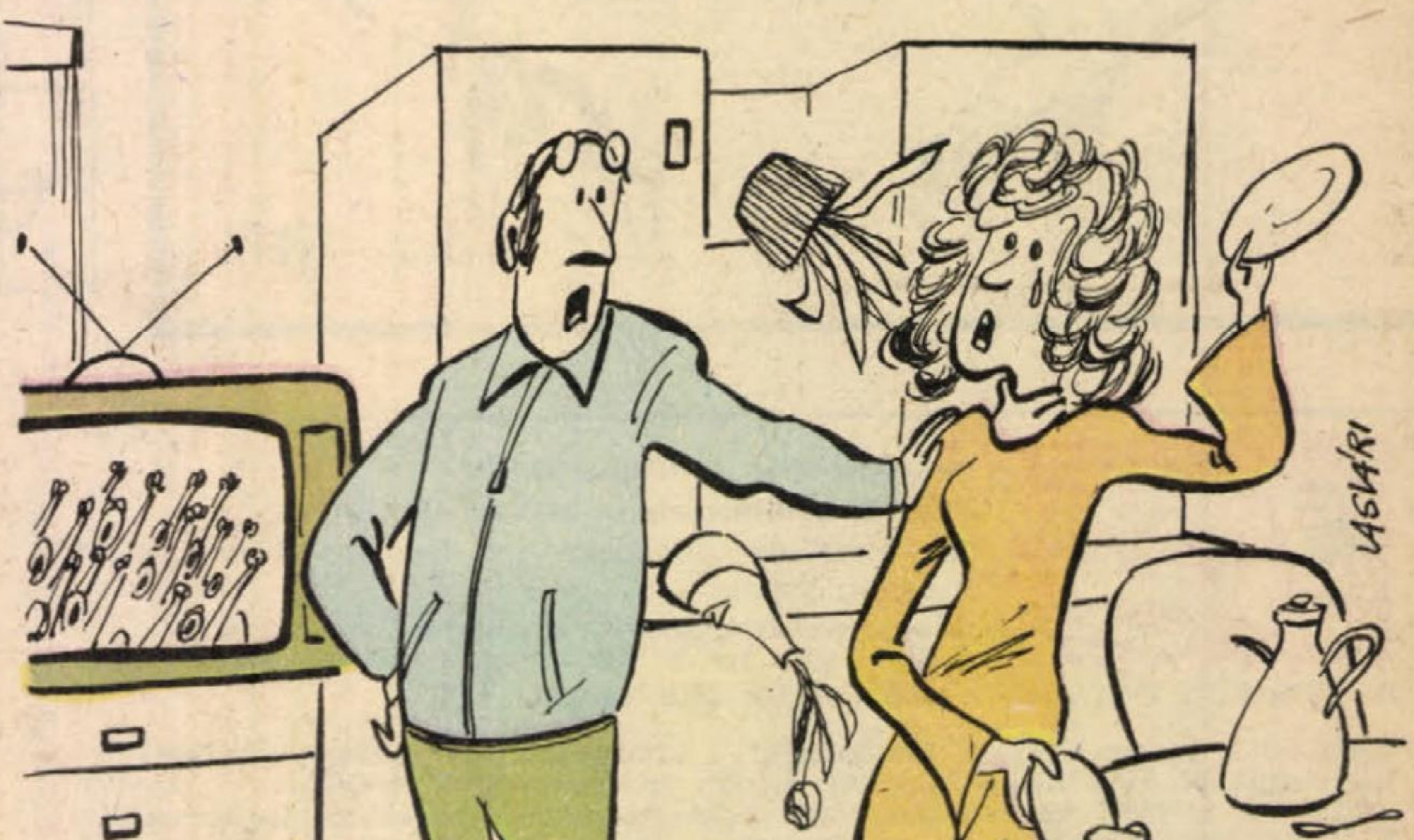

– Várj, majd a külföldi hírek után folytatjuk . . .